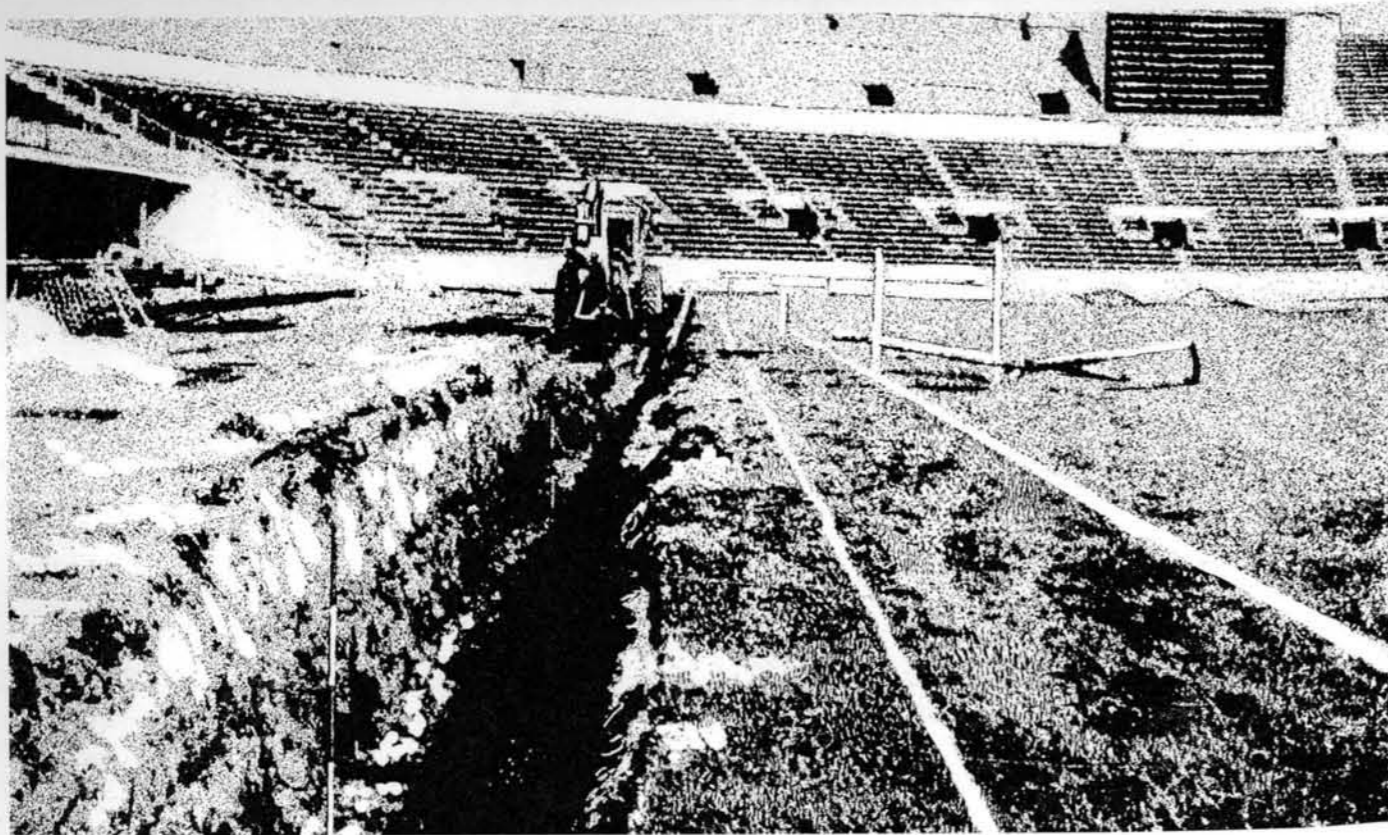

SVUL 1972

Hyvä pohja antaa pontta ponnistukseen

Suorituspaikkojen on oltava huippukunnossa.

Säänvaihtelut eivät saa pilata tulostasoa.

Hyvä kenttä on perusta hyvälle tuloksille.

Rakennamme ja kunnostamme urheilu-,
palloilu-, tennis- ja leikkikenttiä.
Perustuksesta päällystykseen.

Käyttäkää hyväksenne salaojitus- ja perustamis-
toissa hankkimaamme kokemusta. Sitä on
kertynyt jo yli 30 vuoden ajalta.

PERUSYHTYMÄ OY

Yrjönkatu 2, 00120 Helsinki 12, puh. 90-13 600

SUOMEN VALTAKUNNAN URHEILULIITTO
VUOSIKIRJA 1972

Urheilun
muu

Urheilumme muuttuvat kasvot

Urheilu on ollut ja ilmeisesti jatkossakin pysyy vuosikymmenestä, jopa vuosisadasta toiseen, siinä määrin ulkonaisilta muodoiltaan samankaltaisena, että sen sisäiset muutokset saattavat jäädä monelta huomaamatta. Kun muuttaminen nykyään on uutta aikaa ja kaiken vanhan tuomitseminen asialinjaa, urheiluunkin kohdistetaan arvostelun armotonta tulitusta. Tämä kaikki on osittain oikeinkin, sillä urheilulla on keskeinen asema kehittyvässä ja muuttuvassa yhteiskunnassa. Toisaalta yksipuolinen keskustelu, tehtyjen virheiden ylisuurentelu voivat vääristää kuvaa niin, että loppupäätelmätkin menevät vinoon.

SVUL:n puheenjohtaja, kauppaneuvos Erkki Kivelä, on innokas kuntourheilija.

Ottakaamme esille yksi esimerkki. Kansainvälisten asiantuntijain mukaan meillä on maailman paras urheiluluopistojärjestelmä. Se on rakentunut eri urheilujärjestöjen ja urheiluväen toimesta ja toimeliaisuudella. Meillä on Vierumäkeä, Pajulahtea, Kisakeskusta, on Kuortanetta, Vuokattia, Varalaa, Kisakalliota, Tanhuvaa-
raa, Solvallaa jne. Ja lisää rakennetaan ja lisää suunnitellaan. Tämä kaikki kertoo odotusten paineesta ja kehityksestä.

Monet puhuvat käyttämättömyyttään ruohottuneista urheilukentistä huomaamatta, että näiden kenttien käyttäjät ovat muuttoliikkeen mukana jättäneet kotikuntansa. Yhtä oikein ja yhtä väärin on tietysti panna esim. autioituneet kansakoulut urheilumme syyksi, vaikka syyt ovat syvemmillä.

Jatkuvasta kehityksestä, urheilumme monipuolistumisesta, osanottajamäärien kasvusta, menetelmien tehokkuudesta ja urheilun harrastajilleen tuottamasta tyydytyksestä, ilosta ja tuloksista kertovat jatkuvasti kasvavat toimintaluvut.

Urheilussa vuosia ja vuosikymmeniä mukana olleet kuitenkin ymmärtävät, ettei tänään riitä toimintatulosten tarkastelu ja niiden vertailu menneiden vuosien tuloksiin, vaan vertailu on tehtävä tämän päivän ja huomisen ihmisen ja yhteiskunnan vaatimuksiin ja odotuksiin.

Suomen Valtakunnan Urheiluliiton kaikki kehitysuunnitelmat rakentuvat yhteiskunnan kehitysnäkymien ja ennusteiden pohjalle. SVUL:n urheiluseurojen, jäsenpiirien ja jäsenliittojen rivimiehiä, aktiiviurheilijoita ja urheilujohtajia saavutetut tulokset innostavat ja tulevaisuuden näkymät ja tulevat tehtävät kannustavat.

Arvokkainta maamme urheilussa on tuhansissa seuroissa tehty jatkuva työ ja toiminta. Useinhan lausutaan, ettei meillä enää ole sitä vapaaehtoisuuden ja uhrautuvaisuuden korkeaa henkeä, jolla kansallinen urheilumme on luotu. Samalla kuitenkin voidaan todeta, että urheiluseurojen työmäärä on kasvanut, monin eri tavoin tehostunut ja monipuolistunut sekä saavuttanut

entistä mahtavampia mittasuhteita. Aivan liian harvoin meillä sanotaan, niin kuin olisi syytä sanoa, että tämän päivän urheiluseurajohtajat, ohjaajat, valmentajat, toimihenkilöt, toimitsijat ja myös urheilijat kestävät kunnialla vertailun edeltäjiensä kanssa. Tämän joukon varaan SVUL on rakentanut suunnitelmansa. Aivan erikoisesti SVUL:n työ perustuu myös elämän eri aloilla niin runsaasti tavattavien urheilun ystävien tuen varaan.

Tämän päivän tavoitteet on kuitenkin asetettava entistä korkeammalle ja siksi on jouduttu myös toteamaan, etteivät SVUL:n suuretkaan voimat yksin riitä täyttämään huomispäivän urheilulle asettamia kaikkia vaatimuksia. Keskellä nykyistä, monessa suhteessa myönteistä kehityskuvaa, SVUL näkee selvästi, että juuri nyt on mitoitettava urheilun mahdollisuudet ja tehtävät tämän maan ja kansan palveluksissa toisin kuin ennen.

Urheilun yleinen merkitys ja tehtävä on niin tärkeä, ettei vastuu työn suorittamisesta enää voi kuulua yksin urheilujärjestöjen kannettavaksi. Nyt tarvitaan myös yhteiskunnan ja julkisen hallinnon selvää kannanottoa, ratkaisuja, panosta ja vastuullisuutta. SVUL pyrkii määrätietoisesti yhdenmääntämään urheilujärjestöjemme toimintaa järjestöjen yhteisin toimenpitein. Samanaikaisesti SVUL pyrkii myös yhdessä muiden kanssa voittamaan yhteiskunnan luottamuksen ja tuen urheilulle.

Onhan urheilumme arvokas osa kansallismaisuuttamme.

Erkki Kivelä

Menestys ei johdu vain hyvästä onnesta

Suomalainen juoksija voitti yleisurheilun Euroopan mestaruuden pitkästä odotuksesta ajaksi muodostuneen 17 vuoden jälkeen ja voitti samalla maanosamme kenties kaikkein halutuimmista mestaruuksista kaksi samoissa kisoissa kesällä 1971. Suomalainen pikaluistelija kiitti urheilusta jatkuvasti innostuvan kansamme iloksi 13 vuoden väliajan jälkeen maailmanmestariksi ja samoilla jäillä myös maailmanennätysmiehek-

si talvella 1972. Näitä tekoja voidaan luonnollisesti pitää vain onnellisten sattumien ja harvinaisen hyvän onnen suomina. Yksinomaan näin sanoen ei kuitenkaan tehtäisi oikeutta niiden urheilumiesten ja naisten työlle, jota maassamme viimeisen 10 vuoden ja varsinkin viime vuosina entistä tehostetummin tuumin ja toimin on tehty.

Muutamana talvipäivänä 1972 eri puolilla maata seurajohtajien ja lasten vanhempien ja heidän ystäviensä ja toveriensa yhteispuuhan tuloksena kaikkiaan 139.028 7—16 vuoden ikäistä tyttöä ja poikaa suoritti nuorten talvikisojen kilpailuohjelman. Virallisesti tämä kirjataan aivan oikein asianomaisen erikoisliiton työn tulokseksi samalla kuitenkin muistaen, että tämän suuryrityksen talouden turvana on ollut maamme urheilun historian vaiheessa suurta osaa aina esittänyt lehtiyhtiö. Monen tuen, nopean ymmärtämyksen ja avun varassa on niin ikään ollut kesäisen kansallisurheilumme, yleisurheilun, suurisuuntainen ja mittavan yleisurheilukoulun 85.000 pojan ja tytön leikinomainen suurkampailu. Ja monet muut suuret ohjelmat.

Entäs kesällä 1971 Tampereella pidetyt maamme ensimmäiset Nuorten Suurkisat. Ne herättivät suurta ihastusta ja osoittivat maamme tytön ja pojan (joita tuolloin Tampereella oli yli 20.000) kiinnostuksen, taidot ja mahdollisuudet urheiluun. Mahdollisuudet huolehtia omasta henkilökohtaisesta liikunnasta läpi elämänsä. Mahdollisuudet ammentaa tyydytystä, voittoja ja menestystä urheilusta.

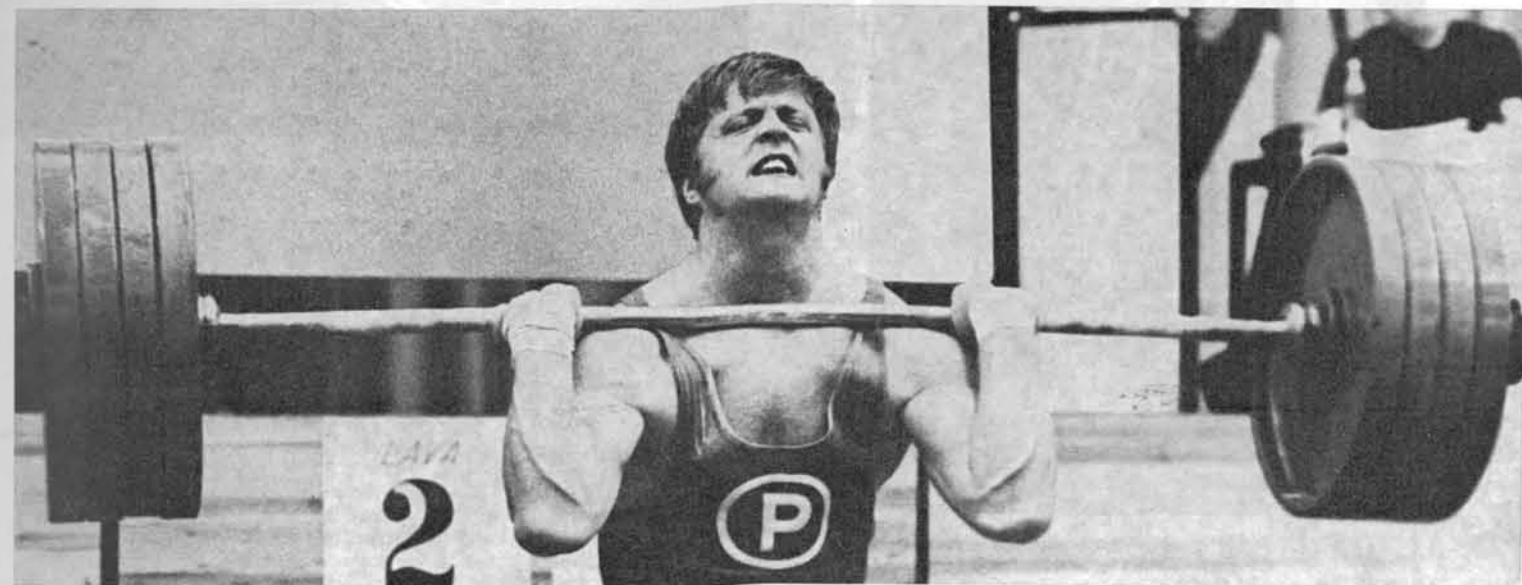
Ajan merkit siis osoittavat, että urheilussamme on havaittavissa määrällistä kasvua, laadullista kehitystä ja mikä kenties tärkeintä: sillä on edelleen tukenaan kansamme suuri enemmistö, tiedemiehet, talouselämä, kansalaisjärjestöt, kunnat, Suomen valtio ja kansan eduskunta.

Yli 3 vuotta sitten SVUL suoritti varsin perusteellisen toimintasäätöremontin. Tällöin pyrittiin entistä nopeampiin ratkaisuihin, toteutuksiin ja toimintaelinten tehostamiseen. Ensimmäisen 3-vuotiskauden tarkastelu suoritettiin liittokokouksessa marraskuussa 1971. Tällöin voitiin todeta, että remontti oli onnistunut. SVUL:n kaikkien toimintatasojen, keskusliiton, erikoisliittojen, piirien ja seurojen toiminta on kautta linjan kehittynyt entistä määrätietoisemmaksi, toisaalta pitkäjänteisemmäksi ja toisaalta suunnitelmiltaan, ohjelmiltaan, järjestelmiltään ja menetelmiltään nopeakäyttöiseksi ja toteuttamiskelpoiseksi. Tavoitteelliset suunnitelmat kannustavat työhön ja johtavat tuloksiin sekä ennätyksiin ja voittoihin.

Mutta niin kuin talvella 1972 todettiin kirvelevin mielin, kuinka hiihtomme koki takaiskuja Sapporossa, koettiin myös urheilupolitiikan alueella eräitä vaikeuksia. Opetusministeriön ja valtion urheiluneuvoston maamme urheilun keskusliitoille esittämä tehtävä urheilumme kokonaisorganisaation eheyttämiseksi on edelleen kesken.

Kesken on vielä monta muuta suunnitelmaa ja niinpä SVUL onkin nimennyt koko 1970-luvun urheilumme uudistamisen, monien kehityssuunnitelmien toteuttamisen, koko kansaa koskevien palveluohjelmien ja palvelun vuosikymmeneksi.

Suomen Valtakunnan Urheiluliitto (SVUL), joka on perustettu vuonna 1900, on Suomen suurin urheilujärjestö ja samalla maamme suurin kansalaisjärjestö. Siinä on yli 760.000 henkilöjäsentä. Sen 38 jäsenliittoa ovat kukin omien erikoisalojensa kansainvälisten liittojen jäseniä. Ne myös valvovat kansainvälisten sääntöjen noudattamista Suomessa. Nämä liitot kuuluvat 66:een kansainväliseen, eurooppalaiseen ja pohjoismaiseen järjestöön ja ottavat vuosittain osaa noin sataan kansainväliseen kongressiin ja kokoukseen. Ne käyvät (tai järjestävät itse) vuosittain yli 400 virallista maottelua noin 40:n eri maan kanssa. Kansainvälisiä kilpailuja ne järjestävät vuodessa yli 700. Seuratasa mukaan laskien käydään kansainvälisen tason kilpailuja tai otteluita yli 60.000 vuodessa. Suomen Olympiakomitean 31:stä jäsenliitosta 25 kuuluu SVUL:oon.

HALLINTO

SVUL:n ylintä päätäntävaltaa käyttävä elin on liittokokous, joka kokoontuu joka kolmas vuosi. Siihen kaikki jäsenliitot sekä 18 jäsenpiiriä lähettävät edustajansa. Kokous valitsee kolmivuotiskaudeksi SVUL:n puheenjohtajan sekä liittovaltuuston (80–90 jäsentä). Liittovaltuusto kokoontuu puolestaan kahdesti vuodessa ja valitsee toisessa kokouksessaan vuodeksi kerrallaan liittohallituksen (14 jäsentä). Liittohallitus nimittää avukseen useita valiokuntia. SVUL:n keskus toimisto panee täytäntöön päätökset, joita hallinnolliset elimet tekevät ja on vastuussa suunnittelusta ja taloudenhoidosta.

KESKUSTOIMISTO

SVUL:n tavoitteena on ollut kaiken toiminnan keskitetty johto. Sen uusi toimitalo, joka valmistui 1967, tarjosi toimistotilat suurimmalle osalle jäsenliitoista sekä Helsingin piirille. Keskusliitto hoitaa kaikkien liittojen puolesta rahaliikenteen, kirjanpidon, ulkomaankirjeenvaihdon, postituksen ja monistuksen. SVUL hoitaa myös eri liittojen julkaisujen myynnin sekä välittää eri urheilumuodoista tehtyjä filmejä. Rakennuksessa on myös kokoushuoneita, arkisto- ja varastotiloja sekä ravintola, jotka kaikki ovat liittojen käytössä. Monipuolisessa talossa on lisäksi uimahalli, urheiluhalli ja kuntokoulu.

Keskustoimiston johdossa on SVUL:n pääsihteeri. Toimisto jakautuu useaan eri osastoon: järjestö-, talous-, koulutus- ja tiedotusosastoon. Erikseen on vielä SVUL:n Jakelu, joka myy julkaisuja ja välittää tarvittaessa arvo- ja ansiomerkkejä. Jokaisella osastolla on oma päällikkönsä. Henkilökunnan lukumäärä on tasan 40. Tämän lisäksi viikoittain ilmestyvällä Suomen Urheilulehdellä on 6-henkinen henkilökunta.

PIIRIJÄRJESTÖT

SVUL:lla on 18 maakunnallista piirijärjestöä. Jokaisella on piiritoimisto, pienoiskuva SVUL:n keskuksistosta, joka palvelee kaikkia jäsenjärjestöjä sekä keskusjärjestöä omalla alueellaan. Piirijärjestöjen johdossa on piirihohtokunta, joihin kuuluu 12–14 jäsentä. Jokaista erikoisliittoa kohden on piiriportaassa omat jaostonsa. Piiritoimiston johdossa on toiminnanjohtaja, hänen apunaan 1–2 kanslistia ja toimistoapulaista.

Maaliskuun 15. päivänä 1972 oli SVUL:ssa 2.529 seuraa ja koko jäsenmäärä oli 767.388. Maaseudulla oli lisäksi kyläseuroja yli 1.200. Ne on rekisteröity itsenäiseksi, mutta oman pitäjän ulkopuolisissa kilpailuissa niitten urheilijat edustavat pitäjän yleisseuraa. Keskimäärin kaikkien seurojen ohjelmassa on neljä urheilumuotoa. Seurat kuuluvat sekä piiriportaaseen että asianomaiseen erikoisliittoon. SVUL pitää seurarekisteriä ja jäsenluetteloja, joiden perusteella piireille ja liitoille määräytyvät paikat liittovaltuustossa.

TALOUS

Vuonna 1971 SVUL erikoisliittoineen ja piireineen sai valtionapua noin 4,2 miljoonaa markkaa. Liittojen menojen yhteissumma on kuitenkin runsaat 9 miljoonaa markkaa, joten omarahoituksen osuus on lähes 5 miljoonaa markkaa. Taloudelliset vaikeudet ovat viime vuosien aikana käyneet yhä suuremmiksi. Valtiovallan määräraha — viimeaikoina hieman kohonneenakin — ei kata laajentuneen toiminnan menoja.

Jäsenliitoista suurimmat, Urheluliitto ja Hiihtoliitto, saavat 10,09 % kumpikin liittojen varsinaisesta toimintamäärärahasta, pienin liitto 0,23 %. Kaiken kaikkiaan urheilujärjestöt ja seurat käyttävät vuosittain menoihinsa noin 40 miljoonaa markkaa. Lähes kaiken tulon järjestöt keräävät itse. Valtiovallan avustus kattaa vain 10 % kustannuksista.

KOULUTUS

SVUL:n koulutusosastoon kuuluu osastopäällikkö ja kuusi koulutusohjaajaa. Viimeksimainitut on sijoitettu eri puolille Suomea. Heidän lisäksi eri urheiluopistojen opettajat, eri urheilunalojen asiantuntijat ja muut pätevät opettajat vastaavat tehokkaasta ja keskitetystä valmennuksesta ja koulutuksesta koko urheilun alueella. Koulutuksessa on kaksi päälinjaa: SVUL antaa kaikille valmentajille pohjakoulutuksen, kukin erikoisliitto oman alansa valmentajille jatkokoulutuksen heidän omalla sarallaan.

Koulutusta annetaan kolmella tasolla. Ensimmäisen, C-tason, selvittäneille SVUL:n koulutusosasto antaa mahdollisuuksien mukaan jatkokoulutusta B- ja A-tasolla. Piirien ja seurojen rajoituksista käyttövaroista johtuen useimmat valmentajat joutuvat toimimaan ilman palkkaa.

Koulunäkki

Energiaa ja
suojaravintoaineita
kasvuikäisille

terveellistä hyvää **VAASAN**
LEIPÄÄ

SVUL:n uusi organisaatio

Siinä uudistusprosessissa, joka SVUL:ssa on käynnistynyt viiden vuoden aikana, on suoritettu kaksi varsin perusteellista järjestelyä, jotka kuitenkin osittain pohjautuvat jo vuosikymmenien aikana vakiintuneeseen käytäntöön.

Ensiksi tapahtui viisi vuotta sitten SVUL:n sääntöjen uusiminen, joka koski liiton toimielimiä. Vuosittain pidetty liittokokous pidetään nyt joka kolmas vuosi ja uudeksi toimielimeksi perustettiin liittovaltuusto, joka tavallaan vastaa lähinnä entistä liittohallitusta. Uusi liittohallitus taas vastaa lähinnä entistä liittohallituksen työvaliokuntaa. Suurin muutos tapahtui viimeksimainitun osalta. Se valitaan nyt osittain liittojen voimasuhteiden mukaisesti.

Viime vuoden loppupuolella valitun SVUL:n uuden puheenjohtajan, kauppaneuvos Erkki Kivelän johdolla aloitettiin SVUL:n keskuksitoimiston uudelleen organisointi.

Järjestösasto

Järjestötoiminnan tehostuminen on astumassa etualalle SVUL-70-ohjelmasta ja Nuorten Suurkisoista vapautunein voimin. Seurojen ja piirien toiminnan tehostettu avustaminen on eräs lähiaikojen tärkeistä tehtävistä. Järjestösektorille kuuluvat myös naisten ja nuorten ohjelmien toteuttaminen, joista viimeksi mainittu on tavallaan uusi toimintakokonaisuus keskusjärjestön ohjelmassa. Tähän saakka on SVUL:n Nuoret r.y. ollut se yksikkö, joka on yksin vastannut erikoisliittojen ohjelmien ulkopuolelle jäävän nuorisohjelman suunnittelusta ja toteuttamisesta. Nyt on SVUL keskusliittona päättänyt ryhtyä voimakkaasti omalla sarallaan tukemaan nuorisotoimintaa. Liittohallitus päätti kokouksessaan perustaa erillisen suunnittelutoimikunnan SVUL:n nuorisohjelmaa laatimaan. Sama toimikunta tekee myös esityksen ohjelmaa toteuttavasta organisaatiosta ja sen elimistä. Järjestötoiminnan asiantuntijaelimenä toimii järjestövaliokunta puheenjohtajanaan hallinnollinen johtaja Esko Sarvikas.

Koulutusosasto

Organisaatiotäsmennyksessä on kaikki keskusjärjestön toimeenpaneva koulutustoiminta päätetty keskittää koulutusosaston toteutettavaksi. Tämä on välttämätöntä, jotta kaikki työvoimaan ja talouteen liittyvät mahdollisuudet voitaisiin käyttää mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti. Kun koulutusosaston painopiste on kolmen viimeisen vuoden aikana ollut valmentaja- ja ohjaajakoulutuksen puolella, tullaan vastaisuudessa voimakkaasti tehostamaan hallinnollista koulutusta. Myös nuorten koulutustoiminta saa oman suunnittelu- ja toteuttamiselimensä uudelleen organisoidun koulutusvaliokunnan työkentässä. Valiokunta jakaantuu nim. kolmeen alajaostoon, jotka ovat valmennuskoulutuksen jaosto, hallinnollisen koulutuksen jaosto ja nuorisokoulutuksen jaosto. Viimemainitulle kuuluu mm. uutena toimintamuotona jo viime vuoden viimeisellä viikolla erittäin onnistuneissa merkeissä aloitettu nuorten valmennusleiritöiminta. Koulutusosaston alueelle kuuluu myös erilainen SVUL:n toimesta suoritettava tieteellinen tutkimustoiminta, jota johtaa SVUL:n tieteellinen valiokunta. Sen organisaatiota on myös muutettu siten, että se jakaantuu vastedes kahteen alajaostoon, jotka ovat lääketieteen jaosto ja käyttäytymistieteiden jaosto. Koulutusvaliokuntaa johtaa sosiaalipäällikkö Pentti Pihlakoski. Tieteellisen valiokunnan puheenjohtajana on edelleen prof. Kaarlo Harttala.

Suomen Valtakunnan Urheiluliiton toiminnassa on tänä vuonna odotettavissa jatkuvaa tehostumista. Tämän maamme suurimman kansalaisjärjestön SVUL-70-ohjelmaan liittynyt tutkimus- ja suunnittelutyö jatkui viime vuoden talous- ja toimintasuunniteluna. Nyt on suoritettu näiden valmistelujen seurauksena organisaation kokonaistarkistusta. Niinpä SVUL:n liittohallitus on asettanut toiminnan eri alueille merkittävää osaa esittävät valiokunnat, joissa tapahtui sekä rakenteellisia että henkilömuutoksia.

SVUL:n toimintakenttä on suoritettujen täsmennyksien yhteydessä rajattu neljään osa-alueeseen, jotka ovat järjestötoiminta, koulutustoiminta, suhde- ja tiedotustoiminta ja taloustoiminta. Kutenkin aluetta johtaa asiantuntijoista koottu valiokunta ja vastuu-alueena virkamiehenä toimii alueen osastopäällikkö.

Tiedotus- ja PR-osasto

Tiedotus- ja suhdetoiminnan alueelle perustettiin suoritettujen tarkistusten yhteydessä oma osasto. Järjestön kasvaessa ja toiminnan lisääntyessä on tehokkaan tiedotustoiminnan hoitaminen tullut yhä tärkeämmäksi. Jo se, että kymmenen viimeisen vuoden aikana on erikoisliittojen määrä kasvanut lähes kaksinkertaiseksi ja seurojen määrä lisääntynyt lähes 1000:lla, osoittaa sekä sisäisen tiedonvälityksen vaikeutumisen että ulkoisen tiedottamisen vaatimusten voimakkaan kasvun. Tätä tavallaan uutta toimintasektoria johtamaan perustettiin tiedotus- ja PR-valiokunta, jonka puheenjohtajaksi valittiin sosiaalipäällikkö Eero Kokko.

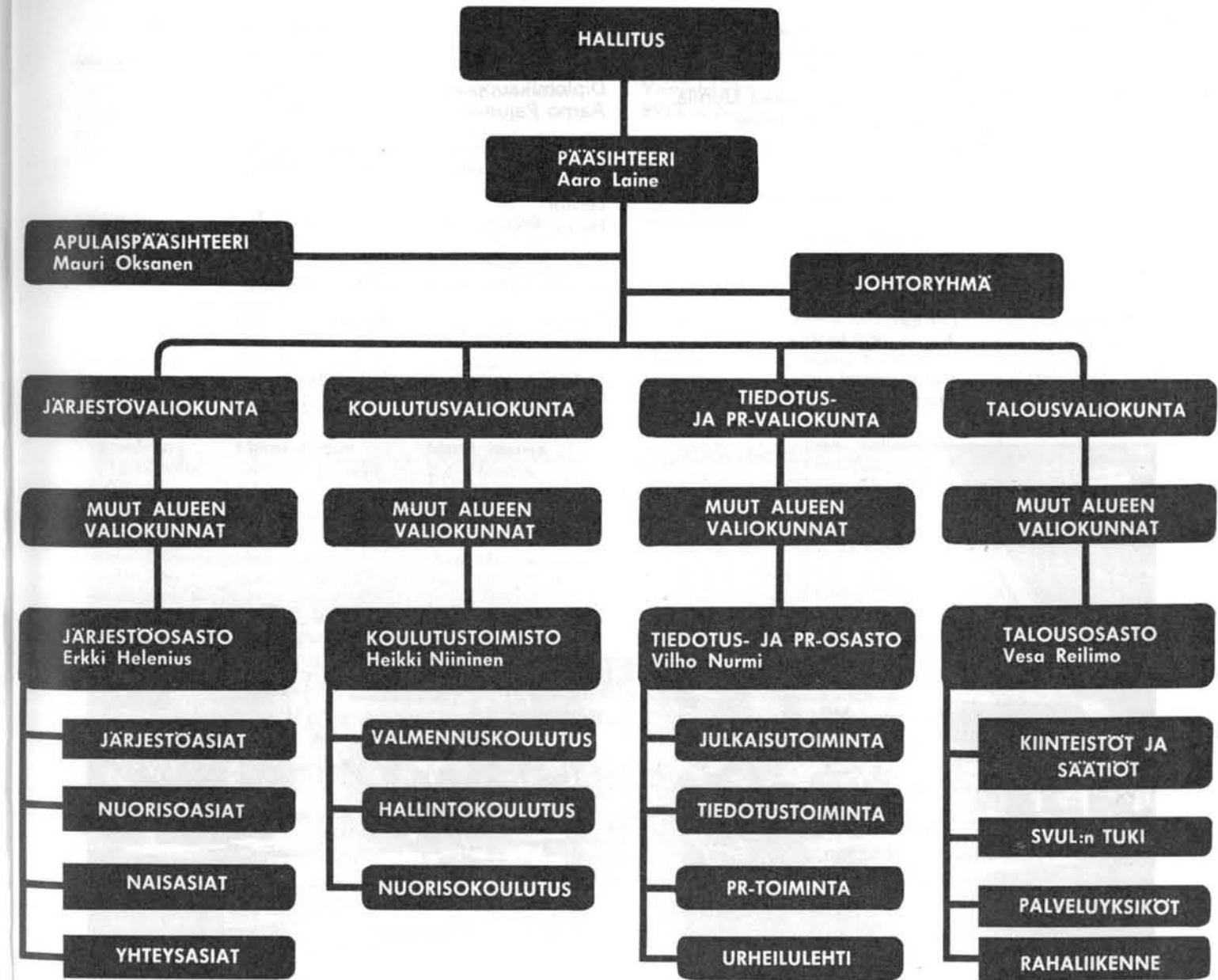
Taloulosasto

Taloulosasto tulee uudessa SVUL:n organisaatiossa saamaan lisää vastuualuetta. Toimitalon isännöitsijätoimisto ja SVUL:n Urheiluhallien johtaminen siirtyvät talousjohtoon alaisuuteen. Laajennetun talousvaliokunnan puheenjohtajana toimii edelleen varatuomari Seppo Hieta, jolla on apuelimenään urheiluhallien johtokunta puheenjohtajanaan dipl.kauppias Aarno Pajunen.

Uudet virat

Organisaation tarkistuksen yhteydessä tapahtui kaksi uutta nimitystä. Voimistelunopettaja Mauri Oksanen, joka 1969 siirtyi Suomen Kuntourheiluliiton toiminnanjohtajan tehtävistä SVUL-70-ohjelman johtajaksi ja 1971 toimi suunnittelu- ja ohjelmapäällikkönä, nimitettiin apulaispääsihteeriksi. SVUL:n monet uudet suunnitelmat edellyttävät erillisiä projektiryhmiä, joista keskeisimmistä apulaispääsihteerillä tulee olemaan johtava asema.

Toinen nimitysmuutos tapahtui SVUL:n tiedotustoiminnan kehittämiseksi. SVUL:n toimitalon isännöitsijä ja urheiluhallien johtamisesta vastannut Vilho Nurmi nimitettiin tiedotus- ja PR-osaston päälliköksi. Valitettavasti osastopäällikkö Nurmi joutui vakavan sairauden vuoksi jäämään keväällä eläkkeelle. Hänen seuraajaansa ei vielä ole nimetty.

SVUL:n uusi SVUL:n liittohallitus 1972

Puheenjohtaja Varapuheenjohtaja Varapuheenjohtaja Varapuheenjohtaja Sihteeri	kauppaneuvos Erkki Kivelä varatuomari Pekka Kare toimitusjohtaja Tauno Salonen toimitusjohtaja Jukka Uunila pääsihteeri Aaro Laine	Toimitusjohtaja Harry Lindblad Diplomikauppias Aarno Pajunen Sosiaalipäällikkö Pentti Pihlakoski	Diplomi-insinööri Erkki Woivalin Toimitusjohtaja Kallio Kotkas Kauppat.maisteri Jorma Jokinen
Jäsenet:	Henkilökohtaiset varajäsenet:	Lehtori Helka Ristolainen	Rouva Impi Jokinen
Varatuomari Seppo Hieta	Lehtori Antero Kekkonen	Varatuomari Juhani Salmenkylä	Diplomi-insinööri Osmo Niemelä
Kauppaneuvos Rolf Hohenthal	Lehtori Antero Kekkonen	Rehtori Juhani Soila	Rehtori Kosti Rasinperä
Henkilöstöjohtaja Eero Kokko	Varatuomari Pentti Paavola	Sosiaalineuvos Väinö Soininen	Työntutkija Kalervo Löfberg

SVUL:n liittovaltuusto 1972-74

Jäsenliitoista	Varsinainen jäsen	Varajäsen	Vesihiihtoliitto	P.J. Bark Esa Seeste Riitta Asanti Jaakko Estola Ukko Könni	Ahti Kauppinen Lahja Salviander Liisa Lundström Otso Vilhunen Esko Melamies
Ampujainliitto	Otto E. Ylirisku	Maunu Wirtanen	Voimisteluliitto		
Ampumahiihtoliitto	Mika Tiivola	Pekka Kuvaja	SVUL:n Nuoret		
Golfliitto	Aimo Laaksonen	P.E. Nurminen	Jäsenpiireistä:		
Hiihtoliitto	Hannu Koskivuori Matti Talsi Osmo Viljakainen	Kalle Anttila Erkki Linko Tauno Väisänen	Etelä-Karjala	Reino Ikävalko Kosti Rasinperä Matti Lähdesmäki	Eero Muinonen Impi Pynttari Tauno Nurmela
Judoliitto	Torsten Murén	Raikko Helenius	Etelä-Pohjanmaa	Jorma Jokinen Kauko Nikkanen Arvi Jantunen	Raija Wirtanen Einar Nissilä Kalevi Aijälä
Jääkiekkoliitto	Pentti Peho	Aimo Mäkinen	Helsinki	Eero Mattinen Arvo Viljanen Mauri Katavisto	Jukka Lampiniva Kalle Leimu Eemil Rautiainen
Kanoottiliitto	Erkki J. Woivalin	Pentti Kauppila		Risto Kalajo Aatos Vuolle-Apiala	Teemu Pesola Esa Riihimäki
Koripalloliitto	Raimo Eskelinen	Martti Huhtamäki	Häme	Urho Saariaho Erkki Vitikainen	Erkki Häkämies Anja Mikkela
Kuntourheiluliitto	Jorma Järvi Martti Leskinen Une Melkko	Heikki Pärnänen Raimo Viskari Taru Bruns	Kainuu	Eero Tuominen Lasse Ahtiainen	Olavi Sandell Seppo Savolainen
Käsipalloliitto	Ove Holvikari	Lars-Erik Ahlgren	Keski-Pohjanmaa	Olavi Poikela Bore Bergman	Lauri Poutiniemi Reino Salmela
Käveluryheiluliitto	Väinö Kangaspunta	Jalmari Pöllänen	Keski-Suomi	Juhani Soila Pentti Alho	Kai M. Selander Eero Kelhä
Lentopalloliitto	Rune Nylander Raimo Peltonen	Pentti Niemelä Unto Laurila	Kymenlaakso	Paavo Poutiainen Lauri Reinikainen	Alpo Nisula Paavo K. Nyysönen
Luisteluliitto	Martti Torppa	Martti Santala	Lahti	Matti Malin Henry Granfors	Toivo T. Pohjala Urpo Virtanen
Maahockeyliitto	Cyril W. Reincke	Valto Mattila	Lappi	Bruno Arjanko Esko Sarvikas	Kalevi Keinonen Yrjö Tuomala
Miekkailuliitto	Erkki Kerttula	Torvald Appelroth	Länsi-Pohja	Pellervo Hyytiäinen Aulis Potinkara	Olavi Ojapalo Jaakko Äärilä
Moottoriliitto	Arne Berner	Helmer Viiala	Pohjois-Karjala	Onni Kari-Koskinen	Matti Koivurinta
Moottoriveneliitto	Reijo K. Kuusinen	Matti O. Ruuskanen	Pohjois-Pohjanmaa		
Naisten Liikunta- kasvatusliitto	Liisa Orko Impi Jokinen	Liisa Mattila-Oukari Irja Kleemola	Pohjois-Savo		
Nykyaikaisen 5- ottelun liitto			Satakunta		
Nyrkkeilyliitto	Seppo Konttinen Lauri Westerberg	Olavi Larkas	Suur-Savo		
Painiliitto	Lauri Penttilä Kauko Penttilä	Raimo Loukko Veikko Kinha	Uusimaa		
Painonnostoliitto	Eino Mäkinen Eero Kokko Pentti Paavola	Eino Kaakkolahti Oiva Kiuru	Varsinais-Suomi		
Pesäpalloliitto	Sven O. Hultin Kallio Kotkas	Armas O. Jokinen Arvo Maunumäki			
Purjehtijaliitto	Sakari Sorjonen Ville Noschis	Toivo Pöyry Viktor Jansson	Lisäjäsenet:	Helka Ristolainen Pirkko Väänänen Hilkka Hakola	Aino Manninen A-L. Kainulainen Helinä Löfroos
Pyöräilyliitto	U.-P. Rautakoura	Antti Läykki		Birger Lönnberg Paavo Halttu	Carl-Olav Homén Aapo Savolainen
Pöytätennisliitto	Erkki Noramaa	Kaj Karlsson		Kaarlo Hartiala Esko Karvinen	Ilkka Vuori Paavo Komi
Ratsastajainliitto	Onni R. Jaakkola	Heikki Kaksonen		Paavo Pekkanen Kalervo Löfberg	Aulis Aaltonen Esko Hyttinen
Salamapalloliitto	Osmo Niemelä Lasse Heideman	Heikki Wollsten Aaro Huovila		Jorma Koivisto Aimo Juvonen	Helge Nygren Leena Jääskeläinen
Soutuliitto	Inkeri Soininen	Jane Erkko Veli Sunila		Atte Pakkanen Sylvi Saimo	Erkki Haukipuro Olli Parola
Sulkapalloliitto	Bengt Broms Birger Kivelä	Pekka Lairola		Eino Uusitalo Mauno Rintanen	
Suunnistusliitto	Orvo Anttila Jukka Lehtinen Raimo Lunila	Oiva Halmetoja Pentti Karvonen Nisse Hagman			
Taitoluisteluliitto					
Tennisliitto					
Uimaliitto					
Urheiluliitto					

SVUL:n jäsenet

Suomen Valtakunnan Urheiluliiton varsinaiset jäsenet vuonna 1971 olivat seuraavat 38 erikoisliittoa ja 18 piiriä:

Jäsenliitot:

Suomen Ampujainliitto
 Suomen Ampumahiihtoliitto
 Suomen Golfliitto
 Suomen Hiihtoliitto
 Suomen Judoliitto
 Suomen Jääkiekkoliitto
 Suomen Kanoottiliitto
 Suomen Koripalloliitto
 Suomen Kuntourheiluliitto
 Suomen Käsipalloliitto
 Suomen Kävelyurheiluliitto
 Suomen Lentopalloliitto
 Suomen Luisteluliitto
 Suomen Maahockeyliitto
 Suomen Miekkaileijaliitto
 Suomen Moottoriliitto
 Suomen Moottoriveneliitto
 Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto
 Suomen Nykyaikaisen 5-otteluliitto

Suomen Nyrkkeilyliitto
 Suomen Painiliitto
 Suomen Painonnostoliitto
 Suomen Pesäpalloliitto
 Suomen Purjehtijainliitto
 Suomen Pyöräilyliitto
 Suomen Pöytätennisliitto
 Suomen Ratsastajainliitto
 Suomen Salamapalloliitto
 Suomen Soutuliitto
 Suomen Sulkapalloliitto
 Suomen Suunnistusliitto
 Suomen Taitoluisteluliitto
 Suomen Tennisliitto
 Suomen Uimaliitto
 Suomen Urheiluliitto
 Suomen Vesihiihtoliitto
 Suomen Voimisteluliitto
 SVUL:n Nuoret

Jäsenpiirit:

Etelä-Karjalan piiri
 Etelä-Pohjanmaan piiri
 Helsingin piiri
 Hämeen piiri
 Kainuun piiri
 Keski-Pohjanmaan piiri
 Keski-Suomen piiri
 Kymenlaakson piiri
 Lahden piiri
 Lapin piiri
 Länsi-Pohjan piiri
 Pohjois-Karjalan piiri
 Pohjois-Pohjanmaan piiri
 Pohjois-Savon piiri
 Satakunnan piiri
 Suur-Savon piiri
 Uudenmaan piiri
 Varsinais-Suomen piiri

Vuosi	Erikoisliittoa	Seuroja	Jäseniä	Jäsenliitot liittyneet
1900—05				1932: Urheilu-, Voimistelu-, Hiihto-, Pesäpallo-, Paini-, Pyöräily-, Poikaurheiluliitto
1906		70	3.065	1935: Painonnosto-, Nyrkkeilyliitto
1911		287	16.099	1937: Jääkiekkoliitto
1916		554	38.149	1938: Uimaliitto
1921		308	22.411	1945: Suunnistusliitto
1926		465	40.799	1947: Koripallo-, Luistelu-, Miekkaileijaliitto
1931		599	53.575	1948: Naisten Liikuntakasvatusliitto
1936	9	801	89.295	1957: Käsipalloliitto
1941	11	1.021	115.084	1961: Taitoluistelu-, Kuntourheilu-, Lentopalloliitto
1946	12	1.781	202.407	1962: Ratsastajain-, Soutu-, Tennis-, Ampujain-, Golf-, Kanootti-, Nykyaikaisen 5-ottelun liitto
1951	16	1.527	358.457	1963: Pöytätennis-, Judo-, Sulkapallo-, Moottoriliitto
1956	16	1.403	350.997	1964: Purjehtijaliitto
1961	20	1.586	436.927	1965: Moottorivene-, Vesihiihtoliitto
1966	36	2.294	609.450	1966: Salamapallo-, Ampumahiihtoliitto
1970	37	2.563	744.336	1967: Kävelyurheiluliitto
1972	38	2.529	767.368	1971: Maahockeyliitto

Erikoisliittoihin ja piireihin kuuluvien seurojen ja niiden henkilöjäsenten määrien laskenta suoritettiin seurojen tekemien vuosi-ilmoitusten ja liittojen vuosi-ilmoitusten perusteella. Kaikkiaan 2077 seuraa täytti ilmoitusvelvollisuutensa, minkä lisäksi erikoisliitot ilmoittivat 448 seuraa, jotka eivät olleet ilmoittautuneet piireihin. Lisäksi kuului erikoisliittoihin 14 järjestöä. Kaikkiaan kuului v. 1971 erikoisliittoihin ja piireihin 2525 pääseuraa.
 Henkilöjäsenten kokonaismäärä nousi yli 7.000 jäsenellä ja on nyt 767.338, josta määrästä piireihin kuului 550.954.

Immo Huhtinen, vuoden 1971 paras ampuja.

5 valmentajaa olisi tarpeen!

Suomen Ampujainliitto

Ampujilla oli vuosi kuin vuorokausi: kansallinen kilpailutoiminta näytti valoisuutta olemalla voimakkaasti lisääntynyttä ja vilkasta, kansainvälinen toiminta osoitti pimeitäkin puolia, sillä menestys suurkilpailuissa ei ollut odotetunlaista.

Menestystä lienee kuitenkin pian taas odotettavissa, sillä liiton nuorisajaoston toiminta on päässyt vauhtiin oikein toden teolla. Oikeat toimintamuodot ovat löytyneet ja tulokset näyttävät jo nyt erittäin positiivisilta. Nuorille järjestettiin viisi eri leiriä — ja mikä merkittäväntä — näillä leireillä olivat mukana myös nuorten omat valmentajat ja vetäjät.

Ampujainliitolla ei ole päätoimista valmentajaa, vaikka haave siitä onkin jo 50 vuotta vanha. Tosin nyt on päästy jo osapäi-

väitoimiseen kouluttajaan, jollaisena toimii Esko Kolari. Ja mikäli budjetti antaa myöten ollaan siirtymässä myös täysiaikaiseen valmennustyöläiseen. Toisaalta haavekin on jo ehtinyt kasvaa: nykyisin ampujat oikeastaan tarvitsisivat jo viisi valmentajaa päävalmentajan lisäksi, yhden jokaiselle jaostolle! Tällä hetkellä organisaatio on sama, mutta valmentajat kaikki vain luottamus-palkalla. Jaostot (kivääri, pistooli, riistamaali, haulikko ja nuoriso) tarvitsevat jokainen oman alansa erikoismiehet.

Ampujainliitto on voimakkaasti pyrkinyt kokoamaan valmentajille tietoutta ja niinpä valmentajakansioon on saatu kansien välille paljon uutta asiaa vuoden aikana. Näin on saatu syntymään valmiita luentorunkoja eri valmennuskysymyksistä.

Tulevaisuuden toiveitten tähtäin osoittaa vapisematta Müncheniä kohti. Ovathan ampujat olleet erittäin menestyksekkäitä ja jatkoa toivotaan.

Mauri Röppänen, vuoden 1971 paras ampumahiihtäjä.

Suuntaus ”siviileihin” päin

Suomen Ampumahiihtoliitto

Nykyinen ampumahiihto on kehitetty Ruotsissa, josta se on levinnyt niin että sitä nykyään harrastetaan noin 20:ssä maassa. Lajin kansainvälinen nimi biathlon (kaksiottelu) viittaa kahteen erilliseen osasuoritukseen, ampumiseen ja hiihtoon, mutta laji ei kuitenkaan ole varsinaisesti mikään kaksiottelu, koska molemmat lajit suoritetaan samanaikaisesti.

Ampumahiihtoliitto oli vuoteen 1966 melkein pelkästään sotilasurheilua. Sinä vuonna liitto liittyi SVUL:n jäseneksi ja sai samalla piiri- ja seuraorganisation taakseen. Kehitys ei kuitenkaan tapahdu nappia painamalla: vasta viime vuosina on siviilejä tullut yhä enemmän lajin harrastajaksi. Voimakas kehitys, mikä on tapahtumassa, suuntautuukin koko ajan puolustusvoimista ulospäin.

Erityisesti viimeisten parin vuoden aikana järjestelmällisen ohjauksen ja koulutuksen piiriin tulleet nuoret ovat olleet omiaan lisäämään lajin harrastusta.

Kaikille liiton valmennuksessa oleville liitto kustantaa joko patruunat sellaisenaan tai sitten lataustarvikkeet. Esim. olympiaehdokkaalle liitto hankki 1000 patruunaa kullekin ja lataustarvikkeet 4–5000 partuunaa varten. Muille laji on kallis: yksi patruuna maksaa tehtaan hinnallakin 40 penniä, ladattuna 13 penniä. Nuorten koulutuksessa käyttöön otetun pienoiskiväärin käyttökustannukset ovat huomattavasti pienemmät, vain 5–6 penniä patruuna kohden.

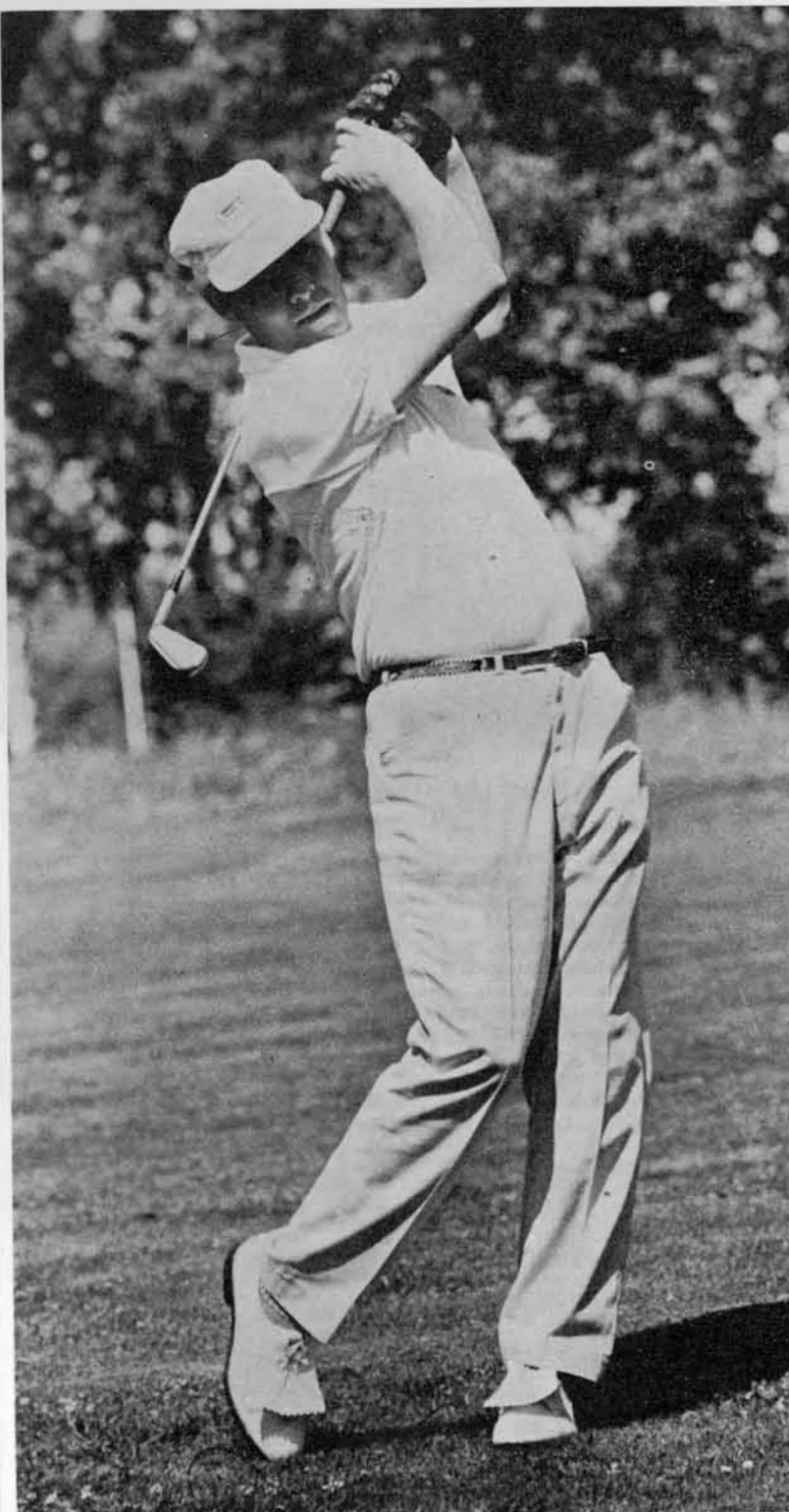
Pienoiskivääri on saavuttamassa nuorten sarjoissa jalansijaa

kansainvälisessäkin toiminnassa. Nuorten EM-kisat järjestetään tulevaisuudessa sekä kiväärillä että pienoiskiväärillä. Pienois-kivääri mahdollistaa ampumisen huomattavasti vähemmän turvallisuusvarotoimin ja lisäksi ampumamatka lyhenee 150 metriltä 50 metriin. Vuosi sitten Suomi johti ylivoimaisesti nuorten EM-kisoissa ampumahiihtoviestiä, kun sumu yllätti. Suomalaisen tullessa minuutin johdossa ampumapaikalle sumu peitti taulut kokonaan. Hän räiskäytti laukaukset pimeään ja hiihti sakkominuutit. Heti perään sumu hälveni ja muitten tullessa taulut olivat paljaat. 50 metrin etäisyydeltä sumu ei koskaan häiritse näin pahasti.

Liitto satsasi olympiavalmennettaviinsa niin että viime vuoden tilinpäätös osoitti 22.000 markan alijäämää. Lähdettiin periaatteella kaikki tai ei mitään. Siihen väliin kuitenkin iäätiin: viestissä tuli hopeaa, mutta henkilökohtaisessa kilpailussa toivotua mitalia ei tullut.

Juuri Sapporossa ampumahiihtoviestiä katsomassa olleet antoivat siitä kuitenkin niin ylistävät lausunnot, että sen läpimurto lienee vain ajan kysymys. Nyt on Salpausselän hiihtokisat tiedustellut mahdollisuutta saada ensi talven kisojen ohjelmaan tällainen maitten välinen viesti.

Liitto porhaltaa muutenkin myötätuulessa. SVUL:n A-valmentajakoulutuksen on läpikäynyt tähän mennessä kokonaista 22 miestä. Ampumahiihdossa siirryttiin pakolliseen vakuutukseen viime syksynä, siis eräänlaiseen lisenssiin. Tämän lunasti 650 miestä ja nuorta, mutta sana ei vielä mennyt täysin perille. Kilpailijoita oli noin 1000.

Vain yksi mitat täyttävä rata

Jalo Grönlund, vuoden 1971 paras golfin pelaaja.

Suomen Golfliitto

Kenttäpula on suurin ongelma golfin jatkuvalle laajentumiselle Suomessa. Meillähän ei löydy kuin yksi kansainvälinen vaatimukset täyttävä 18-reikäinen rata Helsingin Talissa. Lisäksi on radat, 12-reikäiset, Tampereella ja Turussa ja Hämeenlinnassa 9-reikäinen. Viimeksi mainittu on kuitenkin laadultaan aivan liian helppo.

Golfin merkitys kuntourheilupelinä unohdetaan usein. Kuitenkin kun Talin kentän pelaa ympäri tulee siitä kävelymatkaa kymmenisen kilometriä. Ja sehän on jo melkoinen suoritus. Erityisesti golfin ystävät haluaisivat tähdentää sitä, että monien muiden lajien aktiivurheilijat joutuvat lopettamaan aktiivikautensa suhteellisen nuorina. Ja silloin tarjoaa golf erittäin mielekkään vaihtoehdon liikunnan jatkamiseen.

Golfliitto on onnekkaisesti paneutunut kuluneena kautena nuorisotoimintaan. On mm. tehty päätös, että alle 21-vuotiailla ei peritä lainkaan kenttämaksua ja 25-ikävuoteen saakka pääsee puolella hinnalla. Myös koulutustoiminnan kohdalla on nimenomaan paneutunut nuoriin, koska edustusjoukkueemme kasvot ovat pysyneet muuttumattomina liian kauan. Nyt kuitenkin nuorista on jo tulossa vaihtoa. Sitä tietä liitto toivoo myös kansainvälisten tähtien syntymistä.

Kollenin voitot valoivat uskoa

Suomen Hiihtoliitto

Ennusmerkit hiihdollemme eivät olleet parhaat mahdolliset valmistauduttaessa Sapporon kisoja varten. 1960-luvun loppupuolella alkoi lievä laskukausi ja mieshiihto olisi kokenut jo Tatan MM-hiihdoissa 1970 täydellisen takaiskun, ellei Kalevi Oikaraisen 50 kilometrin kultamitali olisi pelastanut tilannetta.

Kauden 1971 alkutapahtumat viittasivat vahvasti siihen suuntaan, ettei mitään ratkaiseva parannusta ollut tapahtunut. Kansainvälisissä yhteenotoissa tuli pelkkiä tappioita. Suomen hiihdon vahvin linnake Salpausselkä osoittautui tiilestä tehdvksi: kaikki voitot menivät ulkomaalaisille, eikä omiamme tahtonut löytyä 10 parhaan joukosta lainkaan. Tilanteen oli yleisökin ennakoivasti: Salpausselän rinteillä oli yli 20:een vuoteen pienin yleisömäärä, vain 48.344 maksanutta katsojaa.

Mutta juuri synkimmän epätoivon hetkellä aurinko paistoi pilviverhojen välistä, kirkkaammin kuin suurinkaan optimisti enää oli uskaltanut toivoa. Holmenkollenin kisat olivat jättiläismenestys, Suomen hiihdon osalta paras kautta aikojen! Vaikka Neuvostoliiton huippuhihtäjät Kollenilta puuttuivatkin, niin kaikki muut olivat mukana. Suomalaiset voittivat lähes kaiken.

Tämä antoi vahvaa uskoa parempaan tulevaisuuteen. Valmennusryhmät eri lajeihin nimettiin ja kiitos Olympiakomitean antaman tuen valmennus saatiin todella ehokkaasti käyntiin. Hiihtovalmentaja Arto Tiainen, mäkivalmentaja Eino Kirjonen ja yhdistetyn oto-valmentaja Eso Klinga kukin tahollaan pääsivät tehokkaasti työhön käsiksi.

Valmennuskausi viime keväästä vuoden 1971 loppuun sujuikin erittäin suotuisten merkkien vallitessa. Sairaskertomus oli pelkkiä valkoisia lehtiä, leirejä oli ennätysmäärä, testiärvot osoittivat kerta kerralta hurjempia lukuja. Lumi tuli sopivimman mahdolliseen aikaan kuin tilauksesta ja kaiken lisäksi ensi lumesta tuli samalla pysyvä lumi.

Niinpä Sapporon olympiakisoja odotettiin luottavaisesti, kaiken järjen mukaan suomalaisten olisi pitänyt menestyä niissä varsin hyvin. Olivathan Sapporon olosuhteet lisäksi monessa mielessä suomalaiset: ladut sijaitsivat 300 metrin korkeudella merenpinnasta lukien, mistään vuoristo-olosuhteista ei ollut puhuttakaan.

Vain naiset kuitenkin pitivät pintansa, samoin yhdistetyn miehet. Mäenlaskijoidenkin panokseen voidaan olla tyytyväisiä. Suomalainen urheiluyhteisö on kuitenkin tottunut mittaamaan menestyksen mieshiihdon perusteella ja siinä suhteessa petyttiin pahasti. Kisat olivat kaikkien aikojen suurin pettymys. Selitystä on haettu miehissä, mutta mitään ehdottoman selvää vastausta kukaan ei ole pystynyt esittämään. Aktiivit arvelivat omassa palaverissaan huhti-toukokuun vaihteessa, että syynä olisi liian äkkiä koventunut harjoitus. Lumileirit vedettiin Rukalle erityisen vaikeisiin maastoihin ja harjoitus oli todella kovaa. Muutos tapahtui kuitenkin yht'äkkiä, minkä seurauksena kaikki menivät ikäänkuin lukkoon.

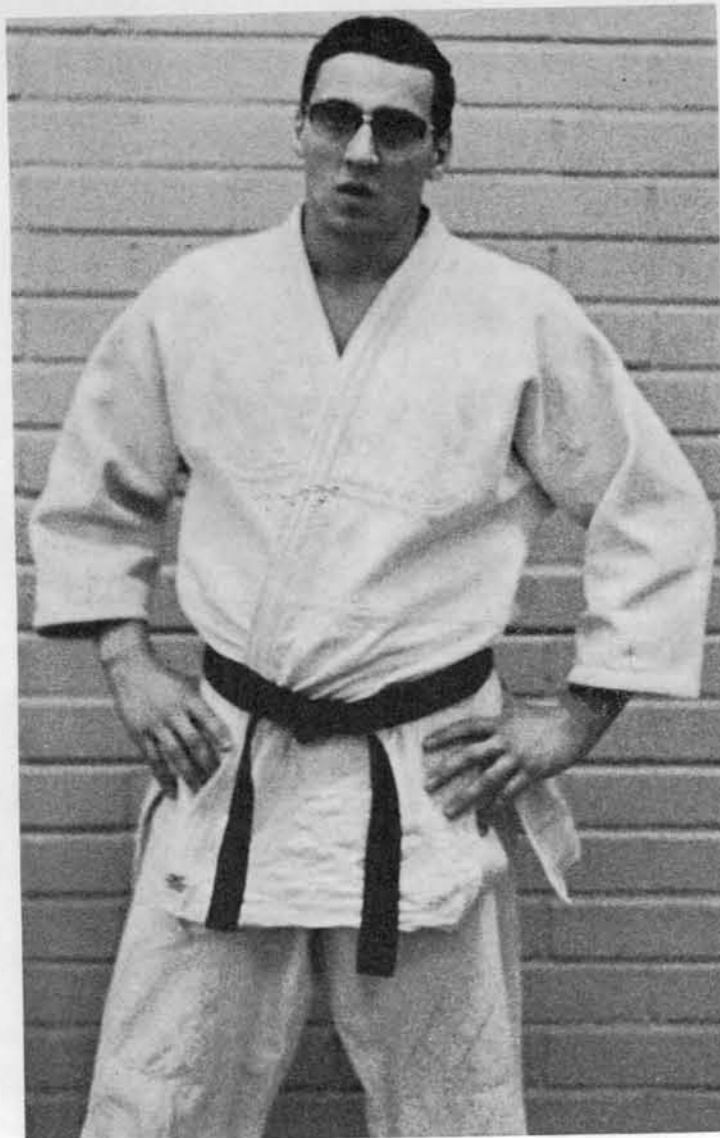
Kauden paukkuihin kuuluu luonnollisesti 1960-luvun suuden hiihtodoolin Eero Mäntyrannan paluu hiihtoladuille kolmen vuoden täydellisen tauon jälkeen. Mäntyranta osoittautui hämmästyttävän kovakuntoiseksi ja kauden loppuvaiheissa hän voitti mm. Salpausselän pikamatkan ja Ounasvaaran 50 kilometriä. Eeron paluuta varjostaa kuitenkin ensimmäinen Suomessa tavattu piristyspillereitten käyttö. Sotkamon SM-hiihdoissa todettiin hänen olleen 30 kilometrillä amfetamiinin vaikutuksen alaisena.

Liiton talous on ollut paremmissa uomissa. Tarmokas talous-

Marjatta Kajosmaa, vuoden 1971 paras hiihtäjä.

päällikkö Lasse Pirskanen on saanut luotua erittäin hyvät suhteet liikemaailmaan, mistä johtuen Hiihtoliitto on saanut muitakin tuloja kuin pakollisen valtionavun ja kilpailuprosentin. Vielä ollaan kuitenkin kaukana ihanteesta: yhdistetyn miehille ja alppilajien edustajille kaivattaisiin omaa päätoimista valmentajaa, miksei myös naishiihtäjille.

Simo Akrenius, vuoden 1971 paras judoka.

Judokat saavat päävalmentajan

Suomen Judoliitto

Suomen Judoliiton kilpailuohjelmassa oli vuonna 1971 suurkilpailuja aivan vilisemällä. Pidettiin niin EM-kisat, joissa saatiin arvokkaita voittoja, MM-kisat, joissa Simo Akrenius sijoittui sijoille 7–8 ja avoimet SM-kisat, joissa kaikki Suomen mestaruudet vietiin Ranskaan.

Akreniuksen hyvä panos MM-kilpailuissa nosti hänet jopa olympiavalmennettavien aateliin. Vain kerran aikaisemmin on suomalainen judoka saanut saman kunnian, mutta silloin häntä ei kelpuutettu itse kisoihin.

Judoliiton käynnistämä sarjatoiminta on päässyt hyvään vauhtiin. Viime vuonna oli SM- ja Suomen sarjassa yhteensä 34 joukkuetta, jotka kamppailivat kaksinkertaisen sarjan. Kun jokaiseen joukkueeseen kuuluu noin 15 judokaa, merkitsee tämä, että yli 500:lla oli koko talvikauden säännöllistä kilpailutoimintaa. Samalla se pakotti seurat laajentamaan harjoitustoimintaansa vahvan yhdistelmän aikaansaamiseksi. Sarjatoiminta piti vilkkaassa touhussa myös suuren määrän toimitsijoita.

Viime vuosi oli nimenomaan liiton valmennukselliselta puolelta ratkaiseva, sillä edustusjudokien valmennus saatiin kunnolla käyntiin Timo Korpiolan ja Erkki Nupposen vetämänä.

Ehkä vielä ratkaisevampi päätös tulevaisuuden kannalta saatiin aikaan, kun päätettiin siirtyä tämän vuoden puolella päätoimiseen valmentajaan. Valmentajan palkkaamisesta vastaa liitto ja seurat taasen tulevat vastaan osallistumalla muihin toimintakustannuksiin.

Suurimpana puutteena varsin vaativan urheilumuodon, judon, kohdalla onkin ollut päätoimisen valmentaja- toiminnanjohtajan puuttuminen, ja tämän on estänyt markkojen puuttuminen.

Kaksi voittoa Neuvostoliitosta!

Suomen Jääkiekkoliitto

Kansainvälisesti kausi 1971–72 muodosti jääkiekkoliiton historiassa uuden käännekohdan. Ensimmäisen kerran Suomen onnistui voittaa Neuvostoliitto, samana päivänä sekä miesten että nuorten ottelussa. Miesten ottelun voitto tuli kaiken lisäksi Moskovassa vallankumousturnauksessa, mikä vielä lisää sen arvoa.

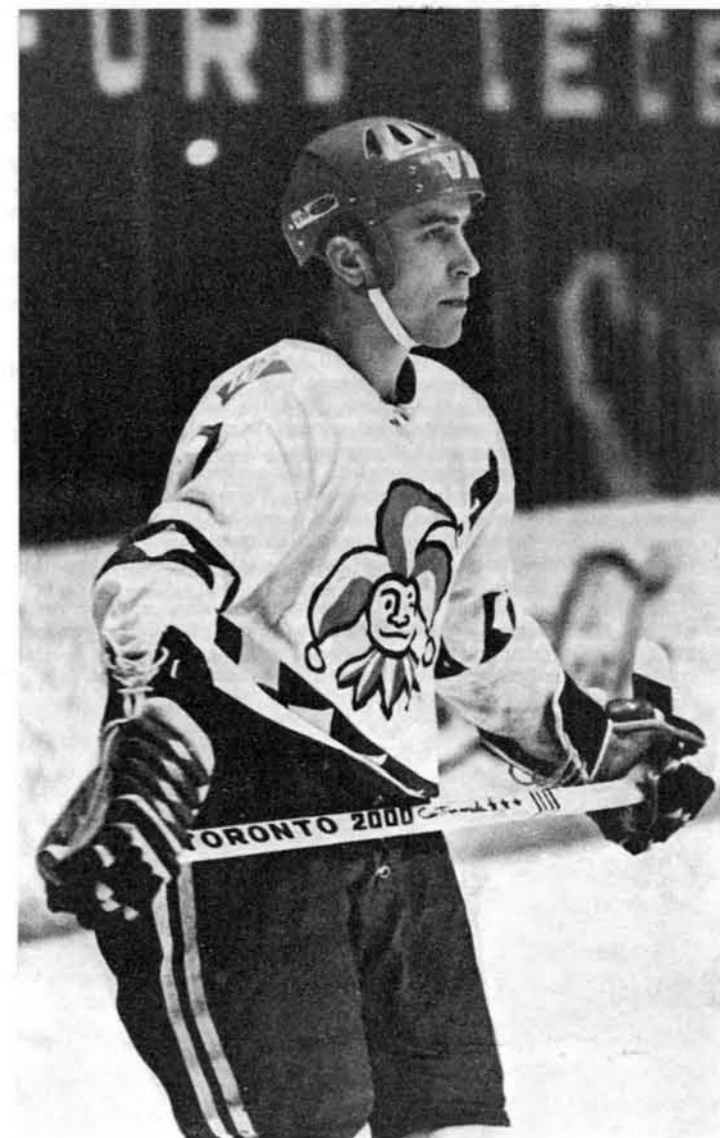
Ensimmäisen kerran Suomi myös koko kausi huomioonottaen oli selvästi parempi kuin Ruotsi. Maat kohtasivat toisensa yhteensä kahdeksan kertaa. Suomi voitti viidesti, kerran ottelu päättyi tasan ja kahdesti Ruotsi oli parempi. Suomi voitti Ruotsin sekä Sapporon olympialaisissa että Prahan MM-kisoissa, mutta joutui silti jäämään sarjataulukossa Ruotsin taakse. Rutiini ei vielä ole samaa luokkaa.

Koulutuspuolella liiton palveluksessa on ollut kaksi henkilöä. Toinen heistä, koulutusohjaaja Heimo Huotari, on opastanut pääasiassa seuravalmentajia, päävalmentaja Seppo Liitsola taas periaatteessa kaikkia joukkueita, mutta on käytännössä varsin suuressa määrin joutunut keskittymään miesten maajoukkuevalmennukseen.

Tämä on ollut liian vähän. Liitto tarvitsisi ehdottomasti lisää useitakin valmennuspuolen henkilöitä, mutta ennen kaikkea nuorten valmennusta varten oman miehensä.

SVUL:n valmentajakoulutuksessa on A-valmentajakurssin suorittanut 60 henkeä. Heistä oli viime kaudella SM-sarjan valmentajina ainoastaan yksi. Ilmeisesti lähitulevaisuudessa tältä sarjalta kuitenkin nousee lisää miehiä. nimenomaan yhtenäisen koulutuksen saaneita valmentajia seuratasolla kaivattaisiin, sillä maajoukkueiden suurimpana pulmana on se, että miehet (ja pojat) ovat seuratasolla oppineet asiat niin eri tavalla ja eritasoisesti.

Jääkiekkoilusta on tullut viime vuosina liiaksi suurten asutuskeskusten peli. Tällaiseen kehitykseen on johtanut se, että jäähalleja on toistaiseksi ainoastaan suurissa asutuskeskuksissa. Halleja olisikin lähivuosina saatava lisää, se on ainoa tie nousuun kansainväliselle huipulle ja myös siihen, ettei peli liiaksi keskity muutamiin paikkakuntiin. Hallittoman paikkakunnan pelajilla ei ole vastaavia mahdollisuuksia kehittyä suuren luokan pelaajaksi kuin halli päänsä päällä pelaavilla ja harjoittelevilla.

Ilpo Koskela, vuoden 1971 paras jääkiekkoilija.

Kaukajärvellä MM-kisat -73

Suomen Kanoottiliitto

Retkeilymelonnan voimakas lisääntyminen on eniten ilhaduttanut Kanoottiliittoa kuluneena vuotena. Järjestettiin johdettuja melontaretkiä peräti 20 kappaletta ja osanotto niihin ylitti kaikki odotukset. Mm. Mikkelistä Lahteen suoritetulla retkellä, jolla kertyi vesimatkaa yli 170 km, oli mukana noin 40 osanottajaa. Ja tuollainen matka vaati mukanaolijoilta jo erittäin paljon.

Retkeilymelonnan suuri kasvu antaa aihetta toiveisiin myös melonnan kärjen uuteen nousuun. Kilpailutoimintaa oli runsaasti ja mm. Häme-regattaan osallistui 10 kansakunnan edustajia.

Itse melonnan suurin peikko lienee tätä nykyä kaluston puute. Tähän saakka on kaikki kanootit jouduttu tuomaan ulkomailta, mutta viime vuonna saatiin kaksi suomalaista valmistajaa mukaan ja tämä tuonee parannusta tilanteeseen.

Kanoottiliiton valmennustoiminta on ajoitettu pitkällä tähtäimellä ns. PTS-suunnitelman puitteissa. Valmennuksesta on vastannut oman toimensa ohella Heikki Kantola. Kanoottiliitto olisi varsin halukas siirtymään päätoimisen valmentajan linjoille, mutta se urheilun ikuinen peikko — raha — tekee tämän mahdottomaksi.

Tavoitteet on tietysti asetettu nyt Müncheniin, mutta rinnan näitten tavoitteitten kanssa ajatukset on jo suunnattu vuoteen 1973, jolloin Tampereen Kaukajärvellä melotaan maaman mestaruuksista. Ja silloin pitäisi yhden tittelin jäädä kotivesille.

Ilkka Nummisto, vuoden 1971 paras meloja.

Euroopan pomot Lapin kesässä

Suomen Koripalloliitto

Koripalloliiton kolmaskymmeneskolmas toimintavuosi oli kansainvälisen toiminnan aikaa. Lähestyvä olympiaturnaus ja EM-karsinta Turkissa aiheuttivat kilpailutoiminnan kiristymistä.

Kuitenkin suurimman voittonsa kansainvälisesti Koripalloliitto hankki järjestöllisellä toiminnallaan. Saihan liitto järjestettäväkseen Kansainvälisen Koripalloliiton XVI Euroopan- ja Välimerenmaiden pysyväiskongressin.

Kongressi järjestettiin juhannuksena Rovaniemellä. Yli 80 osanottajaa 32 eri maasta saivat tutustua suomalaiseen keskikesään ja Lappiin koripalloasioiden höyseenä.

Kilpailutoiminnan huippu sattui touko-kesäkuun vaihteessa Ankarassa pelattuun EM-karsintaan. Suomi jäi tässä turnauksessa kolmanneksi, kun taas Jugoslavia ja Turkki pääsivät jatsoon.

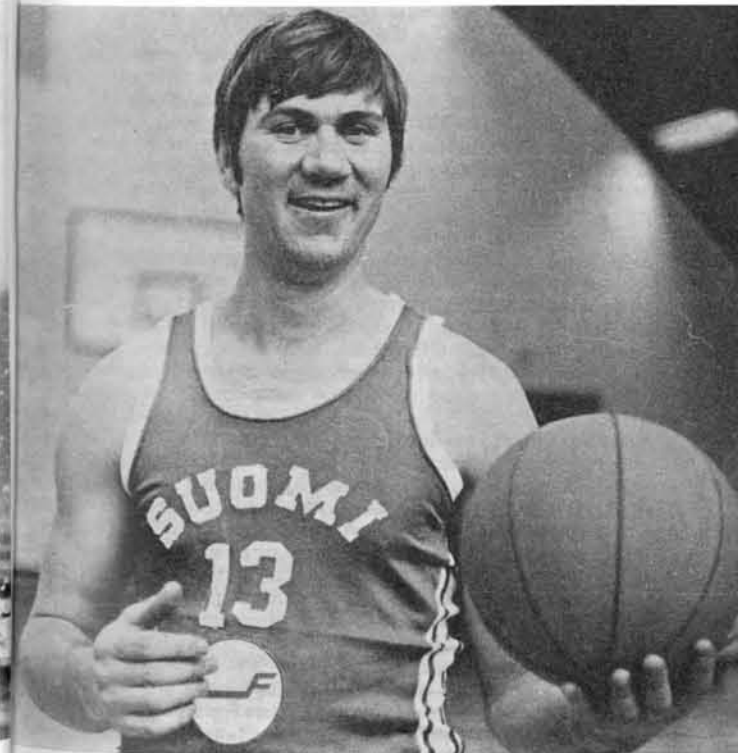
Miesten maajoukkue kilpaili myös ensimmäisessä Baltic-Cupissa, missä jäätin neljänneksi, vaikka Viro voitettiinkin 90-89.

Nuorten maajoukkue osallistui ensimmäiseen nuorten Polar-Cupiin, jonka oma liittomme järjesti. Suomi voitti turnauksen, sillä Tapiolan sarjajyrä Jarmo Laitinen johti joukkueensa yllätysvoittoon Ruotsista pistein 68-66.

Naisten maajoukkue jätettiin omassa Polar-Cupissaan kolmanneksi.

Vaikkakaan tulokset eivät olleet kovinkaan rohkaisevia, voitiin havaita, että kilpailutoiminta tiivistyi kaikilla rintamalla huomattavasti.

Kari Liimo, vuoden 1971 paras koripalloilija.

Se ei ollut virhelaskelma

Suomen Kuntourheiluliitto

Vuoden 1971 tapaukseksi Kuntourheiluliiton piirissä on katsottava liiton 10-vuotistaipaleen täytyminen. Tasavuosien sattuessa on tapana katsahtaa taaksepäin ja niinpä Kuntourheiluliitonkin kohdalla voidaan ilolla panna merkille, että 10 vuotta aiemmin liiton perustamisen päättänyt kokous ei tehnyt "virhelaskelmaa".

Toiminnallisesti on vuosikymmenen aika hieman muuttanut liiton päätavoitteita. Aluksi pyrittiin voimakkaasti liikkeelle lähinnä informatorisin keinoin, sen jälkeen luotiin yleisiä linjoja, ohjelmia ja kampanjoita ja nyt viimeksi on pystytty paneutumaan yksilölliseen linjaan niin koulutuksessa kuin tiedonvälityksessäkin.

Juhlavuottaan Suomen Kuntourheiluliitto vietti luomalla pitkän tähtäimen koulutussuunnitelman. Tämän suunnitelman tarkoituksena on antaa koulutus kaikilla tasoilla työskenteleville henkilöille kuntourheilun alueella. Liiton tunnuksena kuluneena vuotena olikin: "Pelkkä informaatio ei riitä, vaan on tehtävä henkilökohtaista myyntityötä kuntourheilun puolesta".

Tässä työssä liitolla on käytettävissä toimistossa 5 liikunnallisen koulutuksen saanutta henkilöä ja lisäksi kuntokouluissa vielä 14 henkilöä.

Tulevaisuuden toiveena Kuntourheiluliitossa haaveillaan ajasta, jolloin kuntourheilua ei ymmärrettäisi pelkästään erillisenä kuntourheiluna, vaan normaaliin elämään kuuluvana perusosana. Toisaalta lisäksi toivotaan ymmärrettävän myös kuntourheilun suuri viihteen merkitys.

Münchenin matka jäi haaveeksi

Suomen Käsipalloliitto

Suomen käsipalloilulla oli vuonna 1971 suuri päämäärä: pääsy Münchenin olympiakisoihin. Tätä kirjoitettaessa jo tiedämme, ettei tähän päämäärään päästy. Silti on mielenkiintoista tarkastella sitä taustaa, jolta Müncheniin yritettiin ponnistaa.

Maajoukkueen valmennuksesta vastasi Torsten Nikander, moninkertaisen mestarijoukkueen UK-51:n valmentajana tunnettu, joka pyrki voimakkaasti aktivoimaan maajoukkueen pelaajien omatoimisuutta ja vastuuntunnetta. Tässä onnistuttiinkin: valmennuskautena maajoukkueemme henki vaikutti selvästi paremmalta kuin vuosiin.

Katsottiin välttämättömäksi saada myös kokenutta valmennusapua ulkomailta. Auttajaksi löydettiin Sigo Bjers, Ruotsin Käsipalloliiton kaikkein pätevimpiä valmentajia, jonka monet kotimaiset tehtävät (sekä Ruotsin maajoukkueen että seurajoukkue GUF Eskilstunan parissa) kuitenkin tekivät Suomen saaman avun ajoittaiseksi. Silti Bjersin melko harvalukuisetkin käynnit ilmeisesti olivat todella hyödyllisiä.

Pääsy Müncheniin olisi ollut Suomen käsipalloilulle monessa mielessä "Sesam - aukene" - ei vähiten taloudellisessa suhteessa. Kun tätä onnea ei kuitenkaan saatu, on jatkettava vanhalta kuivanköyhältä pohjalta. Suomen Käsipalloliiton eri joukkueiden valmentajien palkkiot tehtävistään eivät ole vain kuopassa, vaan pikemminkin kaivetut syvälle kuopan pohjamutiin. Tätä puhtaaseen innostukseen rakentuvalta pohjalta jouduttaneen lähitulevaisuuskin pääasiassa rakentamaan.

Totuushan on, että jos Suomi olisi Müncheniin päässyt, se olisi päässyt sinne huikeasti vähemmällä työllä kuin kukaan muu. Käsipallovalmennuksen teho on kaikkialla voimakkaassa nousussa. Tärkeintä nykyhetkellä on tehdä täsmälliset suunnitelmat siitä, miten, milloin ja millä joukkueella Suomi tekee suuren läpimurtonsa käsipalloilussa. Tämä suunnitelma on monitahoinen juttu ja ulottuu kauas varsinaisista maajoukkueympyröistä, talouteen, seuravalmennukseen, valmentajakoulutukseen jne.

Kari Lehtolainen, vuoden 1971 paras käsipalloilija.

Paavo Pohjolainen on viimeksi ollut mukana kansainvälisissä arvokisoissa.

Seuraluokittelu tuo piristystä

Suomen Käveluryhmiä

Nuorten kävelijätyttöjen esiintulo varsinkin Turun suunnassa on eniten ilahduttanut lajin ystäviä viime vuonna. Kansainvälinen menestys tosin antaa yhä odottaa itseään, mutta nuorta polvea on tulossa.

Kävelijät uskovat vakaasti, että kunhan Urheiluliitto ottaa kävelyn mukaan seuraluokitteluunsa tasaveroisena muitten lajien kanssa, niin siitä syntyy sellainen piristysruiske, ettei paremmasta väliä. Toiveita pitäisi ollakin tähän, sillä Urheiluliiton kanta lienee myönteinen.

Kävelyn vahvimmat tukikohdat löytyvät Helsingistä, Turusta ja Suur-Savosta. Näillä paikkakunnilla on riittänyt vetäjiäkin. Muualla laji elää vielä hiljaiselossa, mutta luokitteluun kelpuuttamisen ja liiton lisääntyvän nuoris- ja neuvontatyön mukana odotetaan tuloksia.

Räjähdysmäinen toiminnan kasvu

Suomen Lentopalloliitto

Vuoden 1971 keväällä pidettiin Länsi-Euroopan lentopalloturnaus Ruotsissa. Turnauksessa oli mukana 15 joukkuetta, Suomi oli mukana kahdella joukkueella. A-joukkue sijoittui toiseksi ollen kahden pallon päässä mestaruudesta, B-joukkue oli kymmenes. Tämä oli paras sijoituksemme tässä turnauksessa, 1969 Suomen itse järjestämissä kisoissa Suomi oli kolmas samalla pistemäärällä voittajan kanssa.

Tänä vuonna Lentopalloliitto ei katsonut voivansa laisinkaan osallistua kyseiseen turnaukseen. Syitä oli kaksi: 1) liiton talouden heikko tila, 2) maajoukkueessa tapahtunut raju nuorennusleikkaus. Uudistetun maajoukkueen, josta Japanin lentopalloilijoiden päävalmentaja Matsuidara sanoo, että se on ainekseltaan parempi kuin entinen, haluttiin ensin antaa nivoutua yhteen.

Toinen huomattava kansainvälinen tapaus vuoden 1971 aikana olivat Italiassa pidetyt Euroopan mestaruuskilpailut, joissa Suomi sijoittui 22:sta mukanaolleesta maasta kolmanneksitoista. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että kansainväliseen lentopalloliittoon kuuluu yli 120 maata. Jos mukaan otetaan lisäksi Japani ja varataan parille muulle joukkueelle muilta mantereilta paikka, niin Suomi sijoittuisi maailmassa noin 15 parhaan joukkoon.

13:s sija merkitsi kuitenkin sitä, että Suomi ei päässyt olympiakisoihin. Joka tapauksessa nelivuotiskausi 1967-71 oli tuottanut hyvän tuloksen, sillä 1967 Suomi oli EM-kisoissa Turkissa 22:s.

Kansallisessa kilpailutoiminnassa tapahtui vuoden 1971 aikana mahtavin nousu lentopallohistorian aikana, ehkä suurin, mitä minkään lajin historiassa. Vuonna 1970 liiton virallisissa sarjoissa oli 501 joukkuetta, 1971 niitä oli 1078! Tähän nousuun on uudella viitossarjalla osuutensa, mutta se ei laisinkaan vähennä sen arvoa, sillä Suomen Lentopalloliiton säännöissä huomioidaan myös kuntourheilu. Kaksinkertainen nousu on jotakin sellaista, mitä ei ole tajunnut SVUL:n talousvaliokuntakaan...

Jos otetaan vielä mukaan koululaisjärjestöt, niin joukkueita liiton järjestämissä otteluissa oli yli 1300. Poissa laskuista ovat tällöin kaikki puulakiturnaukset.

Koulutuspuolella liitto on siirtänyt painopistettä miesten maajoukkueesta nuorten koulutukseen. Eräällä tavalla edustusurheilusta kansanurheiluun. Liitolla on peräti viisi valmentajaa, jotka muodostavat yhdessä valmentajakollegion. He ovat kuitenkin kaikki (päävalmentaja Kainu Mikkola, maajoukkuevalmentaja Harry Sundell, nuorten valmentaja Heikki Montonen, naisten valmentaja Arto Kari ja tyttöjen valmentaja Ilmi Haimi) sitä oman toimensa ohessa.

Maajoukkuevalmentaja on samalla liiton toiminnanjohtaja ja nuorten valmentaja koulutusohjaaja. Päävalmentaja Mikkola puolestaan on kansainvälisen liiton pelisääntövaliokunnan jäsen ja korvamaton apu kaikissa teknisissä ja valmennusasioissa maailmankuuluna teoreetikkona.

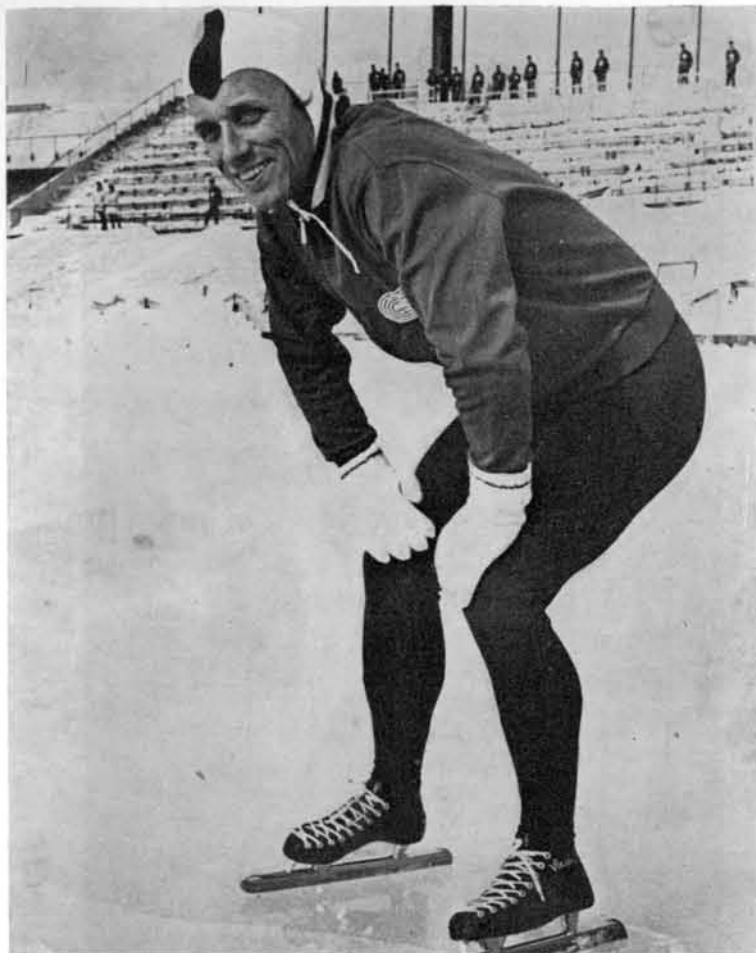
Lentopalloliiton erotuomarit ovat yltäneet parempiin kansainvälisiin menestyksiin kuin pelaajat. Heitä on kutsuttu Neuvostoliittoon suuriin turnauksiin, suomalainen Matti Lörman oli päätuomari mm. nuorten Euroopan mestaruusturnauksen lopputulossa.

Raimo Koskinen, vuoden 1971 paras lentopalloilija.

Liiton talous on edelleen paha pulma, vaikka määräraha nousi vuodesta 1970 vuoteen 1971 66 prosentilla. Lähes yhtä suuri pullonkaula on toimistotilojen pienuus. Liitolla on tällä hetkellä kolme päätoimista virkailijaa yhdessä huoneessa. Aivan lähiaikoina liitto joutuu palkkamaan neljännen. Tilanne on aivan kestämätön, tilaa on saatava lisää.

Lentopalloliitto perustettiin vuonna 1959, tai oikeammin se silloin itsenäistyi oltuaan sitä ennen Koripalloliiton siipien suojassa. Tästä alkaen liitto on kasvanut räjähdysmäisesti. Tällä hetkellä Lentopalloliiton seurojen lukumäärä on kolmanneksi suurin SVUL:ssa yleisurheilun ja hiihdon jälkeen.

Seppo Hänninen, vuoden 1971 paras luistelija.

Valmennukseen yli 80.000 mk

Suomen Luisteluliitto

Vuosi 1971 muodosti selvän käännekohdan luisteluliiton valmennustoiminnassa. Aikaisempi valmennusmäärärahaennätys 35.000 markkaa (ennen Grenoblen kisoja) lyötiin laudalta komeasti, samoin leirivuorokausien määrä.

Liiton olympiavalmennuksessa oli yhteensä 9 luistelijaa, joista viisi sai Olympiakomitealta avustusta. Nämä yhdeksän luistelijaa olivat leirillä kevästä 1971 Sapporoon mennessä yhteensä 105 vuorokautta eli kolme ja puoli kuukautta!

Rahaa tämän porukan matkoihin, majoitukseen ja pieniin päivärahoihin meni yhteensä 65.209 markkaa 40 penniä. Kun lisäksi B- ja C-ryhmän valmennukseen uhrattiin 15.313 markkaa ja koko liiton budjetti oli 133.330 markkaa, niin käytännössä valmennukseen uhrattiin koko kakusta noin 60 prosenttia.

A-ryhmän valmennus tuotti hyviä tuloksia: Kimmo Koskinen kohosi uudelleen huippuluokkaan, Leo Linkovesi voitti sprinttien maailmanmestaruuden, Tuulas Vilkas on naisten kaikkien aikojen aateliskalenterissa aivan yläpäässä.

Sapporo tuotti kuitenkin pienen pettymyksen. Ilmeisesti kunnan ajoitus ei osunut aivan kohdalleen. Tämä johtuu osittain siitä, ettei muilta vuosilta ollut kokemusta todellisesta tehoharjoittelusta. Nyt se jo tunnetaan, nyt osataan paremmin, jos vielä samantyyppiset mahdollisuudet saadaan.

Kansallista kilpailutoimintaa ja valmennusta edustusluistelijoitten näin voimakas eteenpäinvienti luonnollisesti haittasi. Parannusta tuskin on vastaisuudessakaan odotettavissa niin kauan kunnes Suomeen vihdoinkin saadaan tekojäärata. Seillaisia puuhataan sekä Helsinkiin että Pieksämäelle.

Suomi on nyt Pohjolan herra

Suomen Maahockeyliitto

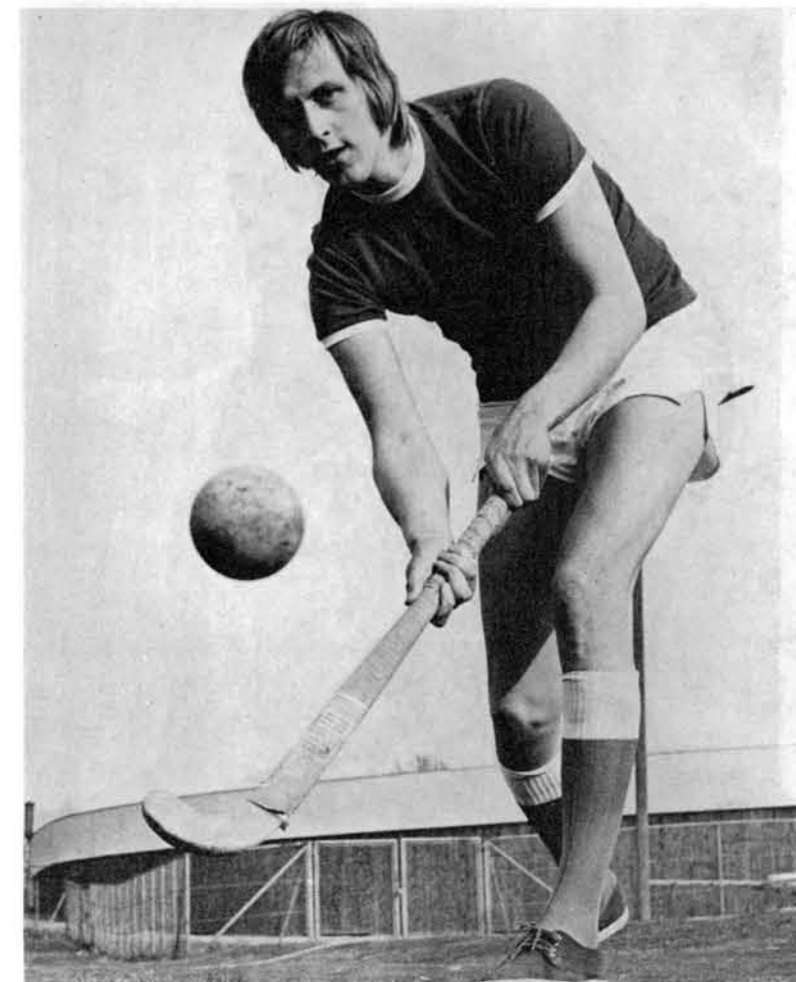
Pohjolan herruus maahockeyssä oli vuoden 1971 suurin saavutus SVUL:n perheen erään nuorimman liiton, Suomen Maahockeyliiton kirjoissa. Titteliä ei tosin virallisesti voitettu, mutta toistaiseksi markkinoita hallinneen Tanskan kanssa käydyt yksipuolisesti tappioon päättyneet ottelut käännettiin voitoiksi sekä maaoittelussa Suomi-Tanska että kaupunkiottelussa Helsinki-Köpenhamina.

Vuosi on muutenkin ollut erittäin aktiivinen luonteeltaan. Kotimainen kilpailutoiminta on pyörinyt normaalia uomiaan SM-kilpailujen ja hallisarjan osalta.

Maahockeyn ystävien mielessä kangastelee näet koko ajan kaksi pahaa peikkaa: rahatilanne, joka on lähes kestämaton estäen kaiken toiminnan lisäämisen ja toiseksi kenttätilanne. Oikeastaan Velodromin kenttä Helsingissä on ainoana käytettävissä.

SVUL:oon liittymisen koki Maahockeyliitto tarpeellisenä ja on hyötynyt liittymisestä. Kuitenkaan ei kaikkea hyötyä ole pystytty saamaan irti liiton toiminnan pyöriessä vapaaehtoisin voimin. Päätoimista toiminnanjohtajaa kaivataan todella kipeästi.

Maahockey, jota Intia ja Pakistan ovat suvereenisesti hallinneet olympiakisoiissa, on saavuttamassa suurta jalansijaa koko maailmassa. Erityisen merkittäviä edistysaskeleita on otettu Euroopan alueella, jossa sitä nykyään tosimelessä harrastetaan melkein joka ainoassa maassa. Suomessa jääpallolun harrastajat ovat suuressa määrin sisällyttäneet kesäohjelmaansa maahockeyn; vaikka peli ei olekaan samanlaista, niin maila kuitenkin kuuluu olennaisena osana molempiin. Harrastus olisi varmasti toisenlaisissa olosuhteissa Suomessa huomattavasti suurempikin, mutta... niin, on olemassa monta suurta muttaa, joista kaksi päällimmäisenä.

Teuvo Ruutu, vuoden 1971 paras maahockeyn pelaaja.

Robert Blomqvist, vuoden 1971 Suomen mestari.

Valmentaja tuli Kambodzasta!

Suomen Miekkailuliitto

Miekkailijoitten menestykset viime vuoden kisoissa eivät yltäneet täysin odotetulle tasolle. Toiveita paremmasta kuitenkin on, sillä vuoden alusta saatiin maahan todella pätevä miekkailunopettaja, kambodzalainen Tau-Hi-Bach. Tämä samainen mies on toiminut mm. ranskalaisten olympiavalmentajana, joten meriittiä riittää. Kuinka hän Suomessa onnistuu nähdään aikanaan, sillä miekkailijaksi ei tulla päivässä eikä kahdessa. Laji on varsin hidasteinen opittavaksi ja on laskettu, että 4–8 vuotta kuluu, ennenkuin tuloksia alkaa syntyä.

Nuorisotoiminta tai melkein pä nappulatoiminta on hyvässä vauhdissa ja miekkailukin on syytä aloittaa nappulaiässä, ainakin mikäli halutaan kehittyä todella pitkälle.

Kotimaisen kilpailutoiminnan huippuna on pidettävä Suomessa järjestettyjä PM-kisoja.

Englannissa opiskelemissa olevalta Robert Blomqvistilta odotetaan nousua maailman huippujen joukkoon.

”Paroni” Saarinen teki historiaa

Suomen Moottoriliitto

Suomen Moottoriliiton tähtihetket menneenä vuotena osuvat kahteen asiaan: toiminnallisella sektorilla Imatran TT-kilpailut MM-osakilpailuina muodostivat huipun ja saavutuksellisella puolella Turun Jarno Saarisen kautta aikojen ensimmäiset MM-mitalit herkistivät moottorimiesten mielet.

Muutenkin vuosi 1971 osoittaa liiton papereissa voimakasta kasvua kilpailujen suhteen. Niin kilpailujen määrässä kuin myös yleisön mukanaolossa. Tosin ennätyskellisiin lukuihin ei päästy, koska 60-luvulla jääratakilpailujen ollessa suurta muotia tehtiin lukemalliset ennätykset.

Suomen Moottoriliiton valmennus- ja koulutustoiminta hoidetaan ilman päätoimista henkilöä lähinnä luottamushenkilöitten voimin. Sivutoimisena henkilönä on tosin mukana Hannu Alho ja hänen panoksensa onkin ollut merkittävää luokkaa.

Huippuajajien valmennustoiminta on kuitenkin hyvässä vauhdissa ja edellisenä vuotena pidetyissä 18 tilaisuudessa olivat nimenomaan nimekkäimmät ajajat joukolla mukana. Koko maan kattava valmennustoiminta on vasta saatu alkamaan. Vuoden 1973 budjettiin on varattu rahaa osa-aikavalmentajaa varten, jonka työkausi kestäisi 4–6 kuukautta vuodessa. Lähinnä pyritään tähtäämään perusharjoituskauden mahdollisimman hyvään hoitamiseen niin ajajien psyykisen kuin fyysisenkin kunnon suhteen.

Nuorten mukaantulo on ollut erittäin voimakasta. Jopa niin, että liitolla on nuorista runsauden pulaa. Kaikille halukkaille kun ei pystytä järjestämään toimintaa.

Vuosi 1971 toi mukanaan myös murheita. Varsinkin TT-ajajien kohdalle. Ratatilanne näyttää huononevan pelottavasti. Sekä Pyy-nikin, Ruissalon että Harjun TT-ajot lienee pidetty 1971 viimeisen kerran. Huono ratatilanne haittaa myös TT-ajajien harjoittelua, sillä vain Keimolassa ja Hämeenlinnassa on enää harjoitusmahdollisuuksia — nekin puutteellisia.

Heikot harjoitusmahdollisuudet eivät onneksi koske niin kipeästi muita lajeja kuin TT-ajajia.

Jarno Saarinen, vuoden 1971 paras motoristi.

Moottoriliitto on kuitenkin tarttunut härkää sarvista ja niinpä liiton suurtoiveena onkin saada alulle pantu Hartolan kuntaan suunniteltu oma kurssikeskus valmiiksi.

Pentti Aminoff, vuoden 1971 paras moottoriveneilijä.

Hopeassa oli katkera maku

Suomen Moottoriveneiliitto

Stig-Olof Fagerströmin luokassa SE ajama maailmanennätys 104,44 km/t Sipoon lahdella Helsingin tuntumassa muodosti moottoriveneilyn kannalta vuoden 1971 ensimmäisen tähtihetken. Toisen vastaavan hetken tunnelmiin mahtui myös paljon katkeruutta, sillä Pentti Aminoffin saavuttaman hopeamitalin EM-kisoissa luokassa 5D, olisi suomalaisten mielestä pitänyt olla kultainen. Italialaiset järjestäjät kuitenkin hylkäsivät erän, jonka Aminoff voitti ja näin suomalaiselle tarjottiin "vain" hopeaa.

Muutenkin oli suomalaisten vesillä liikkuvien moottorimiesten menestys erittäin hyvää tasoa kulneella kaudella.

Ensimmäistä kertaa liiton historian aikana saatiin viime vuon-

na kansainväliset säännöt — tai pikemminkin säännöt, siksi monimutkaisia kun ovat — käännettyä Suomen kielelle. Tästä tietysti johtuu, että koulutukseenkin saatiin aivan uutta ilmettä.

Kilpailutoimintaan saatiin myös uusi välttämätön määräys. Nyt tarvitaan jokaisen kilpailun johtoon henkilö, jolla on liiton myöntämä toimitsijakortti. Aikaisemmin ei tällaista vaatimusta tunnettu.

Liiton valmennustehtävistä on vastannut asiantuntijoista koottu urheilukomitea.

Pahimpana puutteena tunnetaan moottoriveneilyn parissa se, että niin suuren yleisön kuin varsinkin julkisen sanan edustajien keskuudessa ei anneta lajille sen ansaitsemaa arvostusta. Niinpä tämä heijastuu toimintaa jarruttavasti kaikkialle.

Mummoikä lisäsi vain vauhtia

Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto

Vuosi 1971 oli Naisten Liikuntakasvatusliitolle varsin merkittävä. Täyttihän tämä SVUL:n vanhin erikoisliitto peräti 75 vuotta. Juhlavuotta vietettiin monin tavoin:

— nuorten Suurkisoihin osallistuttiin SVUL:n erikoisliitoista runsaslukuisimmin. Yli 5000 tyttöä osallistui 3 eri kenttänyöntöseen.

— Tampereen Sampolassa annettiin kolme liikuntanäytöstä, joihin osallistui suomalaisten valioryhmien lisäksi kolme saksalaista ja yksi ruotsalainen ryhmä,

— Helsingin Kansallisteatterissa annettiin kolme juhlanäytöstä, jossa jälleen oli vierailijana saksalainen voimisteluryhmä,

— Valtakunnalliset joukkuevoimistelu- ja tanhumeruuskilpailut ratkottiin yli puolensadan joukkueen voimin ja

— Varalassa järjestettiin kansainvälinen LIGYMM-akatemia ja kurssi, johon osallistui viisi ulkomaista opettajaa ja 105 kurssilaista.

Vuosi ei kuitenkaan sisältänyt pelkkää juhlintaa. Tehtiin myös töitä koulutusrintamalla. Toimintakertomukseen kirjataan 32 kou-

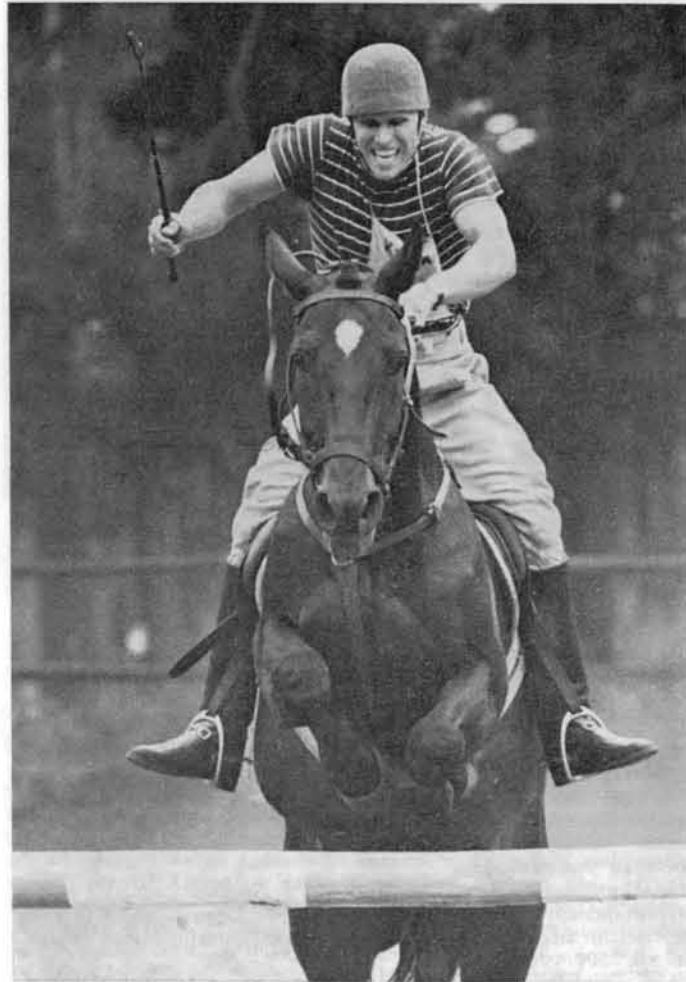
lutus-, erikois-, kunto- ja järjestökurssia, joiden osanottajamäärä nousi yli 1500:n. Nämä luvut eivät kuitenkaan kerro koko totuutta mielenkiinnosta, sillä kurssipaikat olivat rajoitetut eivätkä kaikki halukkaat päässeet mukaan. Opistot kun eivät pysty enempää majoittamaan.

Maakunnissa järjestettiin lisäksi 72 kurssitilaisuutta, joiden osanottajamäärä hipoi kahtatuhatta. SNLL-jaostojen puitteissa järjestettiin myös viitisenkymmentä omaa kurssia, joihin osallistui yli 2500 voimistelijaa.

124 voimistelunopettajaa, liikunnanohjaajaa ja musiikinopettajaa on huolehtinut koulutustoiminnasta liiton kokopäivätoimisen ohjaajan lisäksi.

Naisten Liikuntakasvatusliitolla oli vuonna 1971 opettaja- ja oppilasvaihtoa kahdeksan maan kanssa.

Mutta vaikka vuosi oli juhluvuosi ja toiminnallisesti erittäin ansiokas, on liitolla silti toivomisen varaa. Seuroissa on yhä pulaa ohjaajista ja mikä pahinta: valtion vetäessä kouluilta avustuksensa niitten seuroilta saamiensa salivuokrien kohdalta, on salitilanne huonontunut jyrkästi. Tähän tarvittaisiin SNLL:n mieltä korjausta pikaisesti.

Hurme valoi luottamusta

Suomen Nykyaikaisen 5-ottelun Liitto

5-ottelijoiden vuoden 1971 tapahtumat huipentuivat Risto Hurmeen 4:teen tilaan lajin MM-kisoissa. Tuo neljäs sija ja sen mukanaan tuomat lupaukset symbolisoivat koko vuoden kuvaa, joka oli olympiavuotta ajatellen luottamusta antava.

Liiton toiminta keskittyi koulutukseen ja erityisesti nuorten rintaan. Tulokset tästä eivät vielä viime vuonna olleet selvästi nähtävissä — ainakaan puhtaasti tulosten valossa. Monet uudet nimet on kuitenkin merkitty liiton valmentajien Eero Lohen ja Kari Kaajan kirjoihin ja mm. Risto Hurmeelta, Lohen veljeksiltä, Matti Vesalalta ja Jussi Pelliltä odotetaan paljon vuoden 1971 koulutuksen perusteella.

5-otteluliitto kuuluu niihin liittoihin, joilla ei taloudellisten mahdollisuuksien puuttuessa ole varaa päätoimiseen valmentajaan. Laji on tosin toisaalta niin monipuolinen, että varsinaisen päävalmentajan lisäksi tarvitaan eri alojen erikoisvalmentajia. Ovathan ratsastus, ammunta, miekkailu, uinti ja juoksu siksi kaukana toisistaan. Kuitenkin liiton mielestä päävalmentajaa tarvittaisiin kipeästi nimenomaan kokonaisuutta koordinoivana tekijänä.

Mutta päävalmentajan puutteesta huolimatta liiton toivomuksena tulevaisuutta varten on, että vuonna 1971 voimakkaasti aloitettu ohjelmoitu pitkän tähtäimen valmennus saisi jatkua suotuisissa merkeissä niin taloudellisen kuin henkilökysymystenkin puitteissa.

Seppo Aho on ollut kaksissa olympiakisoissa ja lähtee syksyllä kolmansiansa.

Ketju on ollut katkeamaton

Suomen Nyrkkeilyliitto

Suomen nyrkkeily on säilyttänyt kasvonsa kiristyvässä kansainvälisessä kilpailussa täysin tyydyttävästi. Pohjoismaisella tasolla kamppailemme kärkitilasta tasapäisesti ja vuoroon voittaen Suomea huomattavasti laajemman nyrkkeilyharrastuksen omaavan Tanskan kanssa. Euroopan mestaruuskilpailuista on kahdella viime kerralla tullut mitali, sekä Bukarestista 1969 että Madridista 1971 Reima Virtasen ansiosta 75 kilon sarjan pronssimitali.

Näin pienen maan tällainenkin menestys suurten joukossa merkitsee Suomen lipun pysymistä kansainvälisen nyrkkeilyväen tietoisuudessa. Joukkueemme Madridissa oli täysin rinnastettavissa useidenkin muiden maiden vastaaviin. Niinpä Jouko Lindbergh, Erkki Meronen ja Mikko Saarinen kärsivät kisatappionsa tuleville mitalimiehille, joten huonoille ei häivitty.

Maaottelumenestys oli vuoden aikana sangen hyvä, sillä sekä Ruotsi, Tanska että ensi kertaa maajoukkueellaan Euroopan mantereella vierailut Kanada kaatuivat Helsingin Messuhallissa numeroin 6-4. Ainoa vastoinkäyminen koettiin Tukholmassa kun Ruotsi voitti kotikehässään täällä vierailleen influenssaepidemian vuoksi varamiehisenä otelleen kymmenikkömme.

Kansainvälisissä kehissä kunnostautui Virtasen ohella erikoisesti railakas Salon Viestiä edustava Mikko Saarinen, jonka oteluissa aina tapahtuu jotain katsomisen arvoista. Itä-Saksan Leipzigissä pidetyissä suurissa kansainvälisissä turnajaisissa Saarinen olli 71 kilon sarjassa toinen häviten loppuottelussa Mexican olympiavoittajalle Manfred Wolkelle pistein. Münchenin esikisoiksi mainituissa kilpailuissa hän oli kolmas.

Vuoden kaksi kärkinyrkkeilijää olivatkin mainituin perustein Reima Virtanen ja Mikko Saarinen kolmannen tilan kuuluessa Jouko Lindberghille. Münchenin olympiakisojen suhteen voidaan perustellusti toivoa, että vuodesta 1952 saakka katkeamattomana jatkunut olympiamitalien ketju saisi uuden lisän.

Kansallisella tasollakin tapahtui 1971 edistymistä uuden nyrkkeilijäpolven alkaessa tunkeutua entisten tekijäin rinnalle ja osin edellekin. Nuorten ja poikien luokista on nousemassa joukko tulevia tähtiä, joiden kehitystä kannattaa lähivuosina tarkoin seurata.

Reima Virtanen, vuoden 1971 paras nyrkkeilijä, yhdessä valmentajansa Taisto Tuomisen kanssa.

Martti Laakso saavutti hopeamitalin tämän kevään Euroopan mestaruuskisoissa.

Suuren luokan vastoinikäminen

Suomen Painiliitto

Suomen paini koki raskaan takaiskun kansainvälisessä mielessä vuoden 1971 aikana. Maailmanmestaruuskisat olivat suurin kirjaimin todella epäonnen kisat: neljä suomalaista loukkaantui ja joutui lopettamaan MM-kisat kesken, kaksi heistä ei ehtinyt ennen loukkaantumistaan matolle laisinkaan.

Tämä takaisku — tuloksena oli vain Asko Mattilan pistesija — tuntui välittömästi mm. olympiamäärärahoissa. Olympiakomitea pudotti painin olympiaehdokkaat neljään. Tämä kunniakas, kymmeniä olympialaisia mitaleja tuonut urheilumuoto rinnastettiin naisten yleisurheiluun. Molemmissa oli ehdokkaita yhtä paljon. Vasta myöhemmät tapaukset toivat pieniä muutoksia ja jälkikäteen painin kiintiötä 1972:n puolella lisättiin puolella, kuuteen.

Paini ei kuitenkaan ole painumassa maan rakoon. Nuorten Suurkisoissa kesäkuussa 1971 pienet painijapojat antoivat todella värikkään näytteen hienosta taidostaan. Jos siitä kaartista puoletkin saadaan jatkamaan tehokkaasti harjoitteluaan täysikäiseksi saakka, ei painilla tule olemaan minkäänlaista hätää.

Painiliiton heikko taloudellinen tilanne on pakottanut liiton luopumaan täysipalkkaisen valmentajan palkkauksesta. Tämä tilanne ei luonnollisestikaan ole hyvä, sillä työskarkaa olisi useammallekin täysipalkkaiselle, yhdestä ainoasta puhumattakaan. Eero aTpio joutui luopumaan valmentajanpaikastaan, kun ei löytynyt toista työnantajaa, jonka palveluksessa hän olisi voinut olla aina välillä pari viikkoa. Melbournen kultamitalimies Kyösti Lehtonen, joka on nykyisin osapalkkaisena valmentajana, voi irroittautua omasta toisesta työstään — ravintolan vahtimestari — hankkimalla sijaisen.

Painiliiton toimistossa tapahtui vahdinvaihdos vuoden 1971 syksyllä. 27 vuotta Painiliiton palveluksessa ollut Onni Sirenius — siitä ajasta 22 vuotta toiminnanjohtajana — jäi eläkkeelle. Tilalle tuli Eino Järvinen.

Esikuvan mainio paluu lavoille

Suomen Painonnostoliitto

”Asemat säilytettiin”, kuvaa lyhyesti painonnostajien tunnelmia vuoden 1971 kilpailullisesta annista. Vuosi ei tuonut mukanaan mitään jyrkkää nousua, muttei myöskään takaiskuja. Kaarlo Kangasniemen toinen sija Perun MM-kilpailuissa kruunasi tämän painonnostourheilumme esikuvan paluun sairauden jälkeen.

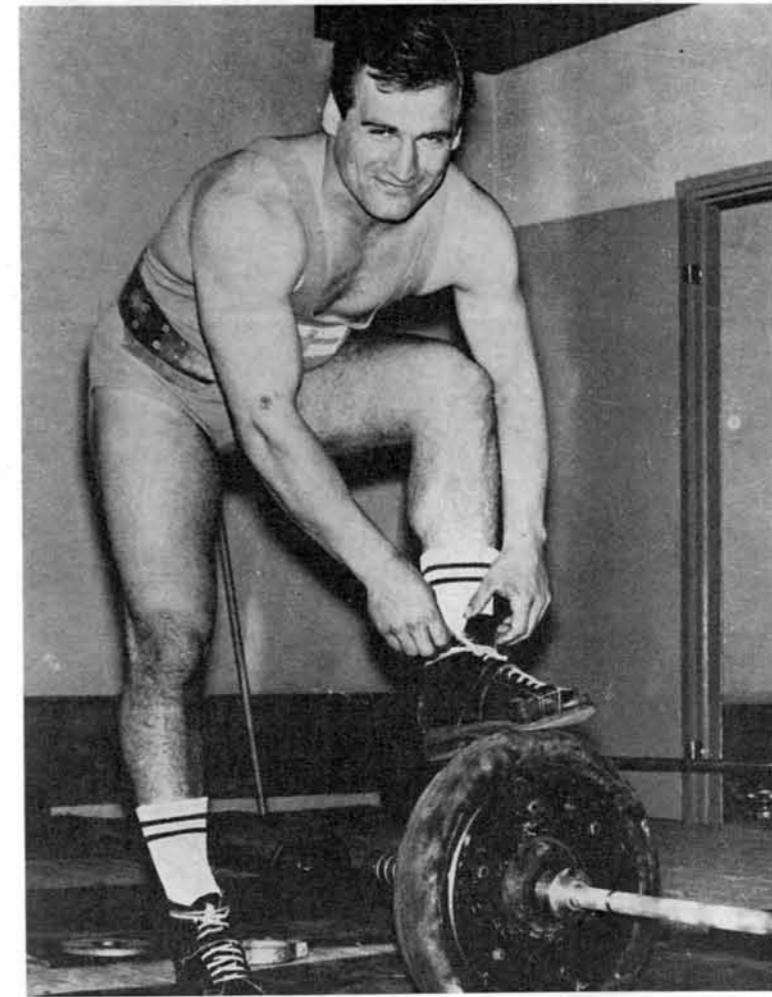
Yleisesti ottaen kilpailutoiminta lisääntyi kaikilla rintamilla ja suuri yleisökin otti puntinkolistajat omakseen. Messuhallissa pidetyissä Bruno Nybergin muistokisoissa reunusti lavaa 2.500 henkeä.

Koulutuksessa on Painonnostoliitto pyrkinyt noudattamaan tarkoin SVUL:n muotoilemaa linjaa.

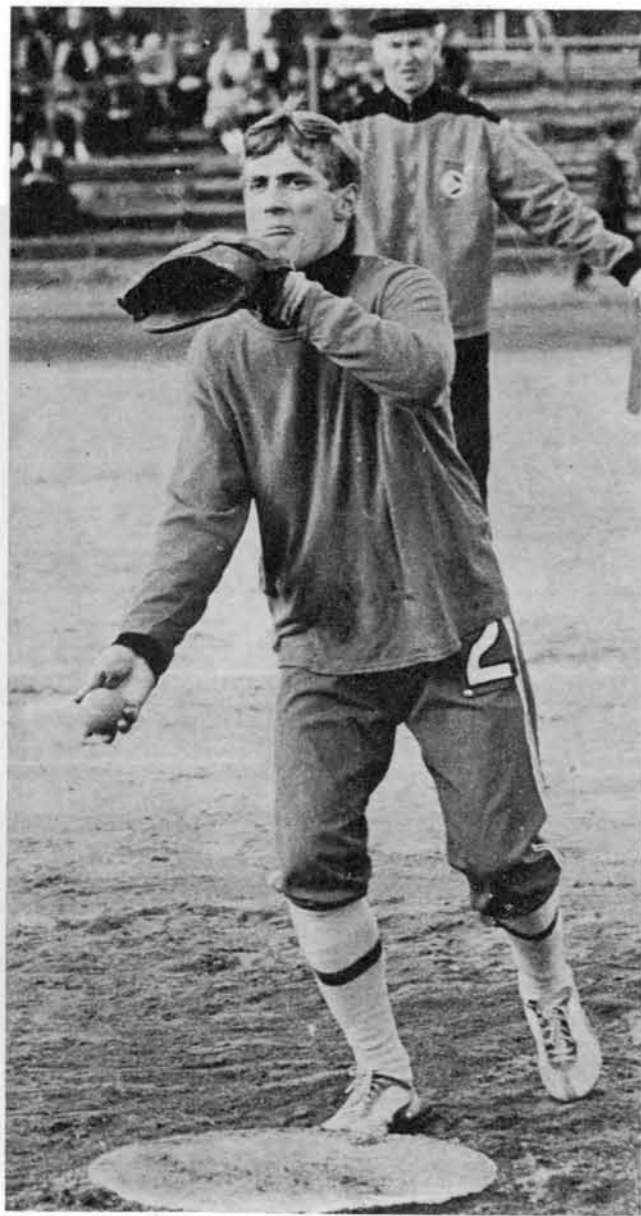
Nuorisotoiminta on tehostunut tuntuvasti ja kaiken huippuna oli osallistuminen Nuorten Suurkisoihin. Liiton ”nuorisovuosi” antoi hyviä tuloksia ja poisti monia ennakkokäsityksiä siitä, että painonnosto olisi nuorille epäsopiva laji.

Painonnostoliitto on joutunut tulemaan toimeen ilman päätoimista valmentajaa, vaikka ”työmiehiä” lisää tarvittaisinkin. Mutta suunnitelmia tämän puutteen poistamiseksi on tehty aina talousarvioita myöten. Sopivista ehdokkaistakaan ei olisi pulaa, sillä onhan suomalaisen painonnostovalmentajan — vielä aktiivinkin Jaakko Kailajärven — uusvientiiä yritetty aina Meksikoon saakka.

Vähintään Meksikon kisojen ennestystä odotellaan Länsi-Saksastakin. Pienehkön Painonnostoliiton monien huippumiesten ongelmana alkaa olla harjoitusajan puute. Työ ja urheilu alkavat riidellä keskenään. Niinpä Painonnostoliiton mielestä joku stipendijärjestelmä olisi ehdottomasti paikallaan. Mutta ehdottomasti demokraattinen stipendijärjestelmä. Sellainen, missä esimerkiksi olympiakomitea suoraan jakaisi samanarvoisille urheilijoille saman luokan stipendit erikoisliittojen varallisuuteen katsomatta.

Kaarlo Kangasniemi palasi puolentoista vuoden tauon jälkeen suoraan mitalimiehenä.

Ilpo Kytösalmi, vuoden 1971 paras pesäpallolijja.

Pohjoisin seura korjasi kaiken

Suomen Pesäpalloliitto

Pesäpallokesä 1971 ansaitsee epiteetin kuuma. Mestaruussarja pelattiin ensimmäistä kertaa kaksinkertaisena ilman kesätaukoa. Ratkaisu oli onnistunut. Sääntöuudistukset toivat satonaan peräti 23 valitusta. Nämä aiheuttivat suurta hämminkiä ympäri pp-piirien.

Normaalien sarjojen lisäksi tempaisi Pesäpalloliitto Nuorten Suurkisoissa Tampereella, jossa 600 poikaa ja tyttöä ratkoi oravien, ampieisten, sääskien ja peippojen mestaruuksista. Ampiaiset ja pääskyt ottelivat ensimmäistä kertaa suomenmestaruuksista.

Miesten SM-sarjan pohjoisin seura Oulun Lippo kruunasi 17-vuotisen historiansa komeasti ottamalla sekä sarjakultaa että kukkuraksi Suomen cupin voiton. Mitali oli Lipolle ensimmäinen laatuaan.

Pohjanmaan kolmen joukkueen (Ilmajoki, Vimpeli, Nurmo) putoaminen m-sarjasta merkitsi alueellisesti suurta siirtymää. Pohjanmaan edustus jäi nyt yksin Seinäjoen varaan. 1972 SM-sarjassa ei nähdä lainkaan pitäjäjoukkueita mukana. Näitä edustivat Ilmajoki ja Vimpeli.

Jyväskylä palasi parrasvaloihin kahden joukkueen, Kirin ja Lohen noustessa pp-aateliin. Lohi on ensimmäinen TUL:n joukkue ylimmässä sarjassa sitten Jyväskylän Veikkojen 1955.

6–10 vuotiaille tytöille ja pojille tarkoitettu tenavapesäpalloliito ei päässyt vielä starttaamaan, mutta pohjustustyö lupasi hyvää seuraavaa kautta ajatellen. Väline- ja rahoituskysymykset olivat suurimpana tenänä. Tenavaoppaan valmistumista kiirehdyttiin.

Ruotsissa pelattavaan Ruotsin sarjaan osallistui 11 joukkuetta. Norjassa tunnetaan suurta kiinnostusta pesäpalloliitoon. Kesä-heinäkuussa Kuortaneen urheiluopistossa pidetylle kurssille osallistui 12 norjalaista ja 5 ruotsalaista liikunnan opettajaa.

Liiton monivuotisen puheenjohtajan kauppaneuvos Erikki Kivelän pyydyttyä eroa, valittiin uudeksi puheenjohtajaksi sosiaalipäällikkö Eero Kokko Helsingistä. Pääkaupungissa pidetyssä vuosikokouksessa poistettiin myös lopullisesti piirirajat ja määrättiin karanteenioikeus siirtyneiden pelaajien entisille seuroille.

Itä-Länsi ottelua 15. 8. yleisurheilun EM-kisojen aikaan Meilahdessa suosi tavan mukaan roima sade. Katsojia oli siitä huolimatta 3595 maksanutta. Itä voitti 10–5, kuten Pesäpalloliitto Lehdistön.

Tauno Luomi on ollut päätoimisena Pesäpalloliitossa jo 35 vuotta. Tänä aikana hän on osallistunut koulutus- ja valmennustyöhön eri portaisissa. Kuten tunnettua, pesäpalloliitossa ei ole maaotteluita, joten koulutuksen ja valmennuksen painopiste on seura- ja piiriportaassa. Systemaattisen valmennuksen osalta on menossa neljäs vuosi. Liiton ja piirien nimeämiä valmentajia on noin 30. Kuluvan kesän suurtapaus oli nuorten suurleiri, joka oli tällä kertaa Porissa. Täällä ratkaistiin ampieisten ja pääskyjen suomenmestaruudet nyt toista kertaa.

Heikki Vahtera sai MM-tittelin

Suomen Purjehtijaliitto

Suorastaan uusia tuulia purjeisiin antoi Heikki Vahteran maailmanmestaruus optimistiluokassa nuorten sarjassa Länsi-Saksassa pidetyissä kilpailuissa vuonna 1971. Tämä ensimmäinen laatuaan oleva mestaruus osoittaa nuorisotoiminnan tason ja suunnan.

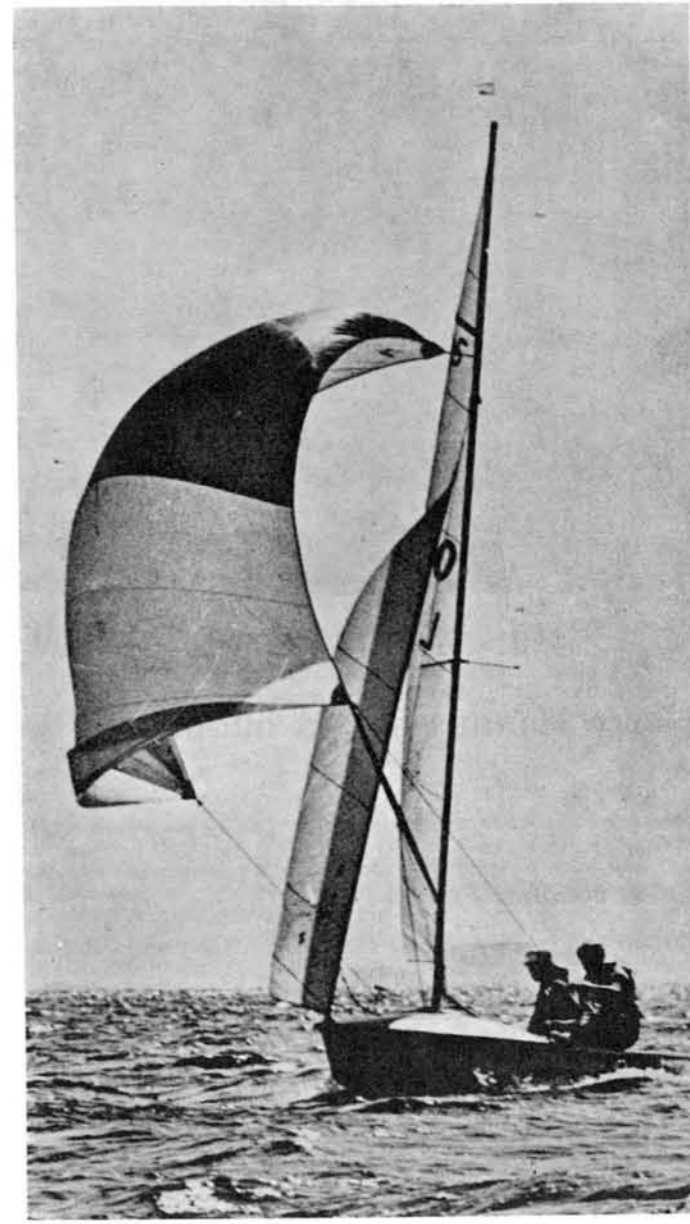
Itämeren suuren avomeripurjehduksen tuloluettelo muodosti Purjehtijaliiton toisen tähtihetken, sillä yleiskilvan voiton lisäksi tulivat melkein kaikki palkintosijat Suomeen.

Kilpailullisesti vuosi oli vilkas. Järjestettiin Suomessa kilpailuja niin MM-, EM – kuin PM-tasollakin.

Valmennustoiminnasta on vastannut kaksi miestä, Börje Nordberg ja Christian Sundman, molemmat palkattomina.

Taloudelliset seikat ovat estäneet palkallisen valmentajan kiinnittämisen. Toisaalta purjehtivat tuntevat sanan päävalmentaja liian ahtaaksi tarpeilleen. Täysipalkkainen koulutusjohtaja, jonka tehtäviin kuuluisivat valmennus, koulutus ja nuorisokoulutus, olisi tarpeen.

Monasti sanotaan, että purjehdus on kallista urheilua. Tietysti kalleimmat avomerikilpaveneet saattavat maksaa jopa 100.000,—, mutta optimistin saa jo 500 markalla ja miehistön jäseneksi pääsee hankkimalla sadepuvun ja kumisaappaat.

Kari ja Jyri Wilen, vene 505, Suomen parhaat purjehtijat 1971

Harry Hannus, vuoden 1971 paras pyöräilijä.

Harry Hannus herätti huomiota

Suomen Pyöräilyliitto

Pyöräilyliitto keskittyi vuonna 1971 liiton taloudellisen tilan paikkaamiseen. Niinpä koko liiton toiminta pyöriteltiin ilman päätoimisia henkilöitä talkoohengessä. Rahallisesti onnistuttiinkin hyvin, sillä budjetti tasapainoitettiin ja kun yritys halua ja vapaaehtoista voimaa löytyi saatiin kausi toiminnallisestikin erittäin hyvin läpi.

Kilpailullisesti vuoden huippukohtia olivat Harry Hannuksen hopea PM-kilpailuissa, saman ajan 12:s sija MM-kilpailuissa ja joukkueen sijoittuminen 10:ksi 23:n kansakunnan joukossa.

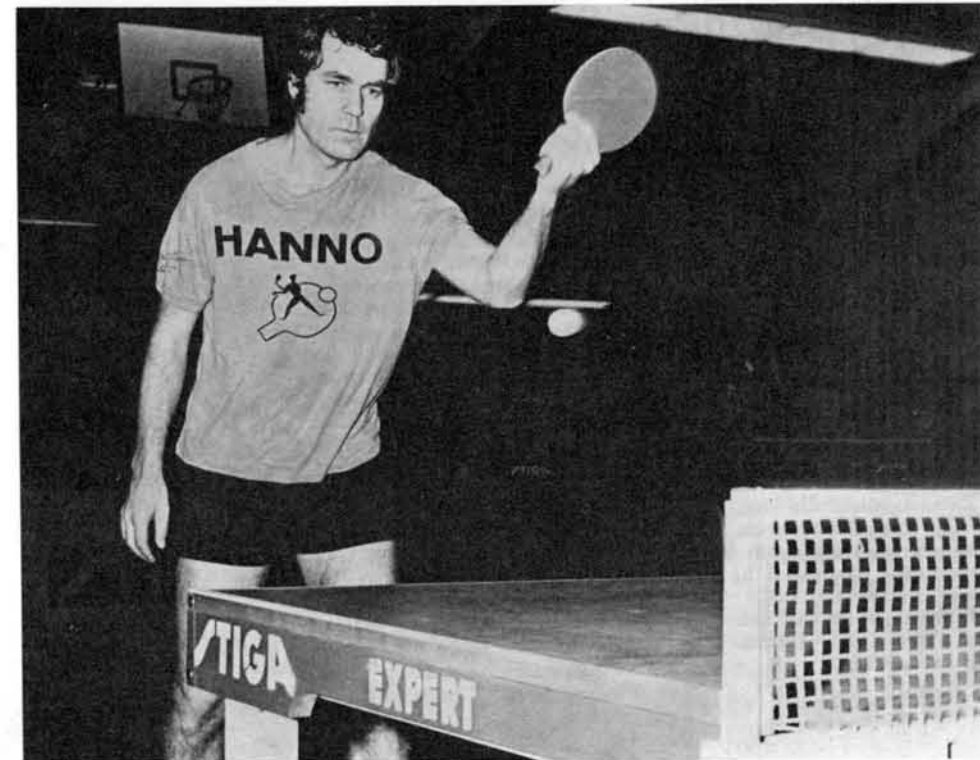
Liiton valmennuksesta korkeimmalla tasolla on vastannut oton Simo Klimscheffskij, joka itse ei ole lainkaan tyytyväinen järjestelmään. Vasta päätoiminen valmentaja saa jotakin aikaan, si-vutoiminen ei ehdi muuta kuin keskustella aktiivien kanssa. Täytöntöönpano jää. SVUL:n valmentajaseminaarien kautta saatiin 8 A-valmentajaa, jotka kaikki on valjastettu myös liiton töihin.

Nuorten valmennuksessa siirryttiin pitkän tähtäimen ohjelmaan, sillä vuonna 1971 nimettiin jo alustava joukkue seuraavan vuoden arvokilpailuihin, joista uutuutena ovat nuorten EM-kilpailut.

Kauden aikana virisi pyöräilyharrastus uudelleen mm. Järvenpäässä ja Pietarsaareissa, jotka ovat olleet hiljaiselossa viime vuodet.

Liiton toiminnan painopiste varsinaisen kilpailutoiminnan rinnalla on suuntautunut voimakkaasti kuntopyöräilyn suuntaan. Vastaanotto suuren yleisön keskuudessa on ollut hyvin myönteinen.

Pyöräilijöitten peikkona ovat kalliit välineet. Kilpapyörän hinta liikkuu 700:sta markasta aina pariin tonniin saakka. Eikä yksin kaluston kalleus ole haittatekijänä. Vielä pahempaa on se, että joitakin varaosia ei löydy koko Suomenmaasta, vaan ne on hankittava ulkomailta.

Max Laine, vuoden 1971 paras pöytätenniksen pelaaja.

Mestareita yhä nuoremmista

Suomen Pöytätennisliitto

Piiritoiminnan vilkastuminen, valmentajakoulutuksen käynnistyminen ja uutuutena aloitettu nappulaliigaturnaus ovat suomalaisen pöytätenniksen ilahduttavimmat tapahtumat toimintavuonna 1971—1972.

Ensimmäistä kauttaan pyörinyt alle 13-vuotiaille tytöille ja pojille tarkoitettu nappulajurnaus keräsi heti esittelyssä yli 50 joukkuetta, mikä osaltaan todistaa pöytätenniksen marssia erääksi nuorison toiveharrasteeksi. Tason nousu ei kuitenkaan ole hetken asia, ensin on saatava valmentajakoulutus pyörimään täydellä vauhdilla. Toistaiseksi nämä uuden aallon esitykset ovat suunniteltuasteella.

Kansainvälisesti ei tapahtunut ihmeempiä. Miehet olivat PM-joukkuekilpailussa kolmansia Ruotsin ja Norjan jälkeen, samoin naispelaajamme. EM-kisoissa Rotterdamissa olivat sijoitukset 17. ja 20. 28 ja 24 osanottajamaan kilpailuissa. Miesten saavutus on kaikkien aikojen toiseksi paras, edellä ovat Moskovon EM-kisat, joissa tulos oli sijaa korkeampi, jos kohta osanottajamaita huomattavasti niukemmin.

Junioripelaajat, suomalaisparhaimmisto, ovat iältään huomattavan nuoria. Heillä on vielä 2—3 vuotta aikaa terästyä mannermaan eliitin tasolle, mutta se vaatii tällä hetkellä enemmän työtä kuin koskaan. Yhä nuoremmat pelaajat valtaavat mestaruuksia, eikä sitä enää pidetä ihmeenä.

Maajoukkuevalmennuksesta ovat huolehtineet Max Laine — vuoden paras pöytätennispelaaja — ja Suomen kaksinpelimestari, Pentti Tuominen sekä Tapio Penttilä, jotka kaikki ovat vielä aktiivipelaajia huipulta. Palkatun valmentajan hankkiminen on taloudellisesti mahdotonta.

Suomi järjestää heinäkuun lopussa yhteispohjoismaisen junioreihin Helsingin Ruskeasuolla, jossa on eräs Euroopan parhaista pelihalleista, mutta valitettavasti kuusinetoistine pöytineen on osoittautunut ahtaaksi.

Viralliset maaottelut 1971—72: miehet: Norja 5—1, Tanska 0—5, Ruotsi, 0—5, Islanti 5—0, Unkari 0—5, Wales 5—3, L-Saksa 0—5, Romania 1—5, Bulgaria 0—5, Puola 2—5, Sveitsi 5—4 ja Kreikka 5—3. Naiset: Norja 3—0, Tanska 2—3, Ruotsi 0—3, Unkari 0—3, Tshekkoslovakia 0—3, Hollanti 1—3, Espanja 3—1, Sveitsi 0—3, Ir-lanti 3—0 ja Belgia 0—3.

Tallipaikoista hirmuinen pula

Suomen Ratsastajainliitto

Vuosi 1971 antoi Suomen ratsastusurheilulle ensimmäistä kertaa kullan maun Pohjoismaisissa Mestaruuskilpailuissa. Viesti-ratsastusjoukkueemme teki tuon historiallisen teon.

Muutenkin on ratsastusurheilun suosio noussut hirmuisesti. Kaikki eivät enää ole mahtua mukaan kilpailuihin. Yksien kilpailujen — kansallisten — ratsukoiden määrä nousee jopa toiselle sadalle.

Tämä valtava nousu lyhyessä ajassa on tuonut mukanaan todella vakavan puutteen. Tallipaikkoja ei ole mistään saatavissa ja niinpä tämä rajoittaa uusien hevosten hankkimista. Tallitilojen puutteen lisäksi harrastusta paikallistaa väkisinkin se seikka, että talviharjoituspaikkoja on vain Helsingissä, missä on suuri maneesi, Lahdessa, Turussa ja Tampereella.

Ratsastajainliitolla on tarkoituksena pelkata omistamaansa Ypäjän Ratsastusopistoon myös päätoiminen valmentaja. Henkilökysymys on vielä avoin. Kotimaasta löytyisi kyllä pystyviä voimia, mutta hakevatko he paikkaa siviilitoimiensa vuoksi, on jo toinen kysymys.

Ratsastajainliitossa uskotaan, että mikäli tilojen puute saataisiin eliminoitua, jatkuisi lajin harrastuksen ja tason paraneminen entisestään.

Christopher Wegelius, vuoden 1971 paras ratsastaja.

Palloliittojen varpaat rauhaan

Suomen Salamapalloliitto

Nuori Salamapalloliitto ei aio astua palloiluliittojen varpaille tarjoamalla uutta kilpailupeliä monien entisten rinnalle. Liiton tarkoitukset ovat varsin epäitsekkäät: tarjota erittäin mielekäs kuntopeli muitten lajien perusharjoittelumuodoksi.

Aivan liian vähän tunnetaan tätä peliä vielä kaikissa piireissä. Mutta löytyvä poikkeuksiakin. Tampereen Ilveksen jääkiekkopelaajat pelaavat kesäisin salamapalloa ja joukkueen saavuttama Suomen mestaruus samoin kuin kuntopohja ovat yleisesti tunnettuja asioita.

Salamapallohan on pelinä erittäin vaativa fyysisesti ja niinpä liiton edustajien toivomus onkin, että urheiluihmiset tajuaisivat pelin käyttökelpaisuuden muitten lajien harjoittelumuotona.

Kaksikkoparin varassa toiveet

Suomen Soutuliitto

Soutuliiton jäsenmäärä kaksinkertaistui viime vuonna. Nimenomaan maaseudun mukaantulo on ollut erittäin väkevää. Eräänä syynä tähän on pidettävä sitä, että soutu kuntourheilumuotona on saanut riittävästi huomiota osakseen.

Kotimainen kansallinen kilpailutoiminta on ollut myös vilkasta, mutta kansainvälisen menestyksen kohdalta on todettava vuoden olleen väli vuoden. Olympiavuotta kohden lähdettiin mitalitoiveissa ja nimenomaan parin Ahonen-Andersson varaan on rakennettu paljon.

Pettymyksenä soutujat kokevat rahojen niukkuuden. Kun toimintakenttä on määrällisesti kaksinkertaistunut on suhteellinen määräraha pudonnut näin ollen huomattavasti. Tämä taas tietysti jarruttaa hyvässä vauhdissa olevaa toimintaa.

Valmentajakysymyksen kohdalla päästiin vuoden 1971 aikana osa-aika valmentajaan. Pekka Åkerbladilla riittää töitä, mutta ilahduttavaa on, että monet vanhat tekijät, joukossa mm. Vei Lehtelä ja Toimi Pitkänen, ovat myös olleet mukana antamassa kokemustensa kartuttamaa tietouttaan. Kaikesta huolimatta liiton toiminta vaatisi nyt ehdottomasti kokopäivätoimista valmentajaa ja kouluttajaa.

Leo Ahonen-Leif Andersson, peräniehenä Martti Yli-Ikkelmä, vuoden 1971 paras soutajaryhmä.

Sulkapalloväki pidätti henkeä

Suomen Sulkapalloliitto

Suomen sulkapalloilijat osallistuivat vuoden 1971 suurimpana kilpailunaan EM-kisoihin. Niissä tullut menestys yllätti kaikki. Suomi voitti ensin Sveitsin ja sitten Tshekkoslovakian, jota sentään on pidetty aivan eri luokan sulkapallomaana. Ottelussa Hollantia vastaan tie katkesi, vaikka peräti kaksi kertaa suomalaisilla oli jo voittopallo. Jos voitto olisi hellinnyt, olisi se hätkähdyttänyt koko sulkapallomaailmaa.

Hyvän menestyksen innoittamana tehtiin viime vuonna päätös osallistumisesta ensi kertaa ns. Thomas-cupiin, jota pidetään MM-kilpailua vastaavana.

Viime vuoden lopulla vierailivat Rolf Wickström ja Carl-Johan Nyberg Tanskassa A-valmentajakurssilla. Tulokset tästä näkyivät nopeasti. Nuortemme kärkikaarti on kehittynyt aivan silmissä ja nimenomaan nuoriin on valmennus tähdätkin.

Edellä mainitut toimivat täysin vapaaehtoisella pohjalla, mutta liitto olisi varsin halukas siirtymään päätoimiseen valmentajaan, jos siihen löytyisi taloudellisia mahdollisuuksia.

Hallipula häytti kovasti sulkapalloilijoiden harjoitteita. Nythän esimerkiksi kansakoulujen salien suurin sallittu korkeus on 6 metriä kun sulkapalloilijoiden minimivaatimus on 7 metriä.

Sulvi Tormanainen, vuoden 1971 paras sulkapallon pelaaja.

Verenvaihto tapahtumassa

Suomen Suunnistusliitto

Suunnistajat ovat liikkuneet varsin vireästi myös koulutusras-teilla, sillä viime vuonna oli SVUL:n A-valmentajakoulutuksen saaneita jo noin 60 kappaletta. Tämä on kärkilukuja kaikkikin liitot huomioiden. Niinpä Suunnistusliitossa ollaankin jo sitä mieltä, että kouluttamisen rinnalla pitäisi nyt päästä luomaan näille koulutetuille työmahdollisuuksia. Muutenhan koulutus on muodostunut pelkästään tarkoitukseksi.

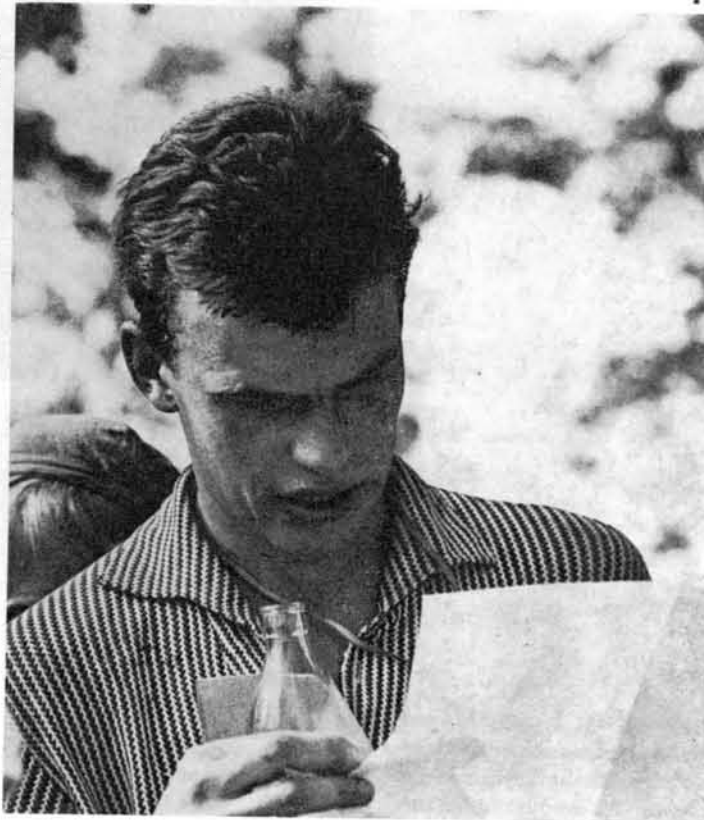
Liiton terävemmän pään koulutuksesta vasta koulutuspäällikkö Pekka Pirilä, joka vuoden 1971 kesäkuussa toimeensa astuneena on vielä joutunut uhraamaan aikaansa osittain aineiston luomi- sessa.

Valmennuspuoli on Heino Avikaisen käsissä sivutoimena. Liit- tossa on paljon keskusteltu siitä, pitäisikö päävalmentajan olla päätoiminen. Samalla on laskettu, että päävalmentajan tehtävä- kenttä ei saisi yksin rajoittua huipun valmentamiseen, vaan koko systeemi olisi laadittava pitemmällä tähtäimellä.

Vaikka suunnistuksen kilpailijamäärät ovat mahtavia, Jukolas- sa 400 joukkuetta ja liiton kilpailuissa kahtena päivänä kumpa- nakin 1800 kilpailijaa, on maajoukkue pysynyt aina viime kau- teen saakka suunnilleen samannimisenä. Nyt vasta on verenvaihto alkanut toden teolla. Niinpä kansainväliset menestykset jäi- vätkin vähänpuoleisiksi joukkueen murrosvaiheessa.

Vauhti on kiihtynyt suunnistuksessa — jopa niin, että monet huippusuunnistajat menestyvät juoksukilpailuissakin. Varsinaiset suunnistuskilpailut ratkaistaan kuitenkin maaston vaikeimmilla kohdilla ja nimenomaan tätä on harjoiteltava. Kun Keski-Euroop- pa on erilaisen maastonsa myötä noussut mukaan niin kilpaili- jana kuin kilpailuitten järjestäjänäkin, on Suunnistusliiton huo- lena pysyminen mukana kansainvälisellä kartalla — muualla kun satsataan suunnistukseen erittäin vahvasti.

Antti Savela, vuoden 1971 paras suunnistaja.

Tytöt vuorostaan arvokisoihin

Suomen Taitoluisteluliitto

Suomen taitoluisteluliiton tapahtumakauden 71–72 tunnuksena on ollut entistä vilkkaampi kansainvälinen kilpailutoiminta.

Liitto järjesti viime syksynä ensi kertaa kaupunkiottelun Le- ningrad–Helsinki, josta on tarkoitus tehdä jokavuotinen perinne.

Ensi vuonna kilpailu laajentuu. Muut pohjoismaat tulevat mu- kaan. Ensimmäisessä ottelussa helsinkiläistyöt menestyivät vie- raitaan paremmin.

Helsingissä järjestetyissä junioreiden pohjoismaisissa mestaruus- kisoissa osoittautui myös suomalaistyttö parhaaksi.

Hannele Koskinen yllätti ennakkosuosikit ja oli ensimmäinen suomalainen mestarityttö vuosiin.

Suomella oli miesedustaja, Pekka Leskinen, EM-kisoissa Gö- teborgissa sekä MM-kisoissa Calgaryssa Kanadassa. Liiton pu- heenjohtaja Inkeri Soininen toimi arvostelutuomarina maailman- mestaruuskisoissa.

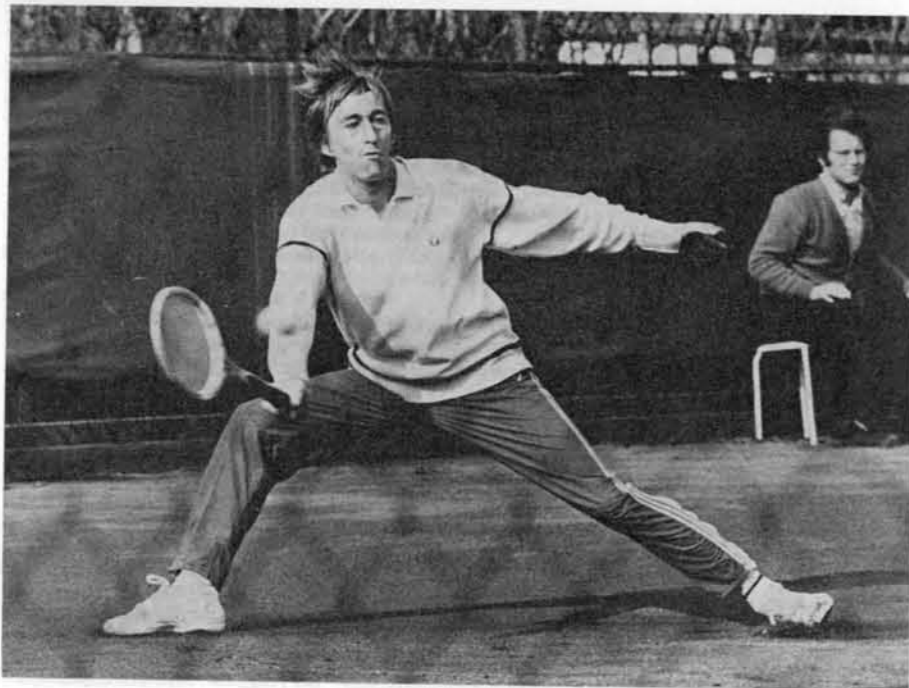
Liitto lähettäneesi ensi talvena myös naisia kilpailemaan kansain- välisiin mestaruuskisoihin.

Liitto käynnisti viime keväänä pitkäntähtäimen ohjelmansa, jos- sa tärkeimpänä valmennuspäämääränä ovat Denverin talvikisat 1976.

Liitto valitsi yhdeksän taitoluistelijaa valioryhmäänsä valitse- mistoimikunnan esityksestä. Ryhmään voi kuulua enintään kaksi- toista valmennettavaa, jotka nimetään aina vuodeksi kerrallaan.

Pekka Leskinen, vuoden 1971 paras taito- luistelija.

Pekka Säilä, vuoden 1971 paras tennispelaaja.

300 uskollista

Suomen Tennisliitto

Selviytyminen toiselle kierrokselle sekä Devis Cupissa että Kings Cupissa, poikien voitto nuorten PM-kisoissa sekä Pekka Säilän ja Birgitta Lindströmin finaalipaikat PM-kisoissa. Siinä tenniksen ystävien parhaat hetket kilpailullisesti viime kaudelta.

Tennisliiton koulutusohjaajana toimi viime vuonna Matti Lustig, mutta nyttemmin hän on jo lopettanut. Uutta henkilöä ei ole löydetty johtuen pääasiassa siitä, että sopivaa ehdokasta ei ole näköpiirissä. Maajoukkueen vetäjänä on toiminut Heikki Hedman. On ollut puhetta myös ulkomaisen valmentajan hankkimisesta, mutta kielikysymys vastustaa vahvasti tätä ajatusta.

Tenniksen peluu on viime vuonna yleistynyt valtavasti tavallisten kuntourheilijoiden keskuudessa. Mitään tilastollisia lukuja ei ole, mutta esimerkiksi Helsingissä oli kentän varaaminen jo lähes mahdotonta. Ja tietysti mitä laajemmaksi harrastajien pohja leviää, sitä enemmän tulee myös huippuja esille. Esimerkiksi jo miestenkin maajoukkueessa pelaava Matti Timonen löytyi eräiltä tenniksen alkeiskursseilta.

Kenttäpula onkin muodostunut suurimmaksi ongelmaksi lajin kehityksen kannalta.

Tennisliitossa ihmetellään kovasti sitä, että vaikka harrastajamäärät kasvavat valtavasti, niin kotimaisten kilpailuun katsomoon marssivat jatkuvasti ne 300 uskollista. Missä viipyvät muut?

Eva Sigg, vuoden 1971 paras uimari.

Vähäväki - uimahallien syrjityt

Suomen Uimaliitto

Uimarit nuorentuvat jatkuvasti. Vanhoista perinteistä murtautuen myös uintijohto on nuorentunut. Viime vuoden vuosikokous valitsi kuuden erovuoroisen tilalle neljä uutta nuorekasta uintijohtajaa.

Pitkään jatkunut tulosalamäki alkaa hitaasti päättyä. Johtuuko se nuorista tulokkaista vai ko vanhojen viimeisestä henkäyksestä? Tähän ei varmaa vastausta vielä voida antaa. Kuitenkin tuntuu siltä, että ikäkausiuimarit vihoviimein lunastavat lupauksiaan sekä yksilöinä että järjestelmänä.

Vuosi 1971 oli Uimaliiton 66. toimintavuosi. Sinä vuonna tehtiin 17 uutta Suomen ennätystä. Edellisenä vuonna niitä tehtiin vain viisi.

Aika näyttää, minkälaisiin toimintaennätyksiin liiton nuorentunut johto pääsee liiton tuoreen, kaksi vuotta puheenjohtajana toimineen Birger Kivelän avulla.

Tämän päivän uintiurheilu on suuren nousun tai suuren romahduksen edessä. Maassa on tällä hetkellä 80 uimahallia. Viime vuonna uusia rakennettiin 7 ja vuonna 1974 niitä laskeetaan olevan 100. On selvää, että vain uimahalli tarjoaa mahdollisuuden uintiurheilun täysimittaiselle kehitykselle ja menestykselliselle taistelulle kansainvälisissä altaissa.

Nyt pitäisi olla kaikki mahdollisuudet. Tällä hetkellä kehitys

kuitenkin osoittaa toiseen suuntaan. Mitä enemmän uimahalleja Suomeen rakennetaan sitä enemmän ne vetävät puoleensa kävijöitä ja sitä vaikeammaksi muuttuvat vähemmistöryhmien, kilpauimareitten asemat.

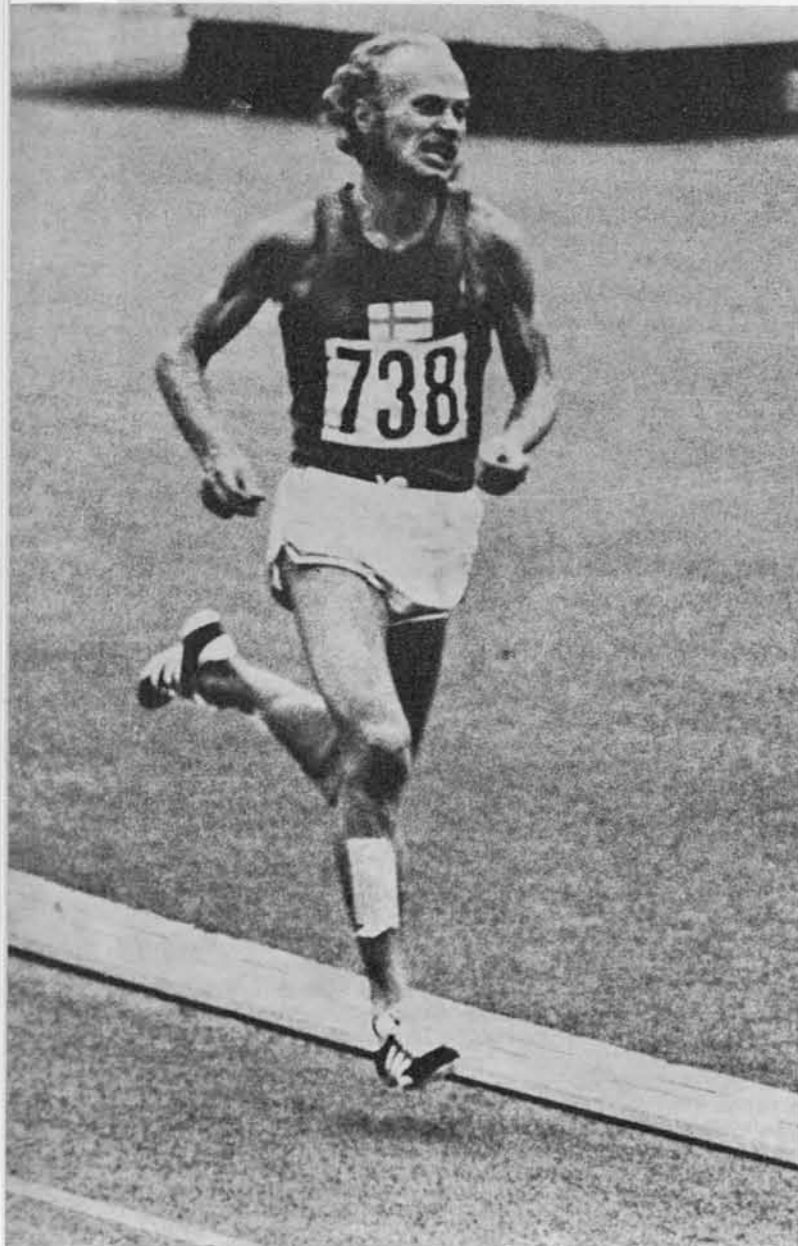
Esimerkiksi Lappeenrannan upouudessa uimahallissa kolmen ensimmäisen käyttöviikon aikana kävi päivittäin kylpijiä 2000-2800. Uimahalli on kuitenkin mitoitettu vain 1000 hengen päiväkäyttöön. Mihin väliin kilpauimarit mahtuvat?

Tulevaisuus näyttää, mikä on tämän suosituksen liikuntamuodon vähemmistöryhmän, kilpauimareitten kohtalo.

Tällä hetkellä tämä vähäväki kuitenkin yrittää tulevaisuuteen luottaen. Viime kesän PM-kisoissa suomalaiset voittivat suuren uintimaan, Ruotsin varjossa kaksi kultaa, viisi hopeaa ja kolme pronssia. Nuoret taistelivat hyvin kolmimaattelussa Länsi-Saksaa vastaan, hävisivät, mutta voittivat selvästi Norjan.

Suomi järjesti järjestyksessään ensimmäisen Pohjola-USA nuorten uimahyppääjien maaottelun Helsingissä. Nuorten tuloa ennustaa myös se, että uinnin puolella tilastojen keskiarvot viime kaudelta paranivat kaikissa paitsi kahdessa lajissa.

Vuosi 1971 oli myös liiton uuden piiriorganisaation käynnistysvaihe. Maa on kilpauintia silmällä pitäen jaettu Itä-, Länsi-, Pohjois-, Keski-, Etelä- ja Kaakkois-Suomen piireihin. Järjestökoneisto on koottu jo joka piirissä ja tänä vuonna alkaa kilpailu-, valmennus- ja koulutustoiminta.

Juha Väätäinen valittiin vuonna 1971 maailman parhaaksi yleisurheilijaksi.

Mikä EM-kisojen paras juoksumaa?

Suomen Urheiluliitto

Puhuttaessa vuodesta 1971 ja yleisurheilusta nousee tietysti ensimmäiseksi esille nimi Juha Väätäinen. Väätäisestä ei ilmeisesti lakata puhumasta pitkään aikaa, eikä tietysti ole syytäkään, mutta Juhan suoritusten varjoon jäi paljon muuta hyvää.

Edellisissä EM-kisoissa sijoittui Suomi maana 13. nyt oltiin 6. Itä-Saksassa suoritettussa laskelmassa päädyttiin sellaiseen lopputulokseen, että Suomi oli EM-kisoissa paras juoksumaa. Eikä Suomen juoksuvoima suinkaan levännyt yksin Väätäisen varassa. Toisaalta maaottelumenestys viime kautena oli myös varsin juhlallinen. Tilastoon merkittiin tusinan verran voitettuja maita. Miehet hävisivät ainoastaan Länsi-Saksalle ja Puolalle.

Vuotta on pidettävä ennenkaikkea juoksu-urheilumme renessanssina. Ilmeinen syy tähän on uusi asenne harjoitteluun ja nimenomaan harjoituksen laatuun nähden. Käyttöön otettu stipendisysteemi mahdollistaa myös jotakuinkin huolista vapaan harjoituksen ja tällä lienee oma kiistaton merkityksensä.

Urheiluliitto on muista liitoista sikäli poikkeavassa asemassa, että sillä on mahdollisuus käyttää runsaasti päätoimisia henkilöitä. Niinpä liiton leivissä onkin 16 ihmistä. Ja jotta näistä saataisiin irti mahdollisimman suuri hyöty, luotiin liitolle uusi ns. linjavastuullinen organisaatio. Luottamushenkilöitten työt eivät suinkaan vähentyneet, mutta liiton luottamusjohdon tehtävä muuttui pitkän tähtäimen työskentelyksi. Itse toiminnan toteuttaminen hyväksytyjen tavoitteitten ja budjetin puitteissa kuuluu toimihenkilöille. Jorma Varis toimii liiton toimitusjohtajana ja hänen välittömässä tuntumassaan johtoryhmänä Seppo Nuuttila (valmennuspäällikkö), Tapani Ilkka (koulutus-päällikkö) ja Seppo Lammi (taluspäällikkö). Näillä miehillä on selvät vastualueet ja tietty päätäntävalta.

Tällä menettelyllä päästään ennenkaikkea erittäin suureen joustavuuteen ja käytännön nopeuteen.

Urheiluliitto järjesti kuluneena vuonna EM-kisat, joitten kilpailullinen menestys ylitti kaikki odotukset. Taloudellisesti kisat onnistuivat myös erinomaisesti. Taloudellinen onnistuminen perustuu runsaitten katsomoitien ohella paljolti siihen, että paikallisten toimitsijoitien määrä oli puristettu minimiin. Niinpä koko taloudellista voittoa voidaan suoraan verrannollisesti pitää vapaaehtoisen työn rahallisena arvona.

Liiton uusi organisaatio on myös antanut selkeyttä koulutukseen. On päästy systemaattisuuteen, kun jokainen tietää eri portaita tarkalleen omat tehtävänsä ja vastuunsa. Näin on koulutuksen laadun taso huomattavasti noussut.

Vuosi 1971 antoi Urheiluliitolle paljon myös toivomista. Menestys tulevilla olympiakisoissa on tietysti näkyvimmin esillä, mutta vähintään yhtä tärkeänä on pidettävä sitä, että liitto pyrkii ulottamaan aloittamansa organisaation suunnan aina piiri- ja seuraporttaaseen saakka. Vasta silloin menetelmä saattaa pelata hyvin, kun se ulottuu jokaiseen toimintapisteeseen.

Kuukauden leiri toukokuuisin

Suomen Vesihiihtoliitto

”Eliittiturheilua”, sanovat monet, kun puhe kääntyy vesihiihtoon. Mielessä pyörivät silloin luonnollisesti elokuvien mainospaloissa korein värein välkkyvät kuvat Floridan vesiltä.

Kallista urheilua vesihiihto varmasti on, jos sitä harrastaa yksin. Mutta kun tarpeeksi suuri määrä asiasta kiinnostuneita asuu samalla paikkakunnalla, niin tilanne muuttuu. Suomessa on jo nyt 39 seuraa ja niitä syntyy lisää.

Kallein laite on luonnollisesti vetovene, jonka, jos aikoo kilpailumielessä lajia ryhtyä harrastamaan, on oltava hyvä. Huippuvene maksaa 25.000–30.000 markkaa. Vene saa olla enintään 6,4 metriä ja sen täytyy olla vähintään 5 metriä pitkä, leveysuhteessa mitat ovat 1,8 ja 2,4 metriä.

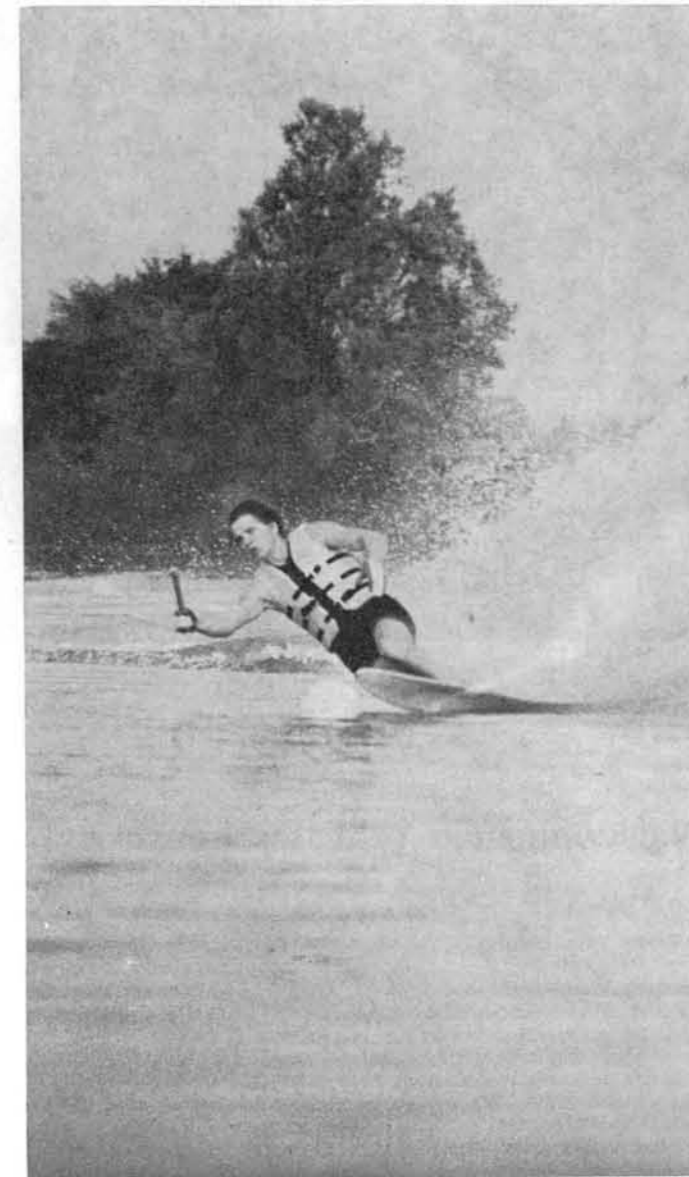
Harrastajalle kelpaa huonompikin vene, mutta kilpailuissa veneen on oltava täydellinen, koska mm. hypyissä vauhdin on oltava koko ajan tasaisesti 58 km tunnissa.

Maailman vesihiihtoa harrastavat maat on jaettu erilaisiin ryhmiin sen mukaan, millaiset niitten olosuhteet ovat. Suomi ja ne muut maat, joissa järvet jäätyvät osaksi vuotta, kuuluvat kakkosryhmään. Täällä ei yleensä ole lyhyen kauden takia mahdollisuuksia kuvioissa ja pujottelussa kehittyä maailman huippuluokkaan, mutta hypyissä olemme kyllä kansainvälisellä tasolla.

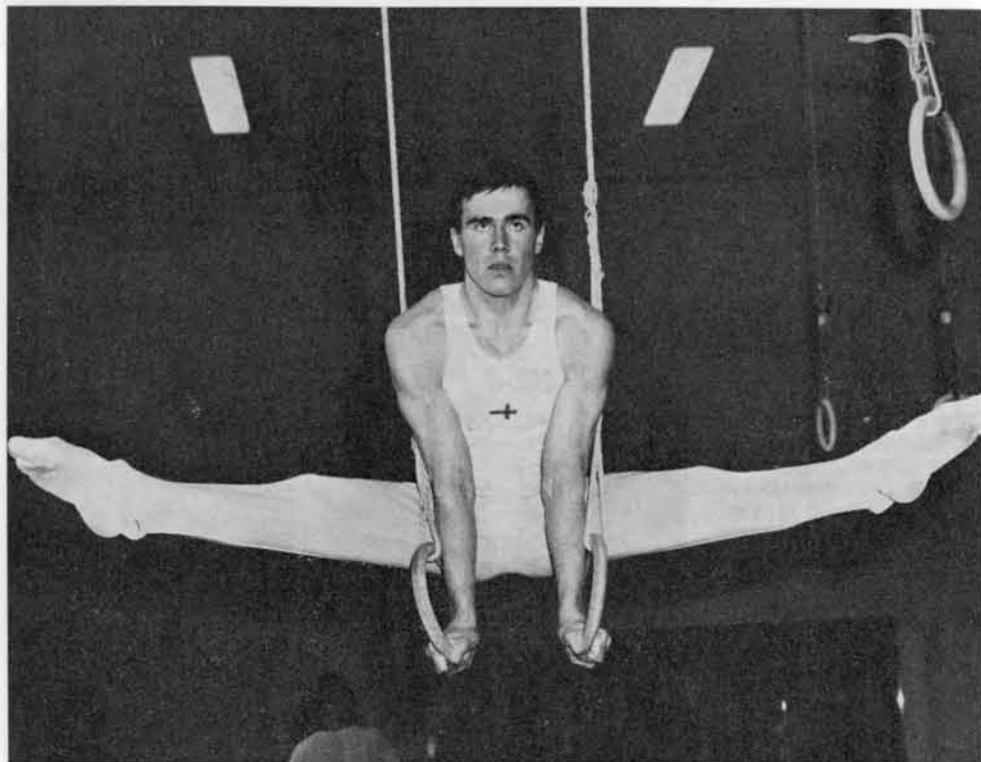
Meillä on kuitenkin erityisesti pujottelussa muutamia huippuluokan edustajia. Jo perinteisesti on Vesihiihtoliitto järjestänyt keuhkolla kuukauden harjoitusmatkan Espanjaan. Liiton puheenjohtaja Pentti Barck toimittaa vetoveneen, hiihtäjät lentävät ryhmänä ja asuvat teltoissa. Tämä harjoitus kantaa hedelmää.

Jyväskylän lähellä Muuramen vesillä syntyi pari vuotta sitten sanasotaa, kun paikalliset kesämökkiläiset valittivat ainaisesta metelistä vesihiihtäjien harjoittelussa. Rettelöinti oli kuitenkin aiheellonta: järvelle oli kunnostettu vesihiihtorata jo huomattavasti ennen kuin sinne mökkiasutusta edes oli syntynyt. Sitäpaitsi vetovene ei synnytä yhtään suurempaa meteliä kuin 8-sylinterinen amerikkalainen auto.

Parhaillaan ollaan tekemässä esitystä, että eri puolilla Suomea vesihiihtäjiä varten varattaisiin rauhoitettuja alueita. He tarvitsevat 300 metriä leveän ja 800 metriä pitkän kaistaleen, minkälaisen irrottamiseen vielä tämän päivän Suomessa on kaikki mahdollisuudet, vaikka kesämökkejä on nousemassa joka niemeen ja notkoon.

Heikki Olamo kuuluu vesihiihtäjien parhaimmiston koko maailmassa.

Mauno Nissinen, vuoden 1971 paras voimistelija.

Naisvoimistelu vahvassa nousussa

Suomen Voimisteluliitto

Suomen Voimisteluliiton toiminnassa oli vuoden 1971 yhtenä tärkeimpänä tavoitteena Nuorten Suurkisat Tampereella, sillä niihin yhdistyi myös liiton vuotuinen suurtapaus, voimistelupäivät. Tämän yhdistämisen johdosta voimistelupäivien osanottajamäärä, joka on jatkuvasti ollut noin 700–800, ylitti tällä kerralla 1.000 osanottajan rajan. Voimistelupäivillä ovat nuorten joukkue- ja telinekilpailujen lisäksi myös miesten ja naisten kilpailut.

Uutena lajina on liiton toimintaan tullut uusi naisvoimistelu, joka on uusi myös Kansainvälisen voimisteluliiton ohjelmassa. Tässä lajissa kilpaillaan sekä henkilökohtaisesti että joukkueittain. Välineinä käytetään palloja, nauhoja, vanteita jne. Tämän lajin Suomen mestaruuskilpailuissa, jotka 1971 järjestettiin ensimmäisen kerran oli mukana 28 osanottajaa.

Viime vuosina ja erityisesti 1971 on naisten taitovoimistelun harrastus suuresti lisääntynyt, mikä aikaisemmin on ilmennyt

jo voimistelupäivien osanottajamäärissä. Jo aikaisemmin vahvojen keskusten, Turun, Tampereen, Helsingin, Vaasan, Isonkyrön, Kemän ym. lisäksi on mainittava Isojoki, Kajaani, Joensuu, Viitasaari. Naisvoimistelijain valmentajina ovat toimineet Olavi Linnanlahti, Paavo Rinta, Eino Skyttä, Kauko Heikkinen, Timo Savolainen, Maria Kuotola ja Riitta Suomi. Miesvaltaisuus johtuu siitä, että miehiä tarvitaan vastaanottajina loukkaantumisten välttämiseksi.

Miesvoimistelijoiden valmentajina ovat toimineet unkarilainen Borsa Matekovits, Raimo Heinonen, Olavi Leimuvirta ja Yrjö Luukko.

Liiton päätoimisena koulutusohjaajana on toiminut Timo Nuotio.

Kansainvälisestä kilpailutoiminnasta mainittakoon miesten voittoa pohjoismainen mestaruus joukkuekilpailussa. Naisvoimisteli-joilla oli maaotelu Puolaa vastaan, jonka Puola voitti ja jossa Suomea edusti oikeastaan tyttöjen joukkue.

Kenttä vaatii uusia suurkisoja

SVUL:n Nuoret

Jos kellään niin SVUL:n Nuorilla oli toiminnassaan vuonna 1971 selvä tähtihetki. Järjestettiin Tampereella liiton toimesta kautta aikojen ensimmäiset Nuorten Suurkisat, jotka olivat pelkästään nuorille ja nuoria varten. Kaiken kaikkiaan 26.000 nuorta koki valtavan mukana olon elämyksen.

Vaikka mitään päätöksiä järjestelyiltään raskaitten ja vaativien nuorten suurkisojen jatkamisesta ei ole vielä tehtykään, on paine kentältä kova. Vähintään joka viides vuosi olisi saatava vastaava tapahtuma aikaan.

Vaikka nuorten suurkisojen huippu osuikin vuodelle 1971 on

myönnettävä, että jo pari aikaisempaa vuotta kului suurelta osalta samoissa merkeissä.

Suurkisojen jälkeen ei paljoakaan ehditty vetää henkeä, sillä vuorossa olivat piiri- ja seuraleirit. Seuraleirit oli tarkoitettu joka pojalle ja tytölle, kun sen sijaan piirileirejä varten perustettiin erityiset valintakollegiot, jotka ratkaisivat mukaan pääsyn. Tulijoita kun on enemmän kuin mukaan voidaan ottaa ja nuorten kohdalla paremmuusjärjestykseen pano ei ole niitä helpoimpia tehtäviä.

Erityisen toiminnallinen vuosi paljastaa tietysti myös puutteet. Vetäjien, jotka tietävät — taitavat — viitsivät, puute on edelleen suuri.

SVUL:n jäsenliittojen puheenjohtajat

Otto E. Ylirisku
Ampujainliitto

Mika Tiivola
Ampumahiihtoliitto

Paavo Honkajuuri
Golffiitto

Hannu Koskivuori
Hiihtoliitto

Torsten Murén
Judoliitto

Harry Lindblad
Jääkiekkoliitto

Erkki J. Woivalin
Kanoottiliitto

Martti Huhtamäki
Koripalloliitto

Jorma Järvi
Kuntourheiluliitto

Ove Holvikari
Käsipalloliitto

Väinö Kangaspunta
Kävelurheiluliitto

Seppo Hieta
Lentopalloliitto

Aarno Pajunen
Luisteluliitto

Cyril W. Reincke
Maahockeyliitto

Erkki Kerttula
Miekkailuliitto

Arne Berner
Moottoriliitto

Matti O. Ruuskanen
Moottoriveneliitto

Liisa Orko
SNLL

Seppo Konttinen
Nykyaik. 5-otteluliitto

Kaleva Sampila
Nyrkkeilyliitto

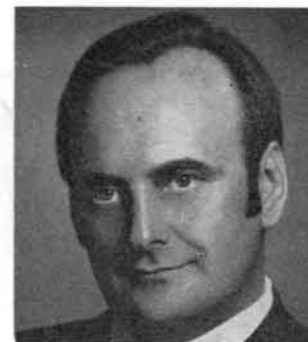
Esko Kossila
Painiliitto

Pekka Kare
Painonnostoliitto

Erkki Noramaa
Soutuliitto

Onni R. Jaakkola
Sulkapalloliitto

Osmo Niemelä
Suunnistusliitto

Inkeri Soininen
Taitoluisteluliitto

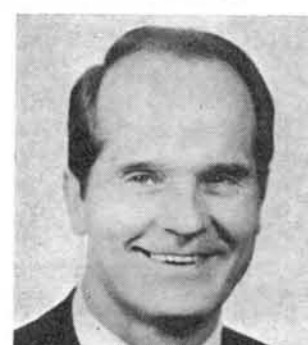
Eero Kokko
Pesäpalloliitto

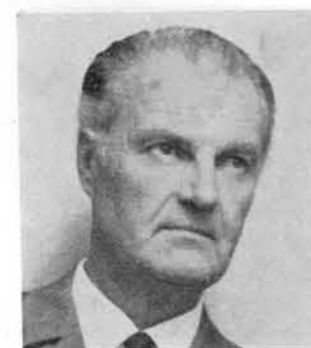
Sven O. Hultin
Purjehtijaliitto

Bengt Broms
Tennisiitto

Birger Kivelä
Uimaliitto

Kallio Kotkas
Pyöräilyliitto

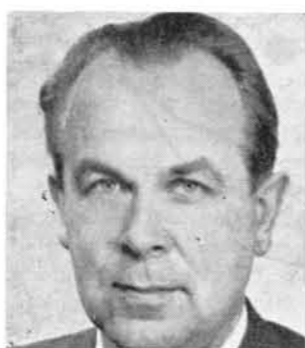
Sakari Sorjonen
Pöytätennisiitto

Vilhelm Noschis
Ratsastajainliitto

Ukko-Pekka Rautakoura
Salamapalloliitto

Jukka Uunila
Urheiluliitto

Pentti Barck
Vesihiihtoliitto

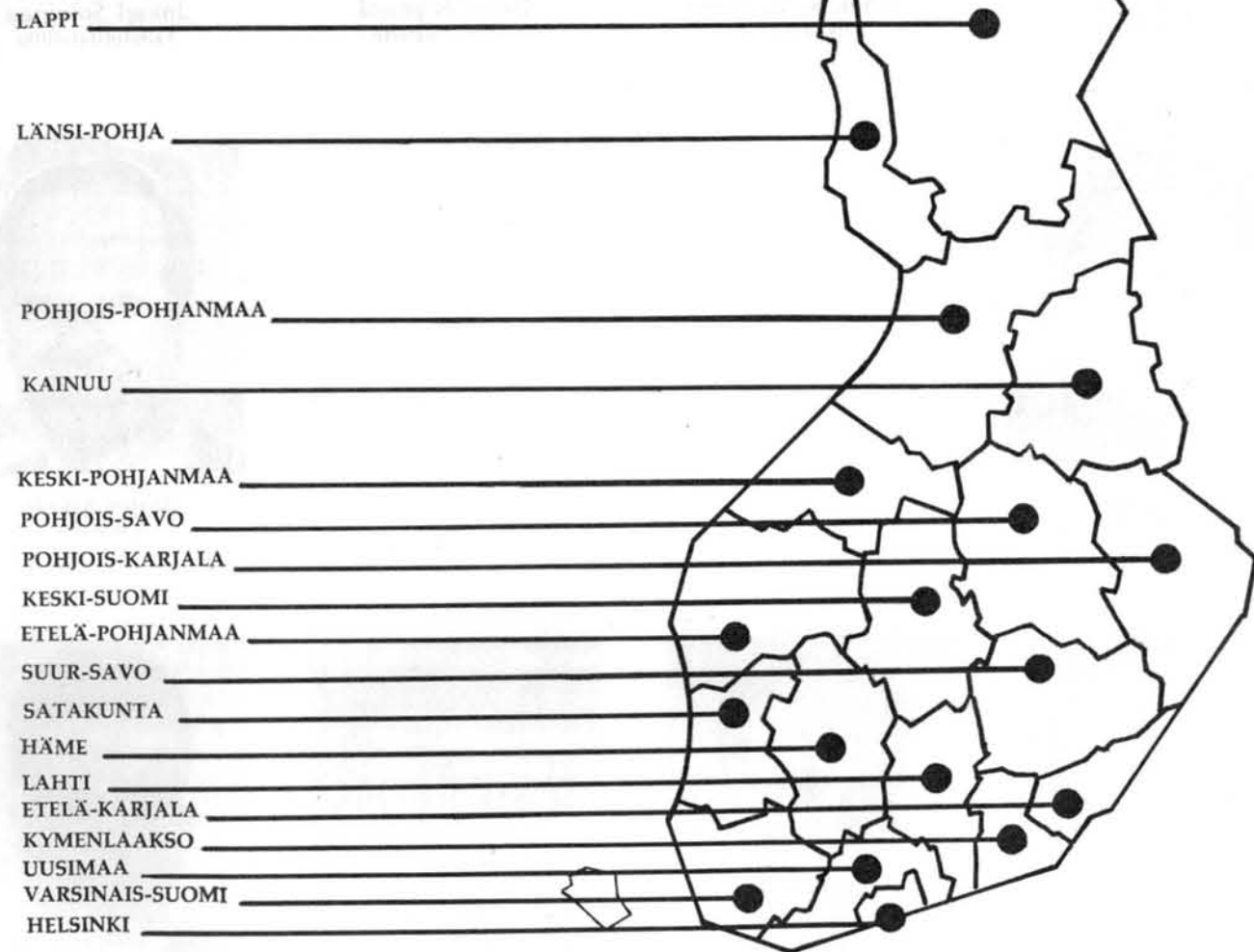

Esa Seeste
Voimisteluliitto

Ukko Könni
SVUL:n Nuoret

PIIRIT

Reino Ikävalko

Etelä-Karjala

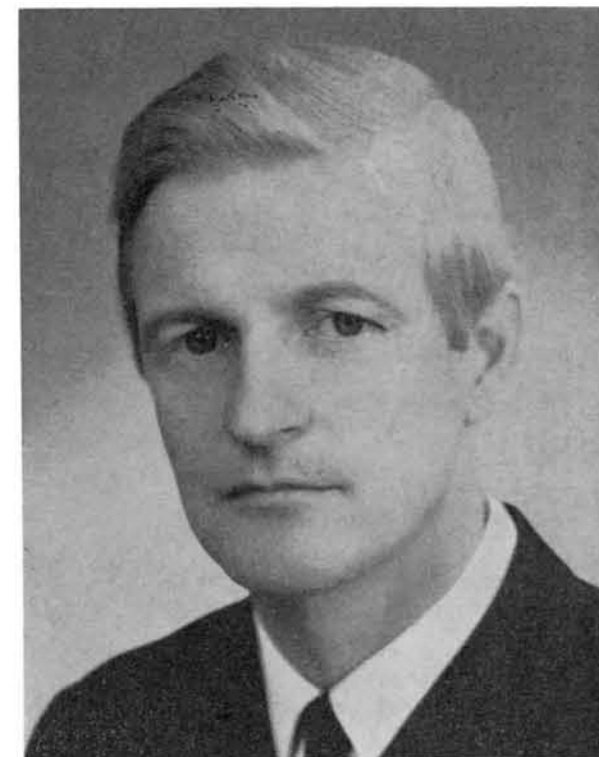
Etelä-Karjalan piiri on perustettu 1906. Se oli osa Viipurin piiriä vv. 1906–44. Nykyisellä nimellään se rekisteröitiin vuonna 1951.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 79, joissa jäseniä 8.262 miestä, 2.897 naista, 4.962 poikaa ja 4.099 tyttöä, yhteensä 20.220.

Vuonna 1971 piirissä oli 21 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä seitsemän liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on varatuomari Reino Ikävalko, toiminnanjohtajana Erkki Komulainen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi yleisurheilija Hannu Siitonen.

Kosti Rasinperä

Etelä-Pohjanmaa

Etelä-Pohjanmaan piiri on perustettu 1908 Vaasan piirinä. Vuodesta 1922 piiri on ollut nykyisen niminen. Se rekisteröitiin 1951.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 113, joissa jäseninä 16.959 miestä, 8.112 naista, 14.672 poikaa ja 8.881 tyttöä, yhteensä 48.624.

Vuonna 1971 piirissä oli 24 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot.

Piirin puheenjohtajana on rehtori Kosti Rasinperä, toiminnanjohtajana Simo Nikula.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi hiihtäjä Hilikka Kantola ja hiihtäjä Juha Mieta.

Jorma Jokinen

Helsinki

Helsingin piiri perustettiin 1906 ja rekisteröitiin samalla nimellä 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 325, joissa jäseninä 46.594 miestä, 16.132 naista, 20.128 poikaa, 9.525 tyttöä, yhteensä 92.377.

Vuonna 1971 piirissä oli 30 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä neljällä liitolla yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on kauppatieteiden maisteri Jorma Jokinen, toiminnanjohtajana Tapio Haarma.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi painonostaja Kauko Kangasniemi.

Eero Mattinen

Häme

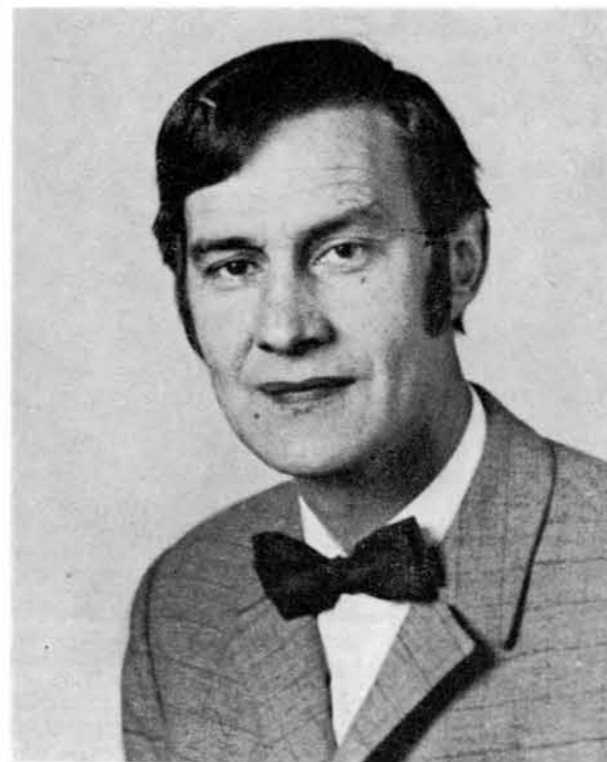
Hämeen piiri on perustettu 1906 Hämeenlinnan ja Tampereen piireinä. Vuodesta 1933 nimenä on ollut Hämeen piiri, jolla nimellä piiri rekisteröitiin 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 194, joissa jäseninä 21.582 miestä, 8.667 naista, 11.984 poikaa ja 6.154 tyttöä, yhteensä 48.387.

Vuonna 1971 piirissä oli 24 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kolmen liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on toimitusjohtaja Eero Mattinen, toiminnanjohtajana Pekka Syrjänen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi suunnistaja Reijo Kujansuu.

Mauri Katavisto

Kainuu

Kainuun piiri on perustettu 1911, millä nimellä se rekisteröitiin 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 40, joissa jäseninä 4.701 miestä, 1.899 naista, 3.128 poikaa ja 1.577 tyttöä, yhteensä 11.305.

Vuonna 1971 piirissä oli 20 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä viiden liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on rehtori Mauri Katavisto, toiminnanjohtajana Viljo Nieminen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi ampu-mahiihtäjä Raimo Seppänen.

Risto Kalajo

Keski-Pohjanmaa

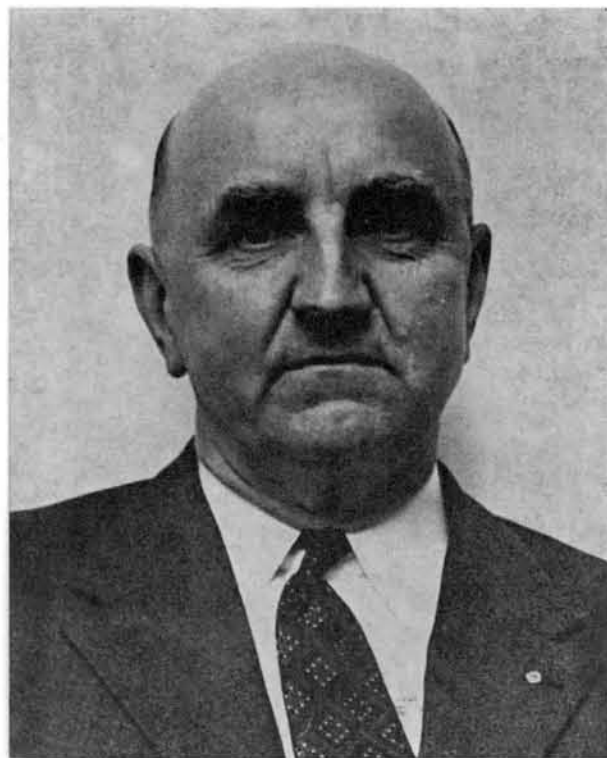
Keski-Pohjanmaan piiri on perustettu 1913 Kokkolan piirinä. Vuodesta 1922 sen nimenä on ollut Keski-Pohjanmaan piiri, jolla nimellä se rekisteröitiin 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 67 seuraa, joissa jäseninä 8.185 miestä, 2.846 naista, 4.444 poikaa ja 2.578 tyttöä, yhteensä 18.053.

Vuonna 1971 piirissä oli 19 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kolmen liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on pankinjohtaja Risto Kalajo, toiminnanjohtajana Tauno Tienhaara.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi yleisurheilija Pentti Kahma.

Aatos Vuolle-Apiala

Keski-Suomi

Keski-Suomen piiri on perustettu 1907 Jyväskylän piirinä. Vuodesta 1915 sen nimenä on ollut Keski-Suomen piiri, jolla nimellä se rekisteröitiin 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 119 seuraa, joissa jäseninä 8.545 miestä, 3.471 naista, 5.659 poikaa ja 3.529 tyttöä, yhteensä 21.204.

Vuonna 1971 piirissä oli 21 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä yhden liiton yhdysmies.

Piirin puheenjohtajana on toimitusjohtaja Aatos Vuolle-Apiala, toiminnanjohtajana Unto A. Koski.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi yleisurheilija Pentti Rummakko.

Urho Saariaho

Kymenlaakso

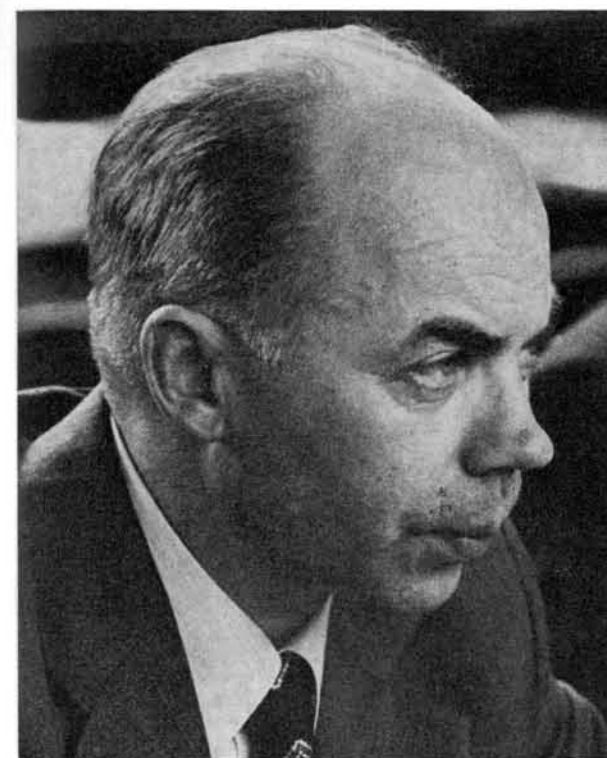
Kymenlaakson piiri on perustettu 1906, jolla nimellä rekisteröity 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 122, joissa jäseninä 20.369 miestä, 8.252 naista, 9.122 poikaa ja 5.846 tyttöä, yhteensä 43.589.

Vuonna 1971 piirissä oli 19 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot.

Piirin puheenjohtajana on sosiaalineuvos Urho Saariaho, toiminnanjohtajana Paavo R.O. Tarnanen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi hiihtäjä Marjatta Kajosmaa.

Eero Tuominen

Lahti

Lahden piiri on perustettu 1912, jolla nimellä se on rekisteröity vuonna 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 88, joissa jäseninä 10.578 miestä, 4.482 naista, 6.720 poikaa ja 4.304 tyttöä, yhteensä 26.084.

Vuonna 1971 piirissä oli 17 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä neljän liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on oikeusneuvosmies Eero Tuominen, toiminnanjohtajana Risto Kemppi.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi painonnostaja Taito Haara ja yleisurheilija Lasse Viren.

Olavi Poikela

Lappi

Lapin piiri on perustettu 1915 Perä-Pohjolan piirinä. Vuodesta 1940 se on ollut nimeltään Lapjin piiri, jolla nimellä rekisteröitiin 1950. Länsi-Pohjan piirin alue erotettiin piiristä 1947.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 62 seuraa, joissa jäseninä 5.659 miestä, 2.305 naista, 4.410 poikaa ja 2.137 tyttöä, yhteensä 14.511.

Vuonna 1971 piirissä oli 19 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä neljän liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on piirihohtaja Olavi Poikela, toiminnanjohtajana Isto Ollila.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi mäenlaskija Tauno Käyhkö.

Bore Bergman

Juhani Soila

Länsi-Pohja

Länsi-Pohjan piiri on perustettu 1947, jolla nimellä se on rekisteröity 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 45 seuraa, joissa jäseninä 3.524 miestä, 1.599 naista, 2.585 poikaa ja 1.669 tyttöä, yhteensä 9.377.

Vuonna 1971 piirissä oli 18 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä yhden liiton yhdysmies.

Piirin puheenjohtajana on tullinhoitaja Bore Bergman, toiminnanjohtajana Reino Kassinen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi painija Asko Mattila.

Pohjois-Karjala

Pohjois-Karjalan piiri on perustettu 1906 Joensuun piirinä. Vuodesta 1908 sen nimenä on ollut Pohjois-Karjalan piiri, jolla nimellä se rekisteröitiin 1953.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 84 seuraa, joissa jäseninä 6.404 miestä, 2.231 naista, 4.671 poikaa ja 2.380 tyttöä, yhteensä 15.686.

Vuonna 1971 piirissä oli 19 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kuuden liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on rehtori Juhani Soila, toiminnanjohtajana Viljo Hurri.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi pikaluistelija Seppo Hänninen.

Pentti Alho

Pohjois-Pohjanmaa

Pohjois-Pohjanmaan piiri on perustettu 1906 Oulun piirinä, jolla nimellä se on rekisteröity 1950. Vuodesta 1961 piirin nimenä on Pohjois-Pohjanmaan piiri.

Vuonna 1971 oli piirin alueella seuroja 104, joissa jäseninä 9.589 miestä, 4.160 naista, 8.810 poikaa ja 5.143 tyttöä, yhteensä 27.702.

Vuonna 1971 oli piirissä 19 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kahdeksan liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on metsätieteiden tohtori Pentti Alho, toiminnanjohtajana Aarno Pietilä.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi yleisurheilija Markku Kukkoaho. (Piiri antaa tunnustuksen vain kerran. Siksi Juha Väättäinen ei tullut nyt kyseeseen, koska hänet oli valittu piiriin parhaaksi urheilijaksi jo aikaisemmin.)

Lauri Reinikainen

Pohjois-Savo

Pohjois-Savon piiri on perustettu 1906 Kuopion piirinä. Jo samana vuonna se muutettiin Pohjois-Savon piiriksi, jolla nimellä se rekisteröitiin vuonna 1951.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 90 seuraa, joissa jäseninä 7.163 miestä, 3.395 naista, 5.548 poikaa ja 3.377 tyttöä, yhteensä 19.483.

Vuonna 1971 piirissä oli 22 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot.

Piirin puheenjohtajana on rehtori Lauri Reinikainen, toiminnanjohtajana Väinö Ihalainen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi yleisurheilija Asko Pesonen.

Tauno Salonen

Satakunta

Satakunnan piiri on perustettu 1908 Porin piirinä. Vuodesta 1917 se on ollut Satakunnan piiri, jolla nimellä se rekisteröitiin vuonna 1946.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 135 seuraa, joissa jäseninä 14.029 miestä, 6.477 naista, 8.673 poikaa ja 6.025 tyttöä, yhteensä 35.204.

Vuonna 1971 piirissä oli 23 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot.

Piirin puheenjohtajana on toimitusjohtaja Tauno Salonen, toiminnanjohtajana Reijo Kari.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi painonostaja Kaarlo Kangasniemi.

Bruno Arjanko

Suur-Savo

Suur-Savon piiri on perustettu 1909 Mikkelin ja 1911 Savonlinnan piireinä. Nämä piirit yhdistyivät vuonna 1933 Suur-Savon piiriksi, jolla nimellä se on rekisteröity 1950.

Vuonna 1971 oli piirin alueella 102 seuraa, joissa jäseninä 8.371 miestä, 2.563 naista, 5.699 poikaa ja 2.770 tyttöä, yhteensä 19.403.

Vuonna 1971 piirissä oli 23 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kuuden liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on poliisimestari Bruno Arjanko, toiminnanjohtajana Kauko Juntunen.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi painonostaja Veikko Kontinen.

Esko Sarvikas

Uusimaa

Uudenmaan piiri on perustettu 1906 Porvoon ja 1907 Länsi-Uudenmaan piireinä, vuonna 1917 Uudenmaan piirinä, johon Porvoon piiri pääosaltaan sulautui 1932. Piiri on rekisteröity 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli seuroja 139, joissa jäseninä 14.673 miestä, 6.005 naista, 7.895 poikaa ja 4.740 tyttöä, yhteensä 33.313.

Vuonna 1971 piirissä oli 23 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kahden liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on hallinnollinen johtaja Esko Sarvikas, toiminnanjohtajana Risto Sylvelin.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi yleisurheilija Pekka Vasala.

Pentti Pihlakoski

Varsinais-Suomi

Varsinais-Suomen piiri on perustettu 1906 Turun piirinä. Vuodesta 1916 se on ollut Varsinais-Suomen piiri, jolla nimellä se rekisteröitiin 1950.

Vuonna 1971 piirin alueella oli 169 seuraa, joissa jäseninä 20.962 miestä, 8.663 naista, 10.824 poikaa ja 5.983 tyttöä, yhteensä 46.432.

Vuonna 1971 piirissä oli 28 erikoisliiton urheilumuotojen jaostot sekä kolmen liiton yhdysmiehet.

Piirin puheenjohtajana on sosiaalipäällikkö Pentti Pihlakoski, toiminnanjohtajana Unto Suvanto.

Vuonna 1971 valittiin piirin parhaaksi urheilijaksi moottoripyöräilijä Jarno Saarinen.

Piirien toiminta 1971

Tilaisuus	E-Karjala		E-Pohjanmaa		Helsinki		Häme	
	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.
Juhlia			3	190	2	150	1	28
Näytöksiä			1	40	1	20	Suurkisat	
Kokouksia	98	1270	210	1470	180	1591	201	1470
Piirin mestaruuskisoja eri urheilumuodoissa	17	7256	20	11662	28	11987	23	9200
Piirien mestaruuksia jaettiin	746		712		553		683	
Suomen mestaruuksien määrä								
— yksilöurheilussa	9		300		333		63	
— joukkueurheilussa					13		4	
Seuroja eri liittojen sarjoissa								
— mestaruussarja	1		4		85		16	
— Suomen sarja	5		8		23		17	
— maakuntasarja	11		16		36		23	
Piirin koulutustoiminta:								
C-taso (C-valm. lajiossa)	3	40	9	170	2	63	7	132
B-taso			1	40	2	37		
C-tason perusosa	2	54						
A ja B jatkokoulutus							2	56
A-valmentajien jatkokoulutus	1	22	1	20	2	38		
Valmentaja- ja ohjaajakoulutus			17	403	33	491	12	279
Hallinnollinen ja järjestökoulutus	9	179	22	567	1	35	4	184
Tuomari- ja toimitsijakoulutus	25	371	73	1854	7	74	106	1847
Muu koulutus			15	536				
Leirejä			69	4412	12	364	1942	2289
Piirin valmennus- ja harjoitustyö								
Liittotasolla toimivat valmentajat ja ohjaajat	6		5				10	
Piiritasolla toimivat	37		32		24		35	
Seuratasolla toimivat	217		200		10		400	
Piirin valmennusrenkaisiin kuuluvat:								
Valmennettavien lukumäärä	12		914		91			
Tilaisuuksien lukumäärä	62	879	96	2448	34	1061	276	1952
Muut eri tilaisuudet			5	36	1	41	Suurkisat	

Kainuu		K-Pohjanmaa		K-Suomi		Kymenlaakso		Lahti		Lappi	
Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.
4	224	2	87	1	30	1	29	2	31	1	40
8	380			2	11	6	70				
102	886	98	548	148	1423	117	2114	189	1670	93	717
16	2653	17	4138	18	6065	18	6861	19	4271	14	9000
390		437		1152		542		453		501	
12		24		31		40		43		22	
2				15		8		9			
3				5		4		8			
3		5		8		10		8		3	
8		18		10		20		12		7	
3	48	7	76	13	345	4	78	5	137	4	41
		9	40	3	24						
								7	121		
						1	11	2	59		
1	14	1	32	2	52					1	5
7	109	14	360	28	585	15	306	3	89	13	205
22	476	1	24	14	529	34	573	1	72	6	130
28	653	26	345	36	436	22	333	29	544	16	305
12	265	8	191			18	411	26	552	101	3938
11	210	2	144	37	660	4	98	22	690	3	138
9		3		5		9		10			
63		23		44		38		32		19	
				145		400		56		220	
158		242		164		192		28		150	
42	630	57	1128	11	80	37	2114	12	336	88	3710
52	412					9	105	3	164	12	739

Tilaisuus	Länsi-Pohja		P-Karjala		P-Pohjanmaa		Pohjois-Savo	
	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.
Juhlia	1	45	4	36			2	41
Näytöksiä	1	3						
Kokouksia	81	612	114	982	106	972	21	408
Piirin mestaruuskisoja eri urheilumuodoissa	12	2659	16	8134	15	6771	23	4014
Piirien mestaruuksia jaettiin	565		467		572		745	
Suomen mestaruuksien määrä								
— yksilöurheilussa	5		20		73		11	
— joukkueurheilussa	1				1		2	
Seuroja eri liittojen sarjoissa								
— mestaruussarja	1		4		7		1	
— Suomen sarja	1		11		7		4	
— maakuntasarja	4		17		15		14	
Piirin koulutustoiminta:								
C-taso (C-valm. lajiossa)	2	22	7	99	9	193	12	228
B-taso	1	24	2	38				
C-tason perusosa	4	82						
A ja B jatkokoulutus								
A-valmentajien jatkokoulutus			2	23	1	24	1	34
Valmentaja- ja ohjaajakoulutus	16	398	14	301	7	136	21	87
Hallinnollinen ja järjestökoulutus	7	167	8	151	4	49	19	293
Tuomari- ja toimitsijakoulutus	13	164	63	996	25	341	71	951
Muu koulutus	5	86	17	453	9	125	18	422
Leirejä	5	163	2	45	4	60	24	478
Piirin valmennus- ja harjoitustyö								
Liittotasolla toimivat valmentajat ja ohjaajat	1				2		2	
Piiritasolla toimivat	1		16		2		25	
Seuratasolla toimivat	11		114		511		257	
Piirin valmennusrenkaiisiin kuuluvat:								
Valmennettavien lukumäärä	12		223		146		151	
Tilaisuuksien lukumäärä	1	12	54	1053	16	358	12	319
Muut eri tilaisuudet	12	269					1	2

Satakunta	Suur-Savo	Uusimaa	Vars.-Suomi	Yhteensä					
				Lukumäärä	Osanottajia:				
Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.	Lkm	os.ott.		
		2	70	1	8	1	90	28	1099
								19	524
154	1147	79	581	95	746	189	2162	2275	20769
23	6841	19	3754	21	12908	22	7368	341	125542
726		418		544		501		10687	
32		19		41		61		1139	
4								59	
6		2		2		10		155	
5		2		6		20		146	
16		3		19		30		279	
8	143			6	93	6	70	107	1978
						8	115	26	318
								13	257
								5	126
1	20	1	23	2	88	1	23	18	418
12	242	6	128	109	1187	8	207	335	5513
24	529	1	10	9	110	9	84	195	4162
44	798	22	388	54	852	30	469	690	11721
11	216	17	362	22	735			279	8292
28	850	33	784	33	789	11	415	2242	12589
		5		12		2		81	
56		48		17		59		571	
684		124		408		452		4209	
240		205				208		3136	
27	627	23	484	7	231	43	718	898	18140
		9	280	11	229	54	1498	169	3775

TAMPERE 3-6.6.

Nuorten suurkisat

Suomen Valtakunnan Urheiluliiton ensimmäiset Nuorten Suurkisat pidettiin Tampereella 3-6.6.1971. Yli kaksi vuotta kestäviin kisojen järjestelytehtäviin osallistuivat keskusliiton ja SVUL:n Nuorten lisäksi Ampujainliitto, Ampumahiihtoliitto, Hiihtoliitto, Judo-liitto, Kanoottiliitto, Koripalloliitto, Käsipalloliitto, Lentopalloliitto, Naisten Liikuntakasvatusliitto, Nykyaikaisen 5-ottelun liitto, Nyrkkeilyliitto, Painiliitto, Painonnostoliitto, Pesäpalloliitto, Purjehtijaliitto, Pyöräilyliitto, Pöytätennisliitto, Ratsastajainliitto, Salamapalloliitto, Soutuliitto, Sulkapalloliitto, Suunnistusliitto, Tennisliitto, Uimaliitto, Urheiluliitto, Vesihiihtoliitto, Voimisteluliitto, Kalevan Nuoret, Työväen Urheiluseurojen Keskusliitto, Finlands Svenska Centralidrottsförbund sekä kaikki SVUL:n 18 piiriä. Kisojen ylimpänä päättävänä elimenä oli SVUL:n liittohallitus eli kisojen päätoimikunta puheenjohtajanaan Akseli Kaskela sekä varsinaisena toimeenpanevana elimenä järjestelytoimikunta, johon kuuluivat puheenjohtajana Ukko Könni ja sihteerinä kisojen pääsihteeri Erkki Helenius, jäsenenä Orvo Anttila, Kalervo Heinonen, Impi Jokinen, Aimo Kuikka, Eero Mattinen, Helka Ristolainen, Arto Salonen, Tauno Salonen ja Arvo Viljanen.

Järjestelytoimikunnan apueliminä toimi 5 valiokuntaa ja niiden alaisina 20 jaostoa. Jaostojen puheenjohtajat olivat valiokuntien jäseninä ja samoin valiokuntien puheenjohtajat järjestelytoimikunnan jäseniä. Näin taattiin kiinteä yhteys eri toimintaportaiden välillä.

Kisojen kunnioitettuna puheenjohtajana oli Tampereen kaupunginjohtaja Pekka Paavola ja suojelijoina Hämeen läänin maaherra ja rouva Jorma Tuominen.

Näihin SVUL:n nuorisotoiminnan suurkatselmuksiin osallistui 798 seurasta 26.743 10-16-vuotiasta tyttöä ja poikaa ryhmänjohtajineen, joukkueenjohtajineen, piiripäälliköineen, kouluttajineen ja

toimitsijoineen. Heistä SVUL:n Nuorten telttasuurleirille osallistui 5.462, Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton näytöksiin 5.235, Suomen Urheiluliiton kilpailu- ja koulutustoimintaan 4.876 osanottajaa sekä kaikkien muiden liittojen toimintoihin yhteensä 11.170 henkilöä.

Nuorten Suurkisojen ohjelma jakaantui pääpiirteissään kahteen osaan. Urheilulajissaan pisimmälle ehtineet tytöt ja pojat olivat mukana erikoisliittojen kilpailu-, koulutus- ja näyttötoiminnassa ja muut nuoret SVUL:n Nuorten telttasuurleirillä monipuolisen ohjelman parissa. Kisojen kohokohdiksi muodostuivat avajaiset ja pääjuhla monine sykkähdyttävine näytöksineen ja ohjelmanumeroineen sekä kisojen viimeisenä päivänä läpi Tampereen kaupungin suoritettu 18.230 osanottajan ryhdikäs ja värikäs kisamarssi. Unohtaa ei sovi Jäähallissa pidettyjä voimailulajien yhteistä kilpailumylyä eikä kaikilla Tampereen kaupungin urheilukentillä ja suorituspaikoilla aamusta iltaan tapahtuneita lukemattomia eri urheilumuotojen sarjaotteluita, kilpailuita, koulutusilaisuuksia, virkistysilaisuuksia jne.

Eräänä erikoisuutena näissä Suurkisoissa oli kisapassi, jonka jokainen osanottaja joutui ennakkolta lunastamaan itselleen. Passin hinta oli 40:- ja se oikeutti 14 eri palveluun, joista mainittakoon majoitus koululla tai teltassa vaahtomuovipatjalla, jonka osanottaja sai omakseen, ruokailut koko kisojen ajan, rajaton määrä matkoja Tampereen kaupungin liikennelaitoksen linja-autoilla, tapaturmavakuutus, kisojen osanottajamerkki, kisasadetakki ja lakki, muovinen kisakassi, kisaopas ja kisojen jälkeen lähetetty kuvajulkaisu. Passin omistajan ei tarvinnut kisojen aikana käyttää rahaa "virallisiin" menoihin lainkaan ja tätä poikkeuksetta kaikki osanottajat pitivät erinomaisena ratkaisuna.

Kuin leikkiveneiltä vaikuttavat vasemmassa yläkuvassa olevat purjeverneet ilmakuvassamme. SNLL:n tyttöjen keilailuohjelmassa koko kenttä oli täynnä elämää.

Paitsi kisojen monipuolisen ohjelman läpivienti oli jättäjäsurakka myös kisojen huoltotehtävä. Osanottajat oli majoitettu kaikkiin Tampereen kansa-, oppi- ja ammattikouluihin sekä Hippoksen raviradalla olleeseen 350 armeijalta vuokrattuun 20 hengen telttaan. Ruokailut tapahtuivat koulujen ruokaloissa ja telttasuurleirillä kenttäkeittiöruokailuna. Kaikki huoltotehtävät hoidettiin suoraan kisojen huoltovaliokunnan toimesta. Tämä oli taloudellisesti erittäin onnistunut ratkaisu, mutta se asetti kisojen huoltokoneiston tavattoman suurelle koetukselle. Huolto kuitenkin pelasi mikä parhaiten kuvastui osanottajien tyytyväisyydestä.

Kisoja suosi koko ajan loistava aurinkoinen kesä. Se piti mielet virkeänä ja jätti varmasti mieluisat muistot kisapäivistä paitsi kaikille suomalaisille osanottajille myös niille lukuisille ulkomaalaisille nuorille ja nuorten johtajille, jotka olivat seuraamassa ikimuistettavia ensimmäisiä Nuorten Suurkisoja.

Välittömästi kisojen jälkeen julkaistiin kisateos ja valmistettiin värielokuva. Niihin tutustumalla saa seikkaperäisen kuvan kisojen valtavista mittapuista ja SVUL:n nuorisotoiminnan tehokkuudesta, laajuudesta ja voimasta.

B-nuorten yleisurheilumaatottelussa (vas. ja yllä) oli katsojia kuin isoisten ottelussa. Norja kukistui selvästi. Alla vasemmalla nuori Venla metsien siimeksessä ja oikealla näkymä Suurkisojen motocrossajoita.

Painijapojat (vas. yllä) antoivat näytteen, miten pitää otella, jotta yleisökin herää. Alla väläys lentopalloilusta, jossa ratkaistiin monien nuorten sarjojen ensimmäiset Suomen mestaruudet. Oikealla yllä ja alla kisamarssin osanottajia. Heitä oli yhteensä 18.230.

*Urheiluväen
suosima*

E-T.-PAINO Oy

Nokiantie 2 c, 00510 Helsinki 51

Puh. 715424 - 715425

ystävällisesti **KANSALLIS-OSAKE-PANKKI**

MIKÄ SAA NUORET URHEILEMAAN

Mikä saa nuoret aloittamaan urheilun ja pysymään mukana? Tärkeitä kysymyksiä urheilun tarkoituksenmukaisen markkinoinnin kannalta, mutta vastauksia on voitu vain arvata — tähän saakka. Nyt on tulossa myös vedenpitävää tietoa, kiitos SVUL:n Nuorten Suurkisoissa käynnistämän tutkimuksen. Tutkimus, joka sisältää kaikkiaan 691 koehenkilöä (289 tyttöä, 402 poikaa), on tosin vielä keskeneräinen. Väliraportti on kuitenkin monessa mielessä jo mielenkiintoinen ja suuntaa antava.

Lahten piiriä lukuunottamatta mukana ovat kaikki piirit kuitenkin niin, että Etelä-Pohjanmaan, Helsingin, Keski-Pohjanmaan, Pohjois-Pohjanmaan, Pohjois-Savon ja Varsinais-Suomen piirit kattavat 83 prosenttia. Iältään koehenkilöt jakautuivat siten, että ikävuosien 10–16 väliin mahtui 96 prosenttia. Huomionarvoista on myös, että 62 prosenttia tutkituista asui maaseudulla, 29 prosenttia kaupungeissa sekä loput kaupaloissa. Ja tietenkin on aina muistettava, että Nuorten Suurkisoissa mukana ollut nuoriso on monessa mielessä valikoitua joukkoa. Tampereelle 3.–6. kesäkuuta 1971 saapuivat todella innostuneet, aktiiviset juniorit.

Koehenkilöistä 72,5 % käy oppikoulua, 15 % kansakoulua sekä 11 % kansalaiskoulua. Loput ovat joko työssä tai ammattikoulussa.

Vanhempien ammatit jakoutuvat siten, että alempiin ammattiryhmiin kuuluu noin 65 % ja keskiluokkaan noin 29 % sekä loput hyvin korkealle arvostettuihin ammattikuntiin. Ryhmiinjako on tehty Rauhalan 9-asteisen luokituksen mukaan.

Noin puolet nuorista oli harrastanut urheilua 3–5 vuotta. Peräti 76 % eli 526 nuorta oli harjoitellut säännöllisesti, jotkut hiljattain aloittaen aina kahden vuoden säännölliseen harjoitukseen saakka. Kaksi kertaa viikossa oli tavallisin harjoitustiheys viikossa. 23,6 % harjoitteli oma-aloitteisesti kerran viikossa, 26,9 % kaksi kertaa viikossa, 21 % 3–4 kertaa viikossa ja 10,5 % viisi kertaa viikossa.

Urheiluseurassa tapahtuvan harjoituksen prosenttimäärät olivat vastaavasti 27,0 — 30,5 — 13,0 — 5,0 sekä koulussa 16,2 — 35,5 — 19,5 — 2,3. Koulun korkea prosenttimäärä kaksi kertaa viikossa tapahtuvan harjoittelun kohdalla on käsitettävissä siten, että vastaajat ovat merkinneet normaalit voimistelu- ja urheilutunnit harjoituksiksi. Kokonaisuudessaan koulun osuus on kalvaka, sensijaan oma-aloitteisesti toimivat näyttävät harjoittelevan varsin tiiviisti.

Vaikka näin suuri osa harjoittelee säännöllisesti, ei kilpailutoiminta silti näytä olevan kovin vilkasta, sillä noin 50 % tutkituista ei ole koskaan sijoittunut koulun tai seuran mestruuskilpailuissa kolmen parhaan joukkoon.

Palloilulajit osoittautuivat suosituimmiksi harrasteiksi. Yksilölajeista uinti ohitti ehkä yllättäen yleisurheilun. Voimistelu lienee käsitetty muokausvoimisteluksi. Tässä mieluisimmat lajit prosentteissa:

Pesäpallo	15,6
Jalkapallo	12,6
Uinti	12,2
Yleisurheilu	11,0
Jääkiekko	9,3
Hiihto	6,9
Suunnistus	6,7
Koripallo	5,8
Lentopallo	5,4
Voimistelu	4,1

Jakautumista nähdään, että joko laji tuo kavereita tai kaverit houkuttelevat lajin harrastamiseen. Tämä pitää paikkansa kaikissa muissa lajeissa paitsi suunnistuksessa, mikä näyttää olevan "yksinäisten susien" urheilulaji. Tosin suunnistus nimenomaan on yksilökohtainen urheilulaji eikä sillä siinä mielessä ole sosiaalistavaa vaikutusta.

Ympäristön mahdollisesta motivoinnista saatiin muutamia yllättäviä tuloksia. 54 % koehenkilöiden sisaruksista harrastaa urheilua, vanhemmista isä peräti 37,8 ja äiti 19,1 %. Kilpaurheilua aikaisemmin harrastaneista vanhemmista isän prosenttiluku on 60,6.

Entä mitkä ovat ne tekijät, jotka tuovat nuoren urheiluseuraan? Niin kuin huomataan, kaverin osuus on huomattava.

Vanhemmat	22,1 pros.
Sisarukset	4,8 pros.
Koulukaverit	11, 8 pros.
Muut kaverit	12,7 pros.
Opettaja	5,1 pros.
Oma-aloitteisesti	24,9 pros.
Seuramies	3,3, pros.
Vanh.urheilija	1,7 pros.
Valmentaja	2,8 pros.

Kaverien merkitys vain kasvaa, kun katsotaan kenen/keiden kanssa harjoitellaan:

Muut kaverit	24,9
Koulukaverit	20,1
Oma-aloitteisesti	12,2
Sisarukset	10,1

Nämä luvut ovat vasta alustavia osatutkimuksia, tarkempia erittely ehkä paljastaa, mikä saa nuoret mukaan ja pysymään mukana urheiluseurassa.

Etäisyydet eri urheilupaikoille näyttävät merkittävää osaa harrastuksessa. Loppujen lopuksi etäisyyksistä ei kuitenkaan ole tuntuvaa haittaa, sillä peräti 95 % asuu enintään 10 kilometrin päässä urheilukentästä. Noin puolella on korkeintaan yhden kilometrin matka kentälle. Yllättävää on todella, että 59 % asuu korkeintaan 10 kilometrin päässä uimahallista.

Jakelutie on lyhentynyt — palvelu E-myymlöissä tehostunut

E-jakelukeskukset palvelevat E-myymlöitä. Ne hoitavat tavaran hankinnan, varastoinnin ja kuljetukset joustavasti, aikaa ja kustannuksia säästäen. Tämä kaikki koituu kuluttajan eduksi monella tavalla: E-myymlöissä on tarkoin valittu ajanmukainen tuotevalikoima ja kuluttajalle ystävällinen hintataso.

Tuoretavarat entistäkin tuoreempina E- myymälästä

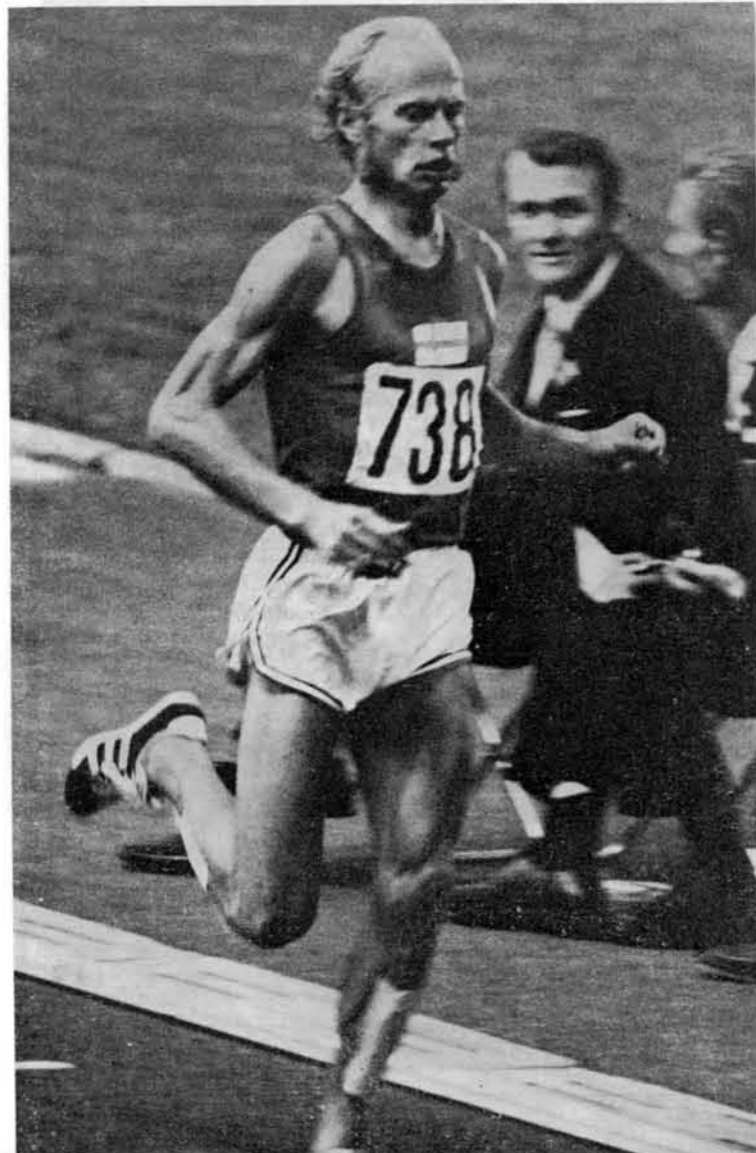
E-jakelukeskukset hankkivat myös tuoretavarat. Ajanmukaisten kylmätilojen, uusien pakkauskonciden ja tarkoin suunniteltujen kuljetusreittien ansiosta E-myymlöiden tuoretavarat ovat todella tuoreita.

Luottamusostojen osoite

E MYYMÄLÄT · CENTRUM

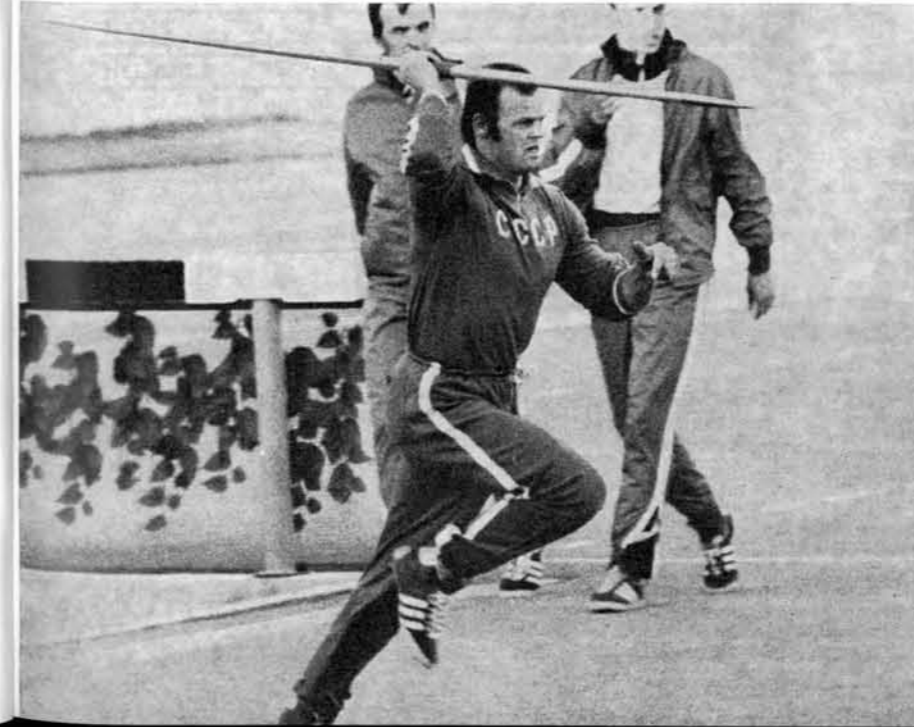
Juha Väätäinen vuoden suuri urheiluidoli

Juha Väätäinen (vas.) voitti EM-kisoissa kaksi kultaa, Karin Burneleit (alla) yhden, naisten 1500 m uudella ME-ajalla. Yllä Reijo Toivonen, pituushypyn viides.

Juha Väätäinen (yläkuva) hallitsi sekä 5000 että 10000 metrin kilpailua aivan suvereenisesti, vaikka hän molemmat lopullisesti ratkaisikin vasta viimeisen kierroksen kirillään. Alla vasemmalla Janis Lusi, neljäs perättäinen keihään kultamitali EM-tasolla, oikealla Vera Nikolic, joka vihdoin sai täysosuman suurkisoissa naisten 800 metrillä.

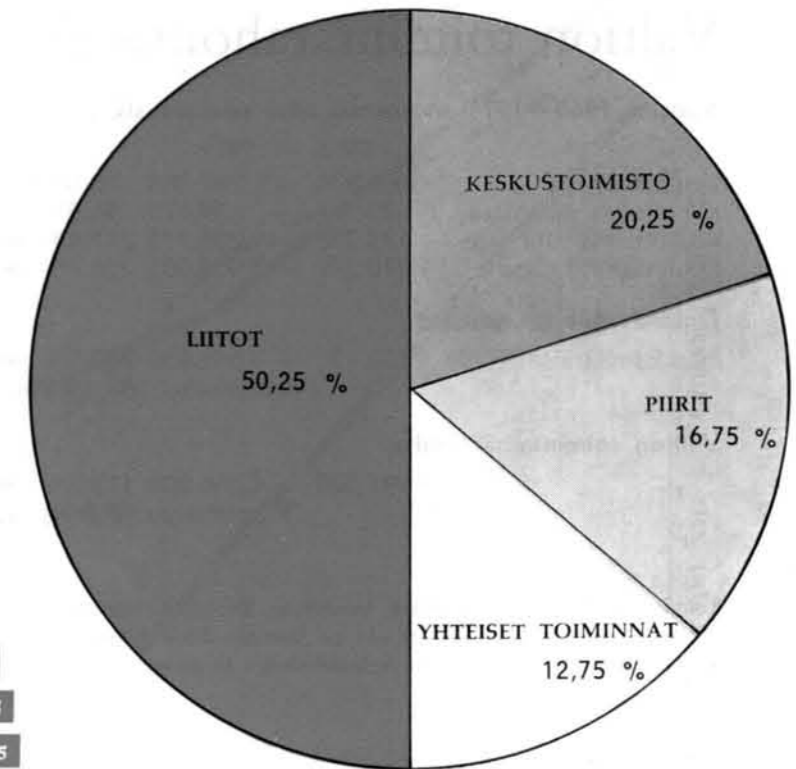
KÄVELYURHEILULIITTO	5
SALAMAPALLOLIITTO	9
GOLFLIITTO	14
SULKAPALLOLIITTO	16
VESIHIHTOLIITTO	18
TAITOLUISTELULIITTO	19
JUDOLIITTO	19
MOOTTORIVENELIITTO	20
MEKKAILULIITTO	20
POYTÄTENNISLIITTO	22
RATSASTAJAINLIITTO	29
MOOTTORILIITTO	34
AMPUMAHIIHTOLIITTO	35
NYKYAIK. 5-OTTELUN LIITTO	37
PURJEHTIJALIITTO	39
KÄSIPALLOLIITTO	39
TENNISLIITTO	45
SOUTULIITTO	52
NYRKKEILYLIITTO	54
KANOOTTILIITTO	55
PYÖRÄILYLIITTO	56
SVUL:n NUORET	61
LUISTELULIITTO	69
KORIPALLOLIITTO	81
LENTOPALLOLIITTO	83
PAINILIITTO	88
VOIMISTELULIITTO	88
JÄÄKIEKKOLIITTO	88
AMPUJAINLIITTO	94
PESÄPALLOLIITTO	96
UIMALIITTO	98
PAINONOSTOLIITTO	99
SUUNNISTUSLIITTO	104
NAISTEN LIIKUNTAKASVATUS- LIITTO	113
HIIHTOLIITTO	216
URHEILULIITTO	220

SVUL:n VAROJEN KÄYTTÖ 1971

Pylväikössä on esitetty jäsenliittojen saamat määrärahat tuhansina markkoina. Lukuihin sisältyvät jaetut erikois- ja ulkomaanmatkamäärärahat.

LAPPI	36
LÄNSI-POHJA	37
LAHTI	37
KAINUU	38
ETELÄ-KARJALA	38
KESKI-POHJANMAA	39
POHJOIS-KARJALA	39
POHJOIS-SAVO	39
POHJOIS-POHJANMAA	42
SUUR-SAVO	44
KYMENLAAKSO	44
UUSIMAA	47
KESKI-SUOMI	48
SATAKUNTA	51
VARSINAIS-SUOMI	52
ETELÄ-POHJANMAA	54
HÄME	55
HELSINKI	55

Pylväikössä on esitetty piirien saamat määrärahat tuhansina markkoina. Luvut sisältävät jaetut erikoismäärärahat.

Kuviossa on esitetty SVUL:n varojen käytön jakautuma prosentuaalisesti. Yhteisiin toimintoihin sisältyvät koulutustoiminnan, Suomen Urheilulehden ja Nuorten Suurkisojen rahoitukset.

Koulutustoiminnassa suurin lisäys

Valtion toimintarahoitus jää jälkeen

Vuosina 1965—1971 on nousua ollut seuraavasti:

	1965	—	1971	
Jäsenmäärässä	605.006	—	767.388	26,8%
Kilpailujen määrässä	20.151	—	39.675	96,9%
Koulutustilaisuuksissa	75.703	—	235.713	211,4%
Koul. osanottajissa	1.210.372	—	3.954.051	226,7%

Omarahoitus on noussut

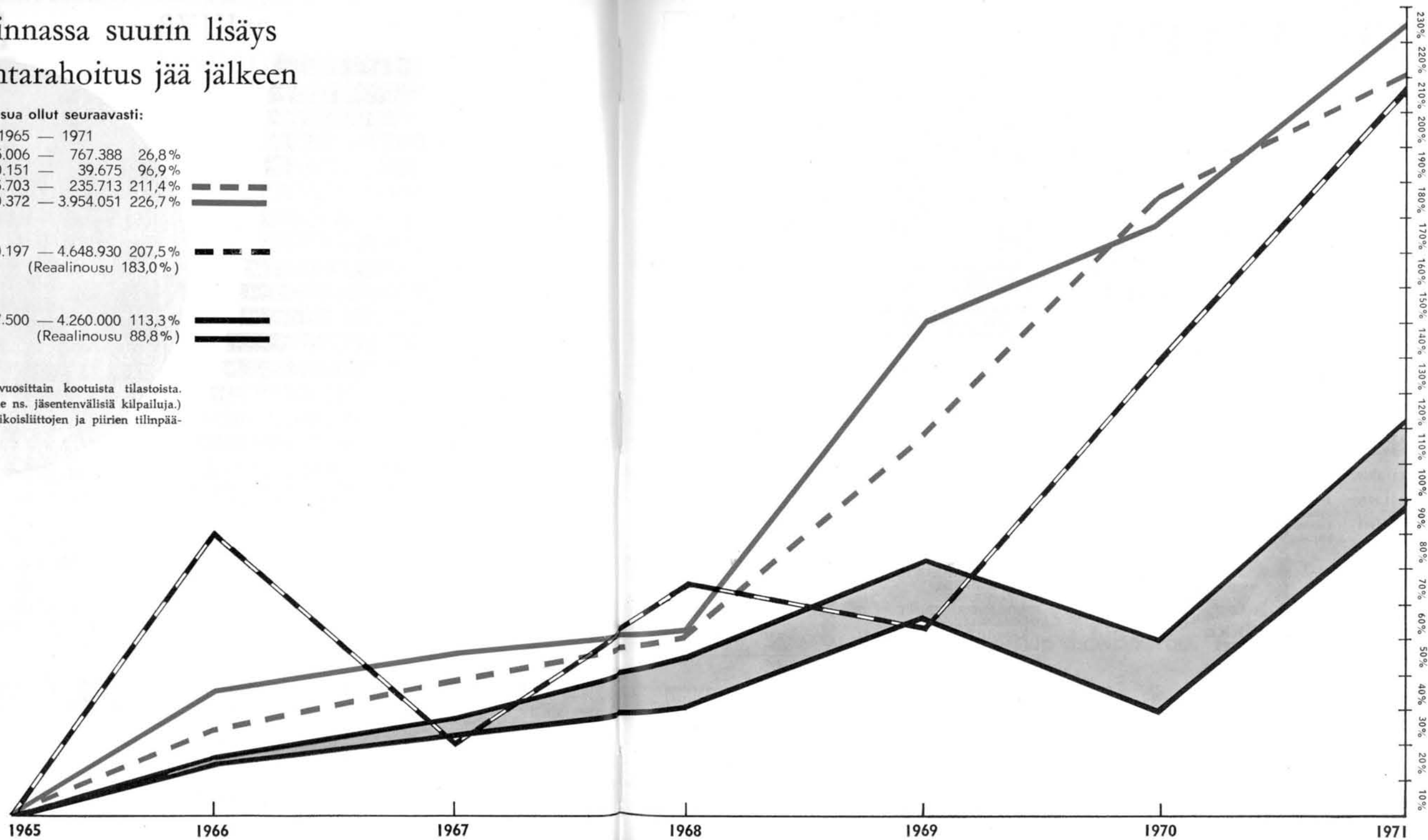
markkamääräisesti	510.197	—	4.648.930	207,5%
			(Reaalinousu 183,0%)	

Valtion toimintamääräraha

	1.997.500	—	4.260.000	113,3%
			(Reaalinousu 88,8%)	

Toimintatulokset ovat piireistä vuosittain kootuista tilastoista.
(Huom. kilpailujen määrässä ei ole ns. jäsentenvälisiä kilpailuja.)

Taloustiedot ovat keskusliiton, erikoisliittojen ja piirien tilinpäätöstaseista.

SVUL-VIIKKO

SVUL-viikkoa on vietetty säännöllisesti syksyisin marraskuun kolmannella viikolla vuodesta 1961 lähtien. Viikon aikana on pyritty tekemään järjestöme toimintaa tunnetuksi. On osoitettu SVUL:n toiminnan laajuus, tehokkuus ja tärkeys. Viikon aikana on järjestetty liitto, piiri ja seuratasolla vuosittain tuhansia juhlia, kokouksia, kilpailuja, harjoitustilaisuuksia, koulutustilaisuuksia, kunnianosoituksia, käyntejä sankarihautoilla jne. Viikon teemaa ja tunnusta määriteltäessä on aina pyritty korostamaan sitä, että koko järjestön toiminta palvelee kaikkien kansanosien liikkunnallisia tarpeita ja että tavoitteisiin pyritään vaikuttamalla yksityisiin kansalaisiin koko SVUL-organisaation mutta ennenkaikkea seurajärjestelmän välityksellä.

SVUL-viikon ajankohdat, tunnukset, pääjuhlan ja päätösjuhlan paikkakunnat ovat vuosina 1961-71 olleet seuraavat:

Ajankohta	Tunnus	Pääjuhlan paikkakunta	Päätösjuhlan paikkakunta
18-26.11.1961	Urheilu - isänmaa	Tampere	Kauhajoki
11-18.11.1962	Urheilu tavaksi - kansa terveeksi	Turku	Kuopio
10-17.11.1963	Nuoris - urheilu - tulevaisuus	Jyväskylä	Oulu
15-22.11.1964	Karaisu kunto - työtehon runko	Pori	Joensuu
14-21.11.1965	Suuntana Suurkisat	Lahti	Helsinki
13-20.11.1966	Rehti kilpa - sovun silta	Lappeenranta	Tampere
11-19.11.1967	Urheilu - isänmaa	Helsinki	Kemi
17-24.11.1968	Seuran tahti - urheilun mahti	Seinäjoki	Pori
16-23.11.1969	Liikunta - kunnan perusta	Mikkeli	Helsinki
15-22.11.1970	Hyvä mieli liikkumalla	Helsinki	Helsinki
14-21.11.1971	Leikeistä kuntoon, kilpaan, voittoon	Kajaani	Helsinki

SVUL-viikon vieton järjestelyissä ovat aktiivisesti olleet mukana paitsi seurojen, piirien, erikoisliittojen ja keskusliiton johtaja ja toimihenkilöt myös juhlapuhujina ja esiintyjinä monet tunnetut kansalaiset. Viikon suojelijana on aina ollut SVUL:n kunniajäsen, tasavaltamme presidentti Urho Kekkonen.

Eri vuosina SVUL-viikon tervehdyksissään presidentti on maininnut mm. seuraavaa:

"SVUL-viikosta on kehittynyt kansallisen urheilutoimintamme monipuolinen ja vilkas työn ja aatteen viikko. Jokaisen urheilun ystävän mieltä lämmittävät viikon tuhannet tilaisuudet. Ponnistuksissa karastunein voimin me yhdessä rakennamme kansamme tulevaisuutta."

"Urheilun harjoittaminen tuo mukanaan fyysistä sekä henkistä kuntoa sekä sen mukana kestävyyttä elämän taistelussa. Ne ovat avuja, joilla on kansallinen arvo."

"Meidän tulee aina muistaa, että kunnostautuminen suurissa kilpailuissa on kunniaakasta, mutta se on mahdollista vain vilpittömällä, rohkealla ja uhrautuvalla ponnistelulla."

"Hyvään fyysiseen kuntoon liittyy läheisesti henkinen valppaus. Jatkuvat ponnistelut urheilun alalla turvaavat yksilölle terveyden ja elinvoiman ja muodostavat siten arvokkaan kansalaishyveen."

"Kauneinta ja arvokkainta urheilussa on sen aatteellisuus, yhteiskunnan ja nuorison hyväksi uhrautuva toiminta ja korkeiden päämäärien tavoittaminen."

Viime vuonna vietettiin SVUL-viikkoa 14-21.11. Piirien tekemät viikon tilaisuuksien yhteenvedot osoittavat seuraavaa:

	Osanottajia, toimit-		
	Tilaisuuksia	sijoita, esiintyjä	Yleisöä
JUHLAT	174	4375	274443
KOKOUKSET	1432	10194	-
KILPAILUT	529	10424	31251
HARJOITUKSET	2432	42876	-
KOULUTUSTILAISUUDET	103	1881	-
KUNTOURHEILU-TILAISUUDET	110	3308	-
KUNNIANOSOITUKSET	27	133	561
SANKARIHAUDOILLA KÄYNNIT	12	192	670
MUUT TILAISUUDET	296	4384	6061
YHTEENSÄ	5115	77767	312986

Kuten em. tilasto osoittaa järjestettiin yhden ainoan syksyisen viikon aikana niin runsaasti tilaisuuksia, että vastaava toiminta vaaisi monelle muulle järjestölle vuosien ponnistelun päästäkseen edes lähellekään näitä lukemia. SVUL on maamme suurin kansalaisjärjestö. Sen toiminnan voimana ovat kymmenentuhannet palkatonta työtä vuodesta toiseen tekevät innokkaat toimihenkilöt. Sen meille ovat SVUL-viikko, Suurkisat ja monet muut toiminnot osoittaneet. Toivoo sopii, että myös järjestömäärärahojen jaossa tämä vastaisuudessa myös valtion taholta entistä selvemmin osoitetaan.

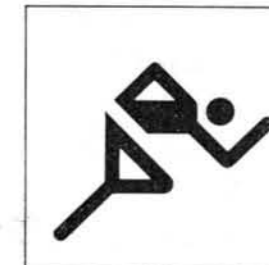
Veikkaus antaa paljon
voittoja - jopa 60.000 kpl
viikossa.
Järjestelmällä saattaa
yksi henkilö saada niistä
useampiakin yhdellä kertaa.

Oy Veikkaus Ab

Münchenin kisaopas 26. 8.-10. 9. 1972	La 26.	Su 27.	Ma 28.	Ti 29.	Ke 30.	To 31.	Pe 1.	La 2.	Su 3.	Ma 4.	Ti 5.	Ke 6.	To 7.	Pe 8.	La 9.	Su 10.
Yleisurheilu																
Soutu																
Koripallo																
Nyrkkeily																
Melonta																
Pyöräily																
Miekkailu																
Jalkapallo																
Voimistelu																
Painonnosto																
Käsipallo																
Maahockey																
Judo																
Paini																
Uinti																
Nykyaik. 5-ottelu																
Ratsastus																
Ampuminen																
Jousiammunta																
Lentopallo																
Purjehdus																

Münchenin olympiaohjelma

26. 8. - 10. 9. 1972

AVAJAISET
26. 8. klo 15.00
Olympiastadionilla

YLEISURHEILU

31. 8. klo 10.00:
Olympiastadionilla naisten pituushypyn karsinta, 400 m aitojen alkuerät, naisten keihään karsinta, miesten 100 m alkuerät.

klo 15.00:
Olympiastadionilla miesten 800 m alkuerät, naisten pituushypyn loppukilpailu, 20 km kävely, 10 000 m alkuerät, miesten 100 m toiset alkuerät, naisten 800 m alkuerät.

1. 9. klo 10.00:
Olympiastadionilla seiväshypyn karsinta, miesten kiekonheiton karsinta, naisten 100 m alkuerät.

klo 14.30:
Olympiastadionilla 400 m aitojen välierät, miesten 100 m välierät, naisten keihäänheiton loppukilpailu, naisten 100 m toiset alkuerät, miesten 800 m välierät, 3000 m estejuoksun alkuerät, miesten 100 m loppukilpailu, naisten 800 m välierät.

2. 9. klo 9.30:
Olympiastadionilla miesten keihäähypyn karsinta, naisten 5-ottelun 100 m aidat ja kuulantöntö.

klo 15.00:
Olympiastadionilla seiväshypyn loppukilpailu, miesten kiekonheiton loppukilpailu, naisten 100 m välierät, naisten 400 m alkuerät, naisten 5-ottelun korkeushyppy, 400 m aitojen loppukilpailu, miesten 800 m loppukilpailu, naisten 100 m loppukilpailu.

3. 9. klo 10.00:
Olympiastadionilla kolmiloikan karsinta, naisten korkeushypyn karsinta, naisten 5-ottelun pituushyppy, miesten 200 m alkuerät, 110 m aitojen alkuerät.

klo 14.00:
Olympiastadionilla 50 km kävely, naisten 400 m välierät, miesten keihäänheiton loppukilpailu, miesten 200 m toiset alkuerät, miesten 400 m alkuerät, naisten 5-ottelun 200 m, 110 m aitojen toiset alkuerät, naisten 800 m loppukilpailu, 10 000 m loppukilpailu.

4. 9. klo 10.00:
Olympiastadionilla naisten 100 m aitojen alkuerät, naisten kuulantöntön karsinta, moukarinheiton karsinta, naisten 200 m alkuerät, miesten 400 m toiset alkuerät.

klo 15.00:
Olympiastadionilla 110 m aitojen välierät, naisten korkeushypyn loppukilpailu, miesten 200 m välierät, naisten 1500 m alkuerät, kolmiloikan loppukilpailu, naisten 400 m välierät, naisten 200 m toiset alkuerät, miesten 400 m välierät, miesten 200 m loppukilpailu, 3000 m estejuoksun loppukilpailu.

6. 9. klo 10.00:
Olympiastadionilla 10-ottelun 100 m ja pituushyppy.

klo 15.00:
Olympiastadionilla moukarinheiton loppukilpailu, 110 m aita-juoksun loppukilpailu, 10-ottelun kuulantöntö, naisten 200 m välierät, naisten 1500 m välierät, 10-ottelun korkeushyppy, 5000 m juoksun alkuerät, naisten kuulantöntön loppukilpailu, naisten 100 m aita-juoksun toiset alkuerät, miesten 400 m loppukilpailu, naisten 200 m loppukilpailu, naisten 400 m loppukilpailu, 10-ottelun 400 m.

7. 9. klo 9.00:
Olympiastadionilla 10-ottelun 110 m aidat, miesten kuulantöntön karsinta, miesten pituushypyn karsinta, 10-ottelun kiekonheitto.

klo 13.00:
Olympiastadionilla 10-ottelun seiväshyppy, naisten 100 m aita-juoksun loppukilpailu, 10-ottelun keihäänheitto, miesten 1500 m alkuerät, 10-ottelun 1500 m.

8. 9. klo 10.00:
Olympiastadionilla miesten korkeushypyn karsinta, naisten kiekonheiton karsinta, naisten 4 x 100 m viestinjuoksun alkuerät.

klo 14.30:
Olympiastadionilla miesten 4x100 m viestinjuoksun alkuerät, miesten kuulantöntön loppukilpailu, naisten 4 x 100 m viestinjuoksun alkuerät, miesten pituushypyn loppukilpailu, miesten 4 x 400 m viestinjuoksun alkuerät, miesten 1500 m välierät, naisten 4 x 100 m viestinjuoksun välierät, miesten 4 x 100 m viestinjuoksun välierät, naisten 1500 m loppukilpailu.

9. 9. klo 14.30:
Olympiastadionilla miesten korkeushypyn loppukilpailu, naisten kiekonheiton loppukilpailu, maraton, 5000 m loppukilpailu, miesten 1500 m loppukilpailu, naisten 4x100 m viestinjuoksun loppukilpailu, miesten 4x100 m viestinjuoksun loppukilpailu, naisten 4x400 m viestinjuoksun loppukilpailu, miesten 4x400 m viestinjuoksun loppukilpailu.

SOUTU

27. 8. klo 9.00–12.00
Regattastrecke, alkuerät
klo 14.00–17.00
Feldmoching, alkuerät
29. 8. klo 9.00–12.00
Regattastrecke, keiräilyerät
klo 14.00–17.00
Feldmoching, keräilyerät
31. 8. klo 10.00–13.30
Regattastrecke, välierät
Feldmoching, välierät
1. 9. klo 10.00–12.00
Regattastrecke, B-loppukilpailut
Feldmoching, B-loppukilpailu
2. 9. klo 10.00–13.30
Regattastrecke, loppukilpailu
Feldmoching, loppukilpailu

KORIPALLO

27. 8. klo 9.00–13.30
koripallosali, Siegenburger Strasse, alkukierroksen kolme ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua
klo 18.30–23.00
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
28. 8. klo 9.00–13.30
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua
klo 18.30–23.00
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
29. 8. klo 9.00–13.30
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua
klo 18.30–23.00
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
30. 8. klo 9.00–13.30
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua
klo 18.30–23.00
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
1. 9. klo 9.00–13.30
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua
klo 18.30–23.00
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
2. 9. klo 9.00–13.30
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua

klo 18.30–23.00
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
3. 9. klo 9.00–13.30
koripallosali, alkukierros, 3 ottelua
klo 14.30–17.30
koripallosali, alkukierros, 2 ottelua
klo 18.30–23.00
koripallosali, alkuerät, 3 ottelua
5. 9. klo 16.00–19.00
koripallosali, välierät, sijat 9–16, kaksi ottelua
klo 20.00–23.00
koripallosali, välierät, sijat 9–16, kaksi ottelua
6. 9. klo 16.00–19.00
koripallosali, välierät, sijat 1–8, kaksi ottelua
klo 20.00–23.00
koripallosali, välierät, sijat 1–8, kaksi ottelua
7. 9. klo 16.00–19.00
koripallosali, loppukilpailut, sijat 11–14, kaksi ottelua
klo 20.00–23.00
koripallosali, loppukilpailut, sijat 3–4 ja 7–8, kaksi ottelua
8. 9. klo 16.00–19.00
koripallosali, loppukilpailut, sijat 9–10 ja 15–16, kaksi ottelua
klo 21.00–00.30
koripallosali, loppukilpailut, sijat 1–2 ja 5–6, kaksi ottelua

Olympiakoripallon lohkojako, A-LOHKO: USA, Brasilia, Japani, Kuuba, Australia, Egypti ja Tshekkoslovakia. B-LOHKO: Neuvostoliitto, Jugoslavia, Italia, Senegal, Filippiinit, Puerto Rico ja Länsi-Saksa. Kumpaankin lohkoon tulee 1 lisäjoukkue Augsburgin karsinnasta 14–19.8.72.

RATSASTUS

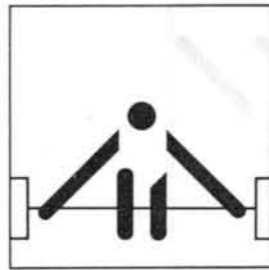
29. 8. klo 8.00–18.00
Riemin ratsastusstadionilla kenttäkilpailun kouluratsastus
30. 8. klo 8.00–18.00
Riemin ratsastusstadionilla kenttäkilpailun maastoratsastus
31. 8. klo 8.00–17.00
välillä Riem-Poing kenttäkilpailun esteratsastus
1. 9. klo 14.00–18.00
Riemin ratsastusstadionilla kenttäkilpailun rataesteratsastus
3. 9. klo 10.00–18.00
Riemin ratsastusstadionilla henkilökohtainen Grand Prix, kouluratsastus
5. 9. klo 8.00–18.00
Nymphenburgin koulutusrata, Grand Prix, kouluratsastus, henkilö- ja joukkuekilpailu
6. 9. klo 14.00–18.00
Nymphenburgin koulutusrata, Grand Prix, kouluratsastus, henkilö- ja joukkuekilpailu
8. 9. klo 14.00–18.00
Nymphenburgin koulutusrata, Grand Prix, kouluratsastus, henkilökohtainen kilpailu
10. 9. klo 8.00–14.00
Olympiastadion, rataesteratsastuksen joukkuekilpailun 1. kierros (2. kierros kisojen päättäjätilaisuudessa).

VOIMISTELU

27. 8. klo 8.30–13.00
urheiluhalli, pakolliset liikkeet, joukkue, miehet ja naiset
klo 15.00–22.30
urheiluhalli, pakolliset liikkeet, joukkue, miehet ja naiset
28. 8. klo 10.00–12.30
urheiluhalli, vapaavalintaiset liikkeet, naiset, joukkue
klo 18.00–22.00
Vapaavalintaiset liikkeet, naiset, joukkue
29. 8. klo 10.00–12.00
urheiluhalli, vapaavalintaiset liikkeet, miehet, joukkue
klo 18.00–22.00
urheiluhalli, vapaavalintaiset liikkeet, miehet, joukkue
30. 8. klo 16.00–18.00
urheiluhalli, vapaavalintaiset liikkeet, naiset, henkilökohtainen
klo 20.00–22.00
urheiluhalli, vapaavalintaiset liikkeet, miehet, henkilökohtainen
31. 8. klo 20.00–22.00
urheiluhalli, naisten loppukilpailu
1. 9. klo 19.30–22.15
urheiluhalli, miesten loppukilpailu

MIKKAILU

29. 8. klo 8.00–18.30
Miekkailuhalli II, miesten floretti, henkilökohtaisen kilpailun alkuerät
30. 8. klo 8.00–15.30
Miekkailuhalli II, säilä, henkilökohtaisen kilpailun alkuerät
klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, miesten floretti, henkilökohtaisen kilpailun välierät ja loppukilpailu
31. 8. klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, säilä, henkilökohtaisen kilpailun välierät ja loppukilpailu
1. 9. klo 8.00–21.00
Miekkailuhalli II, miesten joukkuefloretilin alkuerät
2. 9. klo 8.30–15.30
Miekkailuhalli II, miesten joukkuefloretilin alku- ja välierät, naisten floretti, henkilökohtaisen kilpailun alkuerät
klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, miesten joukkuefloretilin loppukilpailu
3. 9. klo 8.00–19.00
Miekkailuhalli II, säilän joukkuekilpailun alkuerät
klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, naisten floretti, henkilökohtaisen kilpailun välierät ja loppukilpailu
4. 9. klo 8.00–16.00
Miekkailuhalli II, kalpa, henkilökohtaisen kilpailun alkuerät, säilän joukkuekilpailun alku- ja välierät
klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, säilän joukkuekilpailun loppukilpailu
5. 9. klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, kalpa, henkilökohtaisen kilpailun välierät ja loppukilpailu
6. 9. klo 8.00–18.00
Miekkailuhalli II, naisten joukkuefloretilin alkuerät
7. 9. klo 8.00–18.00
Miekkailuhalli II, kalpa, joukkuekilpailun alkuerät, naisten joukkuefloretilin alku- ja välierät
klo 15.30–22.00
Miekkailuhalli I, naisten joukkuefloretilin loppukilpailu
8. 9. klo 8.00–16.00
Miekkailuhalli II, kalpa, joukkuekilpailun alku- ja välierät
klo 16.00–22.00
Miekkailuhalli I, kalpa, joukkuekilpailun loppukilpailu.

PAINI

27. 8. klo 10.00–14.00
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
28. 8. klo 10.00–14.00
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
29. 8. klo 10.00–13.30
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
klo 19.00–21.30
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
30. 8. klo 10.00–13.30
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
klo 19.00–21.30
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
31. 8. klo 10.00–13.00
Paini-judohallissa vapaapainin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa vapaapainin finaalit
5. 9. klo 10.00–14.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
6. 9. klo 10.00–14.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
7. 9. klo 10.00–13.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
klo 19.00–21.30
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
8. 9. klo 10.00–13.30
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
9. 9. klo 10.00–13.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin alkuotteluita
klo 19.00–22.00
Paini-judohallissa kreikkalais-roomalaisen painin finaalit

PAINONNOSTO

27. 8. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 52 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 52 kg B-ryhmä
28. 8. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 56 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 56 kg B-ryhmä
29. 8. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 60 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 60 kg B-ryhmä
30. 8. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 67,5 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 67,5 kg B-ryhmä
31. 8. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 75 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 75 kg B-ryhmä
2. 9. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 82,5 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 82,5 kg B-ryhmä
3. 9. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 90 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 90 kg B-ryhmä
4. 9. klo 13.00
Painonnostohallissa sarja 110 kg A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa sarja 110 kg B-ryhmä
5. 9. klo 13.00
Painonnostohallissa superraskassarja A-ryhmä
klo 19.00
Painonnostohallissa superraskassarja B-ryhmä

JUDO

NYRKKEILY

27. 8. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, Olympiakylä ,1. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
28. 8. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
29. 8. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
30. 8. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
31. 8. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 1. kierros
1. 9. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 2. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 2. kierros
2. 9. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 2. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 2. kierros
3. 9. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 2. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 2. kierros
4. 9. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 3. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 3. kierros
5. 9. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 3. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 3. kierros
6. 9. klo 13.00–17.00
nyrkkeilyhalli, 4. kierros
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, 4. kierros
7. 9. klo 14.00–17.00
nyrkkeilyhalli, välierät
klo 19.00–23.00
nyrkkeilyhalli, välierät
9. 9. klo 19.00–22.00
nyrkkeilyhalli, loppuottelut

31. 8. klo 14.00–18.30
Koripallohallissa raskaansarjan alkuotteluita
klo 20.00–23.00
Koripallohallissa raskaansarjan välierät ja finaalit
1. 9. klo 14.00–18.30
Paini-judohallissa raskaan keskisarjan alkuottelut
klo 20.00–23.00
Paini-judohallissa raskaan keskisarjan välierät ja finaalit
2. 9. klo 14.00–18.30
Paini-judohallissa keskisarjan alkuottelut
klo 20.00–23.00
Paini-judohallissa keskisarjan välierät ja finaalit
3. 9. klo 14.00–18.30
Paini-judohallissa välisarjan alkuottelut
klo 20.00–23.00
Paini-judohallissa välisarjan välierät ja finaalit
4. 9. klo 14.00–18.30
Paini-judohallissa kevyensarjan alkuottelut
klo 20.00–23.00
Paini-judohallissa kevyensarjan välierät ja finaalit
8. 9. klo 14.00–18.30
Nyrkkeilyhallissa avoimen sarjan alkuottelut
klo 20.00–23.00
Nyrkkeilyhallissa avoimen sarjan välierät ja finaalit

AMPUMINEN

27. 8. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata, vapaapistooli ja olympiahaukko I.
28. 9. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata, pienoiskivääri, makuu ja olympiahaukko II.
29. 8. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata, olympiahaukko III
30. 8. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata, pienoiskivääri 3x40 laukausta
31. 8. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata: villikarju-ampuminen, skeet I, olympiapistooli I
1. 9. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata: villikarju-ampuminen, skeet II ja olympiapistooli II.
2. 9. klo 9.00–16.00
Hochbrückin ampumarata: skeet III ja vapaakivääri 3x40 laukausta.

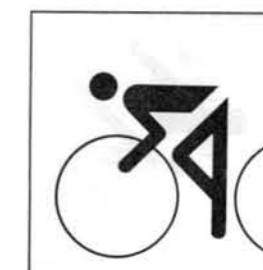

KÄSIPALLO

30. 8. klo 19.00
Augsburgissa Itä-Saksa—Islanti ja Tshekkoslovakia—Tunisia
klo 19.00
Böblingenissä Romania—Norja ja Länsi-Saksa—Espanja
klo 19.00
Göppingenissä Jugoslavia—Japani ja Unkari—USA
klo 19.00
Ulmissa Tanska—Neuvostoliitto ja Ruotsi—Puola
1. 9. klo 19.00
Augsburgissa Romania—Espanja ja Länsi-Saksa—Norja
klo 19.00
Böblingenissä Jugoslavia—USA ja Unkari—Japani
klo 19.00
Göppingenissä Tanska—Puola ja Ruotsi—Neuvostoliitto
klo 19.00
Ulmissa Itä-Saksa—Tunisia ja Tshekkoslovakia—Islanti
3. 9. klo 20.00
Urheiluhallissa (München) Romania—Länsi-Saksa ja Norja—Espanja
klo 17.00
Augsburgissa Jugoslavia—Unkari ja Japani—USA
klo 17.00
Böblingenissä Tanska—Ruotsi ja Neuvostoliitto—Puola
klo 17.00
Göppingenissä Itä-Saksa—Tshekkoslovakia ja Islanti—Tunisia
5. 9. klo 15.30
Urheiluhallissa välierät, kaksi ottelua
klo 20.00
Urheiluhallissa välierät, kaksi ottelua
6. 9. klo 15.30
Urheiluhallissa sijat 9–16, kaksi ottelua
klo 20.00
Urheiluhallissa sijat 9–16, kaksi ottelua
7. 9. klo 15.30
Urheiluhallissa välierät, kaksi ottelua
klo 20.00
Urheiluhallissa välierät, kaksi ottelua
8. 9. klo 15.30
Urheiluhallissa sijat 13–14 ja 11–12, kaksi ottelua
klo 20.00
Urheiluhallissa sijat 15–16 ja 9–10, kaksi ottelua
9. 9. klo 10.00
Urheiluhallissa sijat 7–8 ja 3–4, kaksi ottelua
klo 21.00
Urheiluhallissa sijat 5–6 ja 1–2, kaksi ottelua

MAAHOCKEY

27. 8. klo 10.30
Ryhmässä A Länsi-Saksa—Belgia
Ryhmässä A Pakistan—Ranska, Espanja—Argentiina, Malesia—Uganda, ryhmässä B Australia—Uusi Seelanti, Kenia—Puola, Intia—Hollanti, Iso-Britannia—Meksiko.
28. 8. klo 10.00
Ryhmässä B Australia—Kenia, Hollanti—Puola, Intia—Iso-Britannia, Uusi Seelanti—Meksiko.
Klo 15.00 ryhmässä A Pakistan—Espanja, Belgia—Argentiina, Länsi-Saksa—Malesia, Ranska—Uganda.
29. 8. klo 13.30
Ryhmässä A Pakistan—Uganda, Espanja—Malesia, Ranska—Belgia, Länsi-Saksa—Argentiina.
30. 8. klo 13.30
Ryhmässä B Australia—Intia, Uusi Seelanti—Iso-Britannia, Puola—Meksiko.
Klo 16.30 ryhmässä B Kenia—Hollanti.
31. 8. klo 10.00
Ryhmässä B Australia—Meksiko, Kenia—Iso-Britannia, Intia—Puola, Hollanti—Uusi Seelanti.
Klo 14.00 ryhmässä A Pakistan—Länsi-Saksa, Ranska—Malesia, Espanja—Belgia, Argentiina—Uganda.
1. 9. klo 10.00
Ryhmässä A Pakistan—Argentiina, Espanja—Ranska, Länsi-Saksa—Uganda, Belgia—Malesia.
2. 9. klo 10.00
Ryhmässä B Australia—Iso-Britannia, Hollanti—Meksiko, Intia—Kenia, Uusi Seelanti—Puola.
3. 9. klo 10.30
Ryhmässä A Pakistan Malesia.
Klo 13.00 ryhmässä A Belgia—Uganda, Länsi-Saksa—Espanja, Ranska—Argentiina, ryhmässä B Australia—Puola, Kenia—Uusi Seelanti, Intia—Meksiko, Hollanti—Iso-Britannia.
4. 9. klo 10.00
Ryhmässä A Pakistan—Belgia, Espanja—Uganda, Länsi-Saksa—Ranska, Malesia—Argentiina.
Klo 14.00 ryhmässä B Australia—Hollanti, Kenia—Meksiko, Intia—Uusi Seelanti, Iso-Britannia—Puola.
6. 9. klo 10.00
ottelu 15. sijasta,
klo 11.30
ottelu 13. sijasta
klo 14.00
välierä A 3—B 4,
klo 16.00
välierä B 3—A 4
7. 9. klo 10.00
välierä A 1—B 2
klo 11.30
välierä B 1—A 2.
Klo 14.00 ottelu 11. sijasta
klo 16.00
ottelu 9. sijasta.
8. 9. klo 10.00
ottelu 7. sijasta.
klo 11.30
ottelu 5. sijasta.
9. 9. klo 10.00
ottelu kolmannelta sijasta.
klo 12.00
loppuottelu.

JOUSIAMMUNTA

6. 9. klo 10.00—13.00
jousiammuntaradalla, miehet 90 m ja 70 m
klo 14.00—17.00
jousiammuntaradalla, naiset 70 m ja 60 m
7. 9. klo 10.00—13.00
jousiammuntaradalla, miehet ja naiset 50 m
klo 14.00—17.00
jousiammuntaradalla miehet ja naiset 30 m
8. 9. klo 10.00—13.00
jousiammuntaradalla miehet 90 m ja naiset 70 m
klo 14.00—17.00
jousiammuntaradalla miehet 70 m ja naiset 60 m
9. 9. klo 10.00—13.00
jousiammuntaradalla miehet ja naiset 50 m
klo 14.00—17.00
jousiammuntaradalla miehet ja naiset 30 m

MELONTA

28. 8. klo 13.00—15.00
Augsburgissa miesten kajakkiyksikkö ja kanadalaisyksikkö, melontaslalom
30. 8. klo 13.00—17.00
Augsburgissa, naisten kajakkiyksikkö ja miesten kanadalaiskajakkiyksikkö, melontaslalom
5. 9. klo 9.00—17.00
Feldmoching, karsintaerät, miesten K-1, K-2, K-4, C-1 ja C-2, kaikki 1000 m, naisten K-1 ja K-2 molemmat 500 m
6. 9. klo 9.00—14.00
Feldmoching, keräilyerät
7. 9. klo 9.00—14.00
Feldmoching, välierät
8. 9. klo 10.00—13.30
Feldmoching, loppukilpailu

PYÖRÄILY

29. 8. klo 10.00—15.30
Autoratakolmioissa Starnberg-Zielgerade, 100 km maantieajo, joukkuekilpailu
31. 8. klo 15.00
pyöräilystadionilla takaa-ajo, henkilökohtaisen kilpailun karsintaerät
klo 20.00
pyöräilystadionilla 1000 m aika-ajon finaali, henkilökohtaisen takaa-ajon neljänneserät
1. 9. klo 10.00
pyöräilystadionilla eräajon alkuerät
klo 15.00
pyöräilystadionilla henkilökohtaisen takaa-ajon välierät, eräajon toinen kierros, henkilökohtaisen takaa-ajon kilpailu 3. sijasta.
klo 20.00
pyöräilystadionilla eräajon neljänneserät, henkilökohtainen takaa-ajon loppukilpailu
2. 9. klo 14.00
pyöräilystadionilla eräajon neljänneserät, joukkuetakaa-ajon karsinnat
klo 20.00
pyöräilystadionilla eräajon välierät, joukkuetakaa-ajon neljänneserät, eräajon loppukilpailu
3. 9. klo 20.00
pyöräilystadionilla tandem-karsinta, joukkuetakaa-ajon välierät, tandem neljänneserät.
4. 9. klo 20.00
pyöräilystadionilla tandem välierät, joukkuetakaa-ajon loppukilpailu, tandem loppukilpailu
6. 9. klo 10.00—15.00
München-Grünwald-Zielgerade, ympyrärata, henkilökohtainen maantiekilpailu, 200 km.